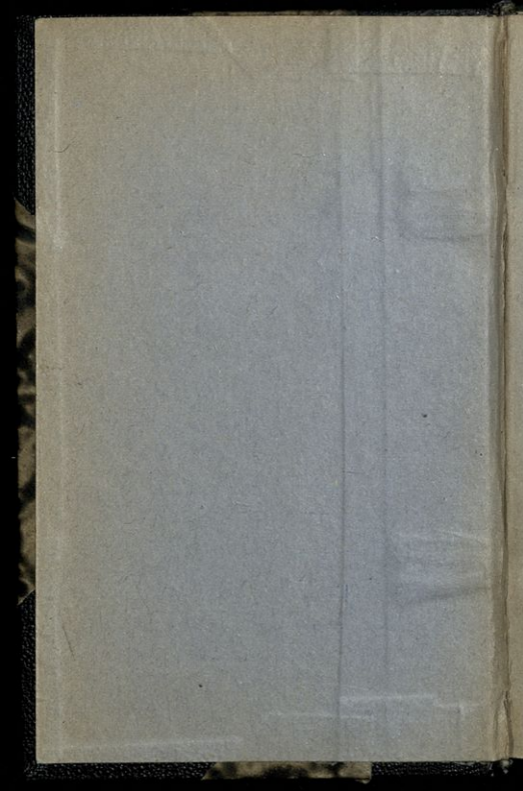

62821

Pot križa je pot k zveličanju!

ZLATA ŠOLA

vsakemu kristijanu potrebna.

Bukve polne lepih naukov in molitev.

Spisal

Janez Volčič,

duhoven Ljubljanske škofije.

*Z dovoljenjem visokočastitega Ljubljanskega
knezoškofijstva.*

V Ljubljani, 1879.

Založil in prodaja M. Gerber, bukvovez.

62821

~~62820~~

1879.

Natisnila Klein in Kovač (Eger) v Ljubljani.

„Gospoda, svojega Boga, se boj, in njemu samemu služi“.

V. Mojz. 6. 13.

Jutranja pobožnost.

Koristna in potrebna je jutranja molitev.

Kdor hoče, da bo pred Bogom vse zasluživno, kar bo čez dan storil, mora skrbeti, da vsaki dan prav začne. Kakoršen je začetek, tak je navadno tudi konec. Ako dneva ne pričneš z Bogom, bo veliko čez dan storjenega zastonj; ker se potem veliko stori le iz navade, in ne iz ljubezni do Boga, ne v njegovo čast in vse tako delo nima v nebesih dosti veljave, pa tudi na zemlji nima prave sreče ne pravega in obilnega blagoslova. In tako je dan zgubljen. Zato ne opušaj jutranje molitve, ne iz lenobe in ne zavoljo kacega posvetnega opravila.

Ko se zjutraj zbudiš, zakliči presvete imena: Jezus, Marija in Jožef! vstani urno in spodobno. Nikdar ne polegaj. Nečisti duh nikdar človeka ložej ne zmoti, kakor takrat, ko je duh od spanja še omamljen, telo pa spočito. Serce v jutro zaspano, ne bo tudi po dnevu v Bogu zbrano. Lahko je novi dan zadnji dan tvojega življenja; ne krajšaj ga toraj. Prekrižaj se in še zdihni:

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in njegova deviška Mati Marija! O Bog, v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim iz celega serca in čez vse. Vstanem v imenu in iz ljubezni svojega križanega Jezusa, ki me je s svojo drago Kervijo odrešil. Blagoslovi, o Jezus, mojo dušo in moje telo zavoljo svojega

terpljenja in zavoljo svoje britke smerti na križu! Varuj me vsega hudega, vodi me in vterduj me k vsemu dobremu. Amen.

Obleci se spodobno in sramožljivo, Bog te vidi; tvoj angel varh je pri tebi. Ko se oblačiš, zdihuj počasno in premišljeno:

Ljubim Te, moj Bog! iz vse moči. To pa vedno me naj bolj boli, Ker sem toljkokrat z grehom žalil te. Tvoja Rešnja Kri operi me!

O moj predobrotljivi Bog! zahvalim te, da si me s svojo pomočjo obvaroval to noč, ko jih je veliko pomerlo in se morebiti večno pogubilo.

V ljubezni do svojega Jezusa hočem ta dan pričeti; v ljubezni do Jezusa hočem vse

storiti, vse poterpeti; Jezusu hočem živeti in umreti. Amen.

Ko si se oblekel, pokropi se z blagoslovljeno vodo, katero imej vedno pri vratih svoje spalnice, in reci:

S to blagoslovljeno vodo in s presveto Kervijo Jezusa Kristusa me očisti, o moj Bog! vseh mojih grehov, in varuj me vsega hudega. Amen.

Poklekni pred podobo križanega Jezusa ter opravi svojo molitev; to malo počešenje pač zasluži on, ki je zavoljo tebe očitno visel na sramotnem križu.

Jutranja molitev naj ima štiri dele. 1. Zahvala. To tirjajo vsakdanje dobrote, ktere ti Bog deli. 2. Obžalovanje svojih grehov; da ne boš, morebiti v smertnem grehu, zastonj delal, ali celo nagle, neprevidene smerti

umerl in bi bil vekomaj pogubljen. 3. Dober namen. Ako tega ni, so večkrat vse dela brez vsega zasluženja pri Bogu. 4. Darovanje in prošnja, ker vse dobro in vse milosti, blagoslov in sreča je le od Boga.

Kratka jutranja molitev.

1. Zahvala.

Moj Bog in moj Gospod! v svojo službo si me vstvaril. Hvalim in ljubim te z vsemi svetniki in preserčno se ti zahvalim za vse meni že skazane dobrote. Posebno še se ti zahvalim, da si mene in vse moje obvaroval to noč vsega hudega na duši in na telesu, in da si nam dodelil ta dan, v katerem hočemo tebi služiti.

2. *Obžalovanje.*

Iz serca mi je žal, da sem tebe, svojega Boga, svojo največi dobroto, kdaj s kakim grehom razžalil. Terdno sklenem, da se hočem vsacega greha, zlasti še tega ... pa tudi vsake priložnosti v greh skerbno varovati. Zaterdim, da vse, kar bi bilo tvoji službi in tvojim zapovedim nasprotnega, naj ne bo po moji volji; naj bo vse preklicano.

3. *Dobri namen.*

O moj Bog! vsega se ti izročim z dušo in s telesom; vse moje čutila, vse moje moči naj bodo tebi posvečene. Vse moje

misli, besede in djanja naj bodo iz ljubezni do tebe, le v tvojo čast. Tudi kar me bo bitkega zadelo, hočem iz ljubezni do tebe, rad preterpeti.

4. Prošnja.

O moj dobrotljivi Bog! prosim te, daj mi k temu svojo mogočno milost in njeno pomoč. V tvoje svete rane, o Jezus! se izročim. V teh sv. ranah ohrani mene in vse moje vsega hudega na duši in na telesu ter nas napolni z vsemi svojimi milostmi. **O** sveta Marija, Mati milosti in usmiljenja, vzemi me v svoje varstvo, v svojo brambo! **O** moj sveti angel varh! vodi

in varuj me. Vi moji patroni I. I. in vsi svetniki, prosite za me! V Jezusovem imenu grem zdaj na svoje delo. O Jezus, blagoslovi mene in moje delo; varuj me in pripelji me v sv. raj! Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

Kdo bi pač te kratke molitvice vsako jutro kleče ne opravil! Kdor hrepeni po blagoslovu Božjem in po svetih nebesih, tega nikoli opustil ne bo.

Daljši in popolniši jutranja molitev.

1. Zahvala.

O presveta Trojica, edini Bog! jaz tvoja naj nevrednejši stvar pripognem svoje kolena pred obličjem tvojega veličastva

ter te spoznam z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo svojega Boga in Gospoda! Kakor sem dolžan, se ponižno zahvalim za vse dobrote, ktere si meni ubogemu grešniku že skazal. Posebno se ti še zahvalim, da si to noč mene in vse meni izročene obvaroval vsega hudega, vsega zla na duši in na telesu in si nam podaril zopet nov dan, da tebi služimo in za svoje zveličanje skerbimo. Iz hvaležnosti ti darujem predrago zasluženje, križ in terpljenje mojega Odrešenika in Zveličarja Jezusa Kristusa, hvaljenje in molitev preblažene Device Marije, vseh svetnikov

in angelov, pa vse današne svete maše in vse dobre dela tvoje sv. katoliške cerkve, s kterimi združim svoje revne dela, ter priserčno želim, da bi se vdeležil vseh molitev in dobrih del.

2. *Obžalovanje.*

Svojo ubogo pregrešno dušo zaupljivo položim v dno tvojega nezmernega usmiljenja, ter priserčno obžalujem, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, tebe svojega Boga! kdaj z naj manjšim grehom razžalil. Pred tvojim Božjim obličjem in pred vsemi nebeščani za terdno sklenem, da prostovoljno, premišljeno nik-

dar več grešiti nočem. Raji hočem vse zgubiti, celo umreti, kakor še kdaj smertno grešiti. Posebno se hočem še varovati tega greha ... bežati pred to priložnostjo ... zaterdim in zagotovim, da bodi vse zoper mojo voljo, kar bi mislil, želel, govoril ali storil, zoper vero, upanje, ljubezen, zoper čistost, potrpežljivost ali zoper kako drugo čednost; in ako bi se temu neskerbno, leno ali boječe precne ustavil, še enkrat prekličem, da naj mi bo že zdaj za takrat nedopadljivo in da nikdar v kaj pregrešnega ne privolim.

3. *Dobri namen.*

Tebi, o Gospod! darujem vse svoje misli in želje, besede in dejanja, molitve in zdihljeje, vse svoje stopinje in vsaki migljeji današnjega dneva in celega svojega življenja. Vse hočem storiti v tvoje večji počeseenje, iz posebne ljubezni do križanega Jezusa in tudi v čast preblazeni Devici Mariji in svojim sv. patronom I. Vse moje nehanje in djanje naj bo združeno z namenom in s popolnostjo, s katero sta Jezus in Marija take in enake dela storila. Tudi si hočem prizadevati za vse meni spodobne čednosti; posebno za ponižnost, krotkost,

poterpežljivost, čistost in ljubezen; zlasti še za to čednost ... Ako mi pošlješ kako terpljenje, ga hočem s poterpežljivostjo in iz ljubezni do tebe, moj Bog! radovoljno sprejeti. Z britkim terpljenjem in s smertjo Jezusa Kristusa ga zedinim že zdaj za takrat, ko me bo zadelo. Ti, o moj Bog! si moj Gospod; jaz pa sem tvoj hlapec. Delaj z menoj, kar ti dopade; vse hočem, kar, kakor in kadar ti hočeš; daj mi le svojo pomoč in poterpežljivost!

4. Prošnja.

Zdaj pa, o predobrotljivi Bog! izročim v tvojo očetovsko

brambo in varstvo sebe in vse svoje. Stegni, o ljubi Oče! svojo milostno roko čez nas in nas blagoslovi. Blagoslovi naše dela in razlij čez nas svoje nebeške darove. Ti, o sveti Duh! nas vodi in pripelji nas k vsemu dobremu. O Jezus Kristus! odpri nam svojo serčno rano in v sredo svojega ljubezni gorečega Serca zapri mene in vse moje z dušo in s telesom. Varuj in obvaruj nas vse nesreče, vse škode, zlasti še nesrečne smerti. O preljubeznjivi moj Jezus! zavoljo tvoje, za nas prelite Kervi te prosim, ne pripusti, da bi jaz ali moji, danes ali še kdaj, storili kak smerten greh. O do-

brotljiva Devica in Mati Marija!
 v tvoje materne roke izročim
 sebe in vse svoje, in po tvojem
 čistem spočetji te prosim, da
 nam pri svojem Sinu Jezusu
 Kristusu sprosiš vedno pomoč
 in čistost serca. Tebi, o sveti
 Jožef! ki si bil hišni gospodar,
 izročim svojo hišo in svoje
 vse. Vi naši angeli varhi, vi
 nas spremljajte in varujte nas!
 Vi zvesti naši patroni, branite
 nas vidnih in nevidnih sovraž-
 nikov. Zdaj se podam na svoje
 delo. Vse naj bo v čast in iz
 ljubezni do Jezusa in Marije,
 da bom Bogu služil in se večno
 zveličal. Amen.

Zdaj pa še trikrat zdihni :

O moj križani Jezus! varuj me nagle, neprevidene smerti na priprošnjo tvoje žalostne Matere, svetega Jožefa, mojega angela varha, mojega patrona in sv. Barbare. Amen.

Še eno poročilo.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz strani Kristusove, očisti me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane skrij me!

Od tebe ločiti se, ne pusti me!

Pred hudobnim sovražnikom brani me!

O smertni uri moji poklič me!

In zraven sebe posadi me!

Da z angeli bom hvalil te!

Vse večne čase. Amen.

300 dni odpustkov za vsakikrat. Po sv. Obhajilu 7 let. Kdor pa vsaki dan te zdihljeje sv. Ignacija zmoli, se lahko enkrat v mesecu vdeleži popolnoma odpustkov, ako prejme zakramente sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa in v namen sv. Očeta moli. Pij IX. 1854.

Ako ti čas pripusti, zmoli še 5 očenašev v čast Jezusovim peterim ranam. Prosim te pa, o keršanska duša! ne opusti nikoli jutranje molitve; toliko časa se lahko dobi. Eno pa je, kar ti še posebno priporočim: Ne beri naglo, ne tje v en dan; ampak počasi in pre-mišljeno, in velik dušni prid, pa nez-merno plačilo v nebesih bo tvoje.

Duhovna zaveza z Bogom.

To zavezo ponovi o nedeljah in praznikih; ali vsako jutro, ako čas imaš; ali po sveti maši.

O moj Bog in Gospod!
Tvoje nezmerno veličanstvo in tvoja neskončna dobrota zahteva, da te vse trenutke svojega življenja častim, hvalim in ljubim. Ker pa to v tem časnem življenji vselej in resnično mogoče ni, ti darujem svojo voljo za djanje ter sklenem naslednjo zavezo s teboj; in ta zaveza naj velja vse trenutke mojega življenja, kakor bi bilo vse to v resnici storjeno.

1. Vse nagnjenja do vseh grehov zaveržem ter jih iz-

ključim iz svojega serca za vselej, ter sklenem pred tvojim Božjim obličjem, da raji kri in življenje dam, da raji umerjem, kakor da bi prostovoljno in s premislikom le en sam smertni greh storil. Priserčno te prosim, da naj raji v tvoji milosti umerjem pred tistim trenutkom, v katerem bi ti previdil, da bom smertno grešil.

2. Jaz popolnoma zaveržem vse pregrešne misli, domišljije, želje in vse pregrešne nagnjenja, naj bodo kakoršne koli, ktere bi me danes ali kdaj pozneje nadlegovale. Prekličem jih že zdaj za oni čas, ko bi jih le temno ali nekoliko ali pa na tanko spoznal, ter zagotovim,

da raji umerjem, kakor bi privolil vanje.

3. Vse svoje zunanje in notranje djanja, telesne in dušne, vse svoje skerbi in opravila, besede in dela, tudi svoje pobožnosti in molitve, križe in terpljenja, tudi še ves trud in težave prihodnjega življenja hočem storiti in terpeti v zedinenji z naj popolnejšim namenom Jezusa Kristusa **1.** v dolžno zahvalo za vse prejete dobrote; **2.** v tvoje večji počešenje, v tvojo slavo in iz ljubezni do tebe; **3.** v zveličanje svoje revne duše; **4.** v prid svojim prijatlom, sovražnikom in meni priporočnim; v tolažilo zapušnim dušam

v vicah. Ob enem pa zagotovim, da ne išem s tem nobene prazne časti, nobene človeške veljave ali kacega drugzega nasprotnega namena.

4. Vsi moji dihljeji naj bodo znamenja preserčne ljubezni do tebe, o moj Bog! vsi vdarci mojega serca naj ti naznanjajo zahvalo za vse meni skazane dobrote, vsi moji trenutki naj bodo le ponižne češenja tvoje Božje pričujočnosti; vse preta-kanje moje kervi naj bo zaterjevanje, da jo raji prelijem, kakor da bi smertno grešil; vsak gibljeji mojega telesa in mojih udov naj bo le poterdilo, da hočem tebi, svojemu Bogu, do smerti sta-

noviten ostati; vsi tripljeji mojega serca naj vedno kličejo: Vse, kar počnem, naj bo Bogu v čast! vse, kar terpim, naj bo iz ljubezni do Jezusa!

5. Ta moja volja, ta moj namen naj bo splošen, naj velja v vsih tudi naj manjših delih, v vsih priložnostih, ko spim ali budim; celo takrat, ko bi v svoji smertni boleznì nezavedno ležal. Ta moj namen naj bo popolnoma; in zato, ako po dnevi le zdihnem: naj bo vse iz ljubezni do Boga; naj bo iz ljubezni do Jezusa! naj to toliko velja, kakor da bi ponovil vse te poprejšnje sklepe. Naj bo tudi vedno stalen, nepre-

menljiv; da ga noben greh in nobena nasprotna misel ne spremeni in nikdar ne uniči. In ako bi se iz slabosti to kdaj zgodilo, zahtevam in hočem, da naj bo s pervim dihljejem zopet popolnoma ponovljen in na vse strani veljaven.

6. Zdaj se pa obrnem k tebi, o moja preljuba Mati, prečista Devica Marija! ter te lepo prosim, sprejmi milostljivo v svoje deviške roke to mojo zavezo, položi jo v odperto Serce svojega prečešenega Sina Jezusa Kristusa; pa jo zapri vanj, da bo tam s presveto Kervijo njegovo okrepčana in podpisana in z njegovim svetim kri-

žem na vekomaj zapečateni. Ti pa, o mili moj Jezus! daruj to večno in sveto zavezo svojemu nebeškemu Očetu, pa mi dodeli obilno, zadostno milost in pomoč, da zvesto deržim, kar si mi ti obljubiti dovolil in k temu me nagnil.

**Poseben namen za vsaki dan
v tednu.**

Zjutraj po jutranji molitvi, ali pa po sveti maši.

V nedeljo v čast presveti Trojici.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnjega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem

in s terpljenjem Jezusa Kristusa in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi drugi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti v veči češenje, iz ljubezni in v slavo presvete Trojice in vseh svetnikov Božjih. In sicer:

1. V dolžno zahvalo za vse, meni in drugim ljudem skazane dobrote.

2. V zadostenje za moje grehe in za grehe celega sveta.

3. V resnično spreobrnjenje nevernikov, krivovercev in grešnikov.

4. Da se vedno bolj in bolj množi služba živega Boga in iše edino in po vsem svetu le njegova višji čast.

5. Da bi Bog nikdar več žaljen ne bil, ampak da bi jaz in vsi ljudje, na priprošnjo vseh svetnikov Boga stanovitno ljubili, mu zvesto služili in enkrat zveličani bili. Amen.

V ponedeljek v čast Bogu Očetu.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnjega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene

z mislim, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kristusa; in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi drugi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti v veči češenje, iz ljubezni in v slavo Boga, svojega nebeškega Očeta in vseh angelov, zlasti še mojega angela varha in sv. Mihaela. In sicer:

1. V zahvalo za tiste dobre, ktere je Bog vernim

dušam v vicah tukaj na zemlji v njihovem življenji skazal.

2. V zadostenje, v povernilo dolgov, ktere imajo uboge duše v vicah še poplačati; posebno še **1.** za duše mojih staršev, znancev in dobrotnikov; **2.** za tiste, ktere so Jezusu in Marii naj ljubši; **3.** za tiste, kterih dolgov sem jaz kriv; **4.** za tiste, kterih se nihče ne spominja; **5.** za tiste, ki so naj bližej rešenja in ktere imajo odločeno še naj dalje terpljenje.

3. V pomanjšanje njihovega terpljenja.

4. Da bi bile skoraj rešene iz te ječe, in da jih sveti angeli v nebesa peljajo.

5. Da tam vedno prosijo za me, da bom jim po srečni smerti, brez vic, ali saj s čisto kratkim kaznovanjem, v nebeškem veselji prištet.

V torek v čast Bogu Sinu.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kristusa, in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi

drugi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti, v veči češenje, iz ljubezni in v slavo Sinu Božjega, njegovega presvetega imena Jezusa in sv. Antona Padovanskega, sv. Alojzija in sv. Neže. In sicer:

1. V zahvalo neskončne dobrote mojega odrešenja.

2. V zadostenje mojih grehov, ktere sem storil zoper Jezusa in zoper njegovo presveto Ime.

3. V zadobljenje priserčne pobožnosti do presladkega Imena Jezusovega in do njegovega presvetega Serca.

4. Da vse začnem, delam in končam v Imenu in iz ljubezni do svojega križanega Jezusa; in da z njegovo pomočjo dobim od nebeškega Očeta vse, kar je v zveličanje moje.

5. Da bo, o moji smerti, na priprošnjo sv. Antona, sv. Alojzija in sv. Neže moj zadnji zdihljej: Tebi, o Jezus! živim; tebi, o Jezus! umerjem. Amen.

V sredo v čast svetemu Duhu.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnjega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kri-

stusa, in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi drugi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti, v veči češenje, iz ljubezni in v slavo Boga svetega Duha in svete družine Jezusa, Marije, Jožefa, Ane, Joahima, Elizabete, Caharija in Janeza. In sicer:

1. V zahvalo posebnih dobrot, ktere je kdaj meni in mojim podelil sv. Duh, ki je delivec vseh milost.

2. V zadostenje tistih grehov, ktere smo jaz ali moji z napčnim obračanjem teh milost storili.

3. V zadobljenje resnične ljubezni, poterpežljivosti, strahu Božjega in družih darov svetega Duha; pa tudi v zadobljenje vedne tolažbe in blagoslova v moji hiši in v moji družini.

4. Da ne bi ne jaz ne moji svetega Duha nikoli z nobenim smertnim grehom ne razžalili in ne razserdili.

5. Da bomo na priprošnjo onih svetih oseb tej presveti družini enkrat prišteti. Amen.

*V četrtek v čast Jezusu v presvetem
Zakramentu.*

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kristusa, in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji, hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti v veči čiščenje, iz ljubezni in v slavo

Jezusovo v presvetem Zakramentu, sv. Barbare in vseh mojih ljubih patronov in pomočnikov v moji zadnji uri. In sicer:

1. V zahvalo postavljenja tega najsvetejšega Zakramenta in v zahvalo večkratne prejeme taistega.

2. V zadostenje vseh grehov, ktere sem storil v prejemi sv. spovedi, presvetega Rešnjega Telesa ali pri svetih mašah.

3. V zadobljenje preserčne pobožnosti in vredne priprave k temu najsvetejšemu Zakramentu.

4. Da nikdar nevredno ne prejmem sv. Obhajila.

5. Da na priprošnjo sv. Barbare in družih mojih patronov

v smertni uri, v moji zadnji bolezni pri zdravi pameti vredno prejemem sv. popotnico in z njo sklenjen se ločim od tega sveta.

V petek v čast križanemu Jezusu.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnjega dneva zedinim zdaj in hočem, da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kristusa, in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s pre-svetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi svetniki kdaj imeli. In

s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti, v večičešenje, iz ljubezni in v slavo terpečega in umirajočega Jezusa, sv. Frančiška Ksaverija, sv. Avguština, vseh mučenikov in vseh svetnikov, ki so iz ljubezni do Boga veliko storili in terpeli. In sicer:

1. V zahvalo britkega terpljenja in smerti mojega Zveličarja Jezusa Kristusa.

2. V zadostenje tistih mojih grehov, ktere sem zoper ljubezen Jezusovo in zoper njegovo predrago terpljenje storil.

3. V zadobljenje priserčne ljubezni do mojih sovražnikov,

in tiste mogočne pomoči Božje, s katero bom rad in lahko vse storil in terpel iz ljubezni do svojega križanega Jezusa.

4. Da terpljenje, kri, križ in smert Jezusova nad menoj zgubljena ne bo.

5. Da bom na priprošnjo sv. Frančiška Ksaverja, sv. Avguština, vseh sv. mučenikov, zlasti posebnih častivcev križanega Jezusa, v naročji svojega Zveličarja zmiraj živel in tudi umerl, in da slednjič svojo dušo v njegovo prebodeno Serce izročim. Amen.

V saboto v čast preblaženi Devici Marii.

Vse svoje misli, besede, djanja in terpljenje današnjega dneva zedinim zdaj in hočem,

da so vedno in zmiraj zedinjene z mislimi, besedami, z djanjem in s terpljenjem Jezusa Kristusa, in sicer s tistim naj popolnejšim namenom, s katerim jih je on svojemu nebeškemu Očetu daroval. Zedinim jih s presvetim namenom, kakoršnega so preblažena Devica Marija in vsi svetniki kdaj imeli. In s tem namenom in v tem zedinjenji hočem danes vse misliti, govoriti, storiti in terpeti, v veči češenje, iz ljubezni in v slavo preblažene Device in Matere Božje Marije. In sicer:

1. V zahvalo vseh dobrot, ktere je Jezus svoji Materi skazal; tudi v zahvalo vseh

dobrot, ktere sem jaz na Marijno priprošnjo že prejel.

2. V zadostenje vseh grehov inkazen, za ktere bi tukaj na zemlji ali pa v vicah se pokoriti mogel.

3. Da imam otroško ljubezen in preserčno češenje do svoje nebeške Matere Marije.

4. Da po njenem neomažežanem spočetji svojemu stanu primerjeno čistost popolnoma ohranim.

5. Da bom, kakor ljubljeno dete v Marijnem naročji vedno obvarovan, v smertnih bolečinah od nje tolažen in na njeno mogočno priprošnjo v Imenu Jezusa in Marije srečno umerl in se večno zveličal. Amen.

Večerna pobožnost.

Koristna in potrebna je večerna molitev.

Kakor moraš vsaki dan pričeti z Bogom, ako hočeš, da bo njemu dopadljiv in tebi koristen, tako moraš tudi z Bogom ga končati. Postelja je podobna mertvaški trugi; spanje pa je zares podoba smerti. O koliko sto in sto grešnikov se je zvečer k spanju vleglo in so se zjutraj v peklenški žerjavici prebudili! In kdo je tebi, o duša moja! obljubil jutrajšnji dan? Zato, preden se vležeš, izprašaj svojo vest, pa obudi popolnoma obžalovanje, stori terden sklep, da se hočeš popboljšati, storjenih grehov prej ko prej obtožiti, da ti Bog odpusti tvoje grehe

in tako uideš nevarnosti večnega pogubljenja. Ne zaspanost, ne utrujenje, te ne sme odverniti od te pobožnosti, ako ti je poboljšanje in srečen konec tvojega življenja kaj mar.

Kratka večerna molitev.

1. Zahvali se in zdihni:

Usmiljeni, dobrotljivi Bog! ponižno padem pred-te na kolena, in se ti priserčno zahvalim za vse dobrote, ktere si meni nevrednemu danes in ves čas mojega življenja že skazal. V zahvalo sprejmi vse, kar sem kdaj dobrega storil in kar sem zasluživno preterpel, zedinjeno z britkim terpljenjem in s predragim zasluženjem Gospoda našega Jezusa Kristusa. Amen.

2. *Po vsaj kratkem izpraševanji vesti obudi kes in reci:*

Priserčno mi je žal, da sem tebe, o Bog, svojo naj večji dobroto, danes in kdaj že razžalil. Prej ko prej hočem svojih grehov se spovedati in s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati.

3. *Izroči se Jezusu in reci:*

O moj križani Jezus! zaupljivo se podam v odperto rano tvojega presvetega Serca; ohrani v njej moje telo in mojo dušo; odverni od mene vse nespodobne sanje, vse gerde skušnjave; ne pripusti nikdar, da bi v smertni greh padel; in obvaruj me nagle in neprevidene smerti!

4. *Priporoči se Materi Božji in reci:*

O Marija, Mati usmiljenja in dobrote Božje! oberni svoje milostljive oči v me, ko bodo zamižale moje trudne oči. Čuj nad menoj; prosi za me; varuj me to noč in o moji smertni uri. — **O ti moj sveti angel varh!** prosi za me ubozega grešnika; varuj me hudobnega duha; varuj me vsacega greha, da v milosti in ljubezni Božji stanovitno živim, da mi usmiljeni Bog enkrat večno zveličanje dodeli. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ... Verujem ...

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (100 dni odpustkov.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov.)

Tu imaš, keršanska duša! kratko pa koristno večerno molitev; ona ti bo v zveličanje pomagala; brez nje se lahko da pogubiš. Zato jo vsaki večer pobožno in kleče opravi pred podobo svojega križanega Zveličarja. Prekrižaj se; pokropi še sebe in posteljo z blagoslovljeno vodo in vlezi se v Imenu Jezusa, Marije in Jožefa.

Daljši in popolnejši večerna molitev.

1. Zahvala.

Vsegamogočni, večni Bog! jaz tvoja naj nevrednejši stvar pripognem svoje pregrešne kolena pred teboj, ter se veržem pred sedež tvojega veličastva,

pa se ponižno zahvalim za vse meni grešniku skazane dobrote. Posebno se še zahvalim: 1. Da si me iz same ljubezni vstvaril; 2. da si me s predrago Ker-vijo svojega preljubeznjivega Šina odrešil, si me v sv. kerstu med svoje otroke sprejel, da si mi keršanske katoliške starše dal in me v pravi edino zve-ličanski veri izredil; 3. da si me toliko nevarnost dušnih in telesnih obvaroval; da si me z nebeškimi navdihljeji in s sve-timi opomini s pregrešnega pota na pot čednosti zavernil; da si me, ko sem svojeglavno za-bredel in z grehom proti peklu derl, milostno nazaj klical in v

pokori me zopet v svojo milost sprejel. 4. Zahvalim se ti, da si me s svojim Mesom in s svojo Kervijo v presvetem Zakramentu tolikrat nasitil; da si mi ta dan doživeti dal; da si danes mene in vse moje obvaroval vse nesreče in si nam še veliko drugih milost z očetovsko ljubeznijo skazal. Za vse to naj ti bo večna hvala in zahvala! V svojo dolžno zahvalo ti darujem vse moje, če tudi nepopolnoma djanja in opravila in vse terpljenje, sklenjene s predragim zasluženjem vseh ljubih svetnikov in ozaljšane s presveto Rešnjo Kervijo Jezusa Kristusa. Amen.

2. *Prošnja za razsvitljenje, da bi svoje grehe spoznal.*

O sveti Duh! razsvetli zdaj moj um, da prav spoznam, kako sem hodil, kaj sem se pregrešil pred tvojim obličjem, o moj pre-dobrotljivi **Bog** in moj toliko radodarni dobrotnik!

Postavi se zdaj v pričujočnost Božjo; preglej v duhu od ure do ure vse svoje opravila celega dneva in pri vsakem delu premisli: 1. kako si se obnašal proti Bogu, proti sebi in proti svojemu bližnjemu; 2. kaj si mislil, govoril ali storil; 3. kaj si počel doma in drugod, kaj še posebej v družini. Ako boš le nekoliko pa resnobno pre-mišljeval, ti bo vest razodela vse po-novljene pregreške in zlasti še tvoje večje grehe.

3. *Obudi popolnoma obžalovanje in reci sam sebi:*

Sramuj se, o nehvaležna duša! pred obličjem svojega pre-dobrotljivega Boga. Tvoji storjeni grehi in tvoje zanikernosti te tožijo pred Bogom, tvojim Gospodom. Kako bi pač obstal, ko bi zdajle stopiti mogel pred svojega ostrega sodnika? O milostljivi Gospod, ne hodi v sodbo s svojim služabnikom! Spoznam, da sem grešil z mislimi, besedami in z djanjem, zlasti še sem danes zopet storil ta ... greh. Tebi samemu, o Gospod! sem grešil. Ti in vsi moji drugi grehi so mi iz serca žal; ne toliko zato, ker sem ž njimi

časne in večne kazni zaslužil; ampak zato ker sem z njimi tebe svojega Boga, svojo naj večji in naj boljši dobroto razžalil, in ker sem zoper tvojo voljo, zoper tvoje zapovedi delal. Oh, Oče vse dobrote in vsega usmiljenja! vzemi me svojega nehvaležnega, zdaj pa vendar skesanega otroka, milostlivo zopet nazaj! O moj Bog! ljubim te zdaj iz celega serca, čez vse, ker si vse ljubezni vreden. Tudi zanaprej te hočem s tvojo pomočjo priserčno ljubiti, ti vedno zvesto služiti in nikdar več te ne razžaliti. O moj preljubeznjivi Oče! ozri se na zveličansko, s svetega križa tekočo Kri svojega

Božjega Sina; ta presveta Rešnja Kri naj te potolaži; njo ti darujem z njegovo prebritko smertjo vred v odpušenje in zadostenje vseh mojih grehov, vseh mojih hudobij.

4. Izročilo Jezusu, Marii in svetnikom Božjim.

O moj križani Jezus! stegni zdaj čez me svoje preblažene s Kervijo oškropljene in z velikimi žebli prebodene roke! Blagoslovi z njimi mene in vse moje. Naj se iz taistih razlije na nas tvoja posvečujoča milost v večno zveličanje naše. O Jezus! o za me na križu umirajoči Jezus! po tvojem križu

in terpljenji, pri tvoji, v pre-
 britki smerti nagnjeni glavi te
 prosim, odverni milostno od mene
 in od vseh mojih vse in vsako
 nevarnost greha, vso nesrečo
 in zlasti še nespokorjeno smert.
 — O Marija, preblažena Devica
 in Božja Mati! razprosti svoje
 materne roke; pod tvojo brambo
 in pomoč pribežimo mi ubogi
 Evini otroci. O preljubeznjiva
 Mati! tebi izročim sebe in vse
 svoje to noč; o, ne pripusti,
 da bi se kaj žalega zgodilo nam
 tvojim otrokom. — O vi sveti
 angeli varhi in vsi naši patroni
 I. I.! vam je Gospod zapovedal,
 da nad nami čujete, ko mi, vaši
 otroci, počivamo in spimo; o

zato nas varujte nagle neprevidene smerti, vsega greha, vse sramote in vsake sile. Čas pokoja je prišel, o preljubeznjivi Jezus! sprejmi večerno pozdravilo (poljubi petere rane britke podobe Jezusove), odpri rano svoje strani, ki je pribežališe pobožnim kristjanom in počivališče vsim vernim ljubečim dušam. V sredo tvojega ljubezni gorečega Serca se podam, tukaj hočem biti, tukaj varno počivati, tukaj sladko zaspati. Moja žila pa naj med tem le bije: Jezus, Marija, Jožef! Moje serce naj le diha: Tebi, o Jezus! živim; tebi, o Jezus! umerjem. Amen.

Ako ti čas pripusti, moli še petkrat Oče naš ... Češena si Marija ... v čast peterim Jezusovim ranam, in apostoljsko vero, ali še kaj več po svoji pobožnosti.

Kako boš Bogu dopadljivo spal?

Slači se spodobno in sramožljivo; Bog te vidi; Marija, tvoj angel varh, tvoj patron, vsi svetniki te gledajo. Postavi si pred oči Jezusa, ko je bil neusmiljeno svojih oblačil oropan, k stebru bičanja privezan, ali ko je na križu visel. Vzemi si k sercu, koliko jih bo to noč, na celi zemlji, umerlo; sam Bog ve, koliko; pa tudi to Bog ve, boš li ti med njimi ali ne! zato serčno zdihuj:

V posteljo grem; morebiti zadnjikrat! morebiti ne bom več vstal iz nje? Nagle, neprevi-dene smerti, reši me, o Jezus! na prošnjo moje nebeške Matere

Marije, sv. Jožefa in sv. Barbare. — Duše vernih naj počivajo v milosti Božji! (Pokropi se.) **S** to blagoslovljeno vodo in z Rešnjo Kervijo Jezusa Kristusa me očisti, o Bog! vseh mojih grehov, in varuj me vidnih in nevidnih sovražnikov. — V imenu svojega križanega Jezusa, ki me je s svojo predrago Kervijo odrešil, se vležem; naj me varuje, blagoslovi in pelje v večno življenje!

V postelji se spodobno zagerni in zaspi s temi ali enakimi zdihljeji:

O moj Jezus! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim čez vse. V miru, v Jezusu, svojem Bogu, hočem zaspati. —

V ranetvojega presvetega Serca, o presladki Jezus! izročim svojo dušo in svoje telo! — Moj patron I., moj angel varh! vsi naši patroni, vsi angeli Božji, vsi pravični in tudi ve duše v vicah, zdihnite s serafinsko ljubeznijo: Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! — Tudi ti, o nebeška Kraljica! se združi z nami in vsi prosimo: Jezus, usmili se duš v vicah; zlasti tistih, ki so se danes iz sveta ločile, ki so zdaj na sodbi, ki bodo to noč ta svet zapustile; vse, o Jezus! pelji v svete nebesa, da te tam vekomaj časte in molijo; pa tudi za me in za vse moje prosijo.

Prekrižaj se lepo in zaspi mirno, ker veš, da tvoj angel varh je pri tebi, Marija sama, tvoja Mati, in tvoj patron čujeta nad teboj. — Ako bi po noči slabe misli, gerde sanje ali pregrešne skušnjave te nadlegovale, urno se prekrižaj, poljubi sv. škaplir ali svetinico, ktero na vratu nosiš; ali vzemi v roko podobo križanega Jezusa, ktero blizo postelje imej, in poljubuj njegove rane. Postavi si pred oči pekel ali kraj v peklu, kamor bi se lahko pogreznil, če v velik greh, tudi le v mislih, privoliš. Priserčno pa zdihuj:

Jezus! raji hočem umreti, kakor grešiti! Jezus, Marija, Jožef, bodite pri meni! O moj Jezus, sliši in usliši me, v svoje rane urno skrij me; oh, nikdar ne zapusti me! — Moj Bog, saj Te ljubim! Naša ljuba Gospa

presvetega Serca, prosi zame!
 — Presveto Serce Jezusovo,
 usmili se me! — Neomadežano
 Serce Marijno, prosi za me! —
 Jezus, Marija, pomagajta mi! —
 Jezus! Jezus! Jezus! — O
 Jezus, tvoj sem, naj živim ali
 umerjem! —

Take ali enake zdihljeje ponavlaj,
 ko se prebudiš ali te skušnjave napa-
 dajo; če si zapomniš le en zdihljaj,
 ponavlaj ga, da skušnjava preide, ali
 da zopet zaspiš.

Vsakdanje opravila.

Temelj ali osnova pobožnega življenja.

Pobožno in keršansko življenje onih, ki med svetom žive, ni v vedni molitvi, kakor marsikdo napačno misli; ampak v resnični, stanovitni volji, vse opustiti, vse storiti in vse preterpeti, kar in kakor Bog hoče, da opustimo, storimo in terpimo. V to in za to mora biti vneti kristjan vedno in vselej pripravljen, da voljo Božjo urno in na tanko napolni. Zato stori tale terdni sklep ter se navadi, da ga večkrat ponoviš :

O moj Bog, ker si ti naj
veči dobrota sama, in vse lju-

bezni vredna lepota, te nočem nikdar nikoli več razžaliti. Ne meso ne kri, ne čast ne zasramovanje, ne dobiček ne škoda, nobena stvar me ne sme z grehom od tebe ločiti, moj Bog! —

Pač dobro in koristno bo, ako ta sklep ponavljaš zjutraj, zvečer, pri sv. maši, med svojim delom, v družini in v vsaki in sleherni grešni nevarnosti. — Zapomni si še to le:

1. Varuj se vseh prostovoljnih, tudi naj manjših grehov, kolikor le premoreš. Kdor se malega ne ogiblje, kmalo v veliko zabrede. Naj boljši pripomočki, da se vsacega greha obvaruješ, so: 1. Spominjaj se večkrat poslednjih reči; 2. obudi večkrat obžalovanje čez svoje grehe; 3. hodi vedno v pričujočnosti Božji.

2. Imej vedno resnično voljo, vselej le to storiti, kar Bog hoče in

kakor on hoče. Ta volja je pa v tem, da vsakdanje, tvojemu stanu primerjene dela opravljaš iz ljubezni do Boga. Na to moraš gledati pri vsih svojih delih in opravilih, kakor nas Kristus opominja: „Išite naj poprej Božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo priverženo.“ (Mat. 6, 33.)

3. Ste pa dve versti vsakdanjih opravil; ene so same na sebi dobre; druge pa niso ne dobre ne slabe. Od hudobnih tu ni govorjenje; ker hudobne Bogu nikoli ne dopadejo. Same na sebi dobre dela so: Post, molitev, milošina in druge dela keršanskega usmiljenja. Same na sebi ne dobre ne slabe so: Pisati, učiti se, delati, jesti, piti, hoditi, govoriti i. t. d. Obedveh versti, ako hočemo, da bodo Bogu dopadle in nam v nebesa pomogle, morajo biti storjene 1. v milosti Božji, 2. iz dobrega namena, 3. spodobno in 4. Bogu darovane.

I. Kako vsakdanje dela v milosti Božji opravljamo?

„Serce hudobnih nič ne velja ... Hudobnež in hudobija njegova je gnjusoba pred Bogom,“ pravi sveto pismo (Preg.). To je ravno vzrok, zakaj da nima nobene veljave in ne zasluži nobene Božje milosti in ne nebes, vse, kar je storjenega v stanu smertnega greha, ako je tudi samo na sebi zares dobro. Vender včasih Bog iz usmiljenja take dela časno plačuje ali tudi grešnika k pokori nagne. V tem pa vidiš in lahko spoznaš, koliko nikdar povrnjeno škodo terpijo ljudje, ki dolgo časa, morebiti tedne in mesce, morebiti celo leta v smertnem grehu živijo, ker si v takem stanu nič, čisto nič za nebesa ne prislužijo. Da si to preveliko zlo odverneš, navadi se, da obudiš večkrat popolnoma obžalovanje, katero ne sme izhajati ne iz strahu

pred kaznijo ne v upanji plačila, pa tudi ne samo zavoljo prejetih dobrot, ampak iz čiste ljubezni do Boga. To obžalovanje izbriše vse grehe, tudi brez spovedi, vendar s terdnim sklepom, da se prej ko prej spoveš. Da se navadiš na kratko, popolnoma obžalovanje večkrat obuditi, nauči se eno naslednjih, pa zdihuj bolj v sercu, kot z ustmi:

1. Iz serca mi je žal, da sem razžalil tebe, o moj Bog! ki sem te zavoljo tvoje neskončne dobrote in zavoljo tvoje popolnomasti čez vse ljubiti dolžan, in ki te resnično ljubim, pa te tudi zmiraj ljubiti želim.

2. Vsi moji grehi so mi iz serca žal; ne, ker sem z njimi nebesa zgubil in pekel zaslužil; ampak ker sem z njimi tebe

svojega Boga, naj veči dobroto, razžalil, ter sem zoper tvojo voljo in zoper tvojo zapoved delal; s tvojo pomočjo se hočem poboljšati, in se vsega greha varovati.

3. Ljubim te, moj Bog! iz vse moči.

To pa vedno me naj bolj boli, ker sem toljkokrat z grehom žalil te, **Tvoja Rešnja Kri operi me!**

Prav dobro in koristno bo, ako te kratke besede večkrat ponoviš.

2. Kako vsakdanje dela iz dobrega namena opravljamo:

Namen je duša ali življenje vsemu djanju. Namen daje vsemu djanju veljavo, ali jo mu odvzame, ali ga pa kazni vrednega stori. Kolikor svetejši je

namen, toliko bolj zasluživno je delo. Molitev, post, tudi obhajilo storjeno iz nečimerne časti, da bi te kdo videl, pohvalil, te za pobožnega imel, zgubi vso veljavo in vse plačilo. Druge dela, same na sebi ne dobre ne slabe, brez dobrega namena Bogu niso dopadljive, za nebesa ne zasluživne. Zato, ako pišeš, bereš, hodiš, ješ, piješ, spiš, igraš, predeš, šivaš, pereš, koplješ, orješ, ali karkoli delaš, v vročini, v mrazu, v dežji, tudi da se utrudiš ...; vse to in enako ne velja pri Bogu nič, čisto nič, ako se ne zgodi z namenom, da delaš iz ljubezni do Boga in v njegovo čast. O moj Bog! koliko tisuč in tisuč ljudi se je postaralo, ki so v potu svojega obraza svoje dni preživeli, pa zadnjo uro nimajo kaj, kar bi jim v nebeško plačilo služilo. To je zares obžalovanja, to je kervavih solza vredno.

Dober namen, ktereга morebiti vsako jutro storiš, da hočeš vse Bogu

darovati, vse iz ljubezni do njega storiti, je koristen in hvale vreden; ker se pa ta namen čez dan z nečimernim, morebiti celo s pregrešnim namenom oslabiti ali celo uničiti zamore; zato svoj resnično dobri namen večkrat čez dan ponovi.

V čem pa je dober namen? To nam na kratko pa na tanko pove sv. apostelj Pavel; prvič v pismu do Korinčanov: „Ali jeste ali pijete, ali kaj družega delate, vse k časti Božji delajte.“ (I. 10, 31.) Drugič pa v pismu do Kološanov: „Vse, karkoli delate z besedo ali v djanji, vse storite v imenu Gospoda Jezusa Kristusa“. (3, 17.) Torej je ta Bogu dopadljiva, toliko koristna, nikdar dost priporočena sveta navada le v teh besedih: „Bogu v čast!“ ali pa: „Iz ljubezni do Jezusa!“

Kaj se nek ložej izreče, kaj sladkejšega misli? ni ti še treba teh besedi izreči, ni ti treba glave pripogniti,

nobene sile svojemu sercu delati; misli le pred ali med delom: „Vse v Božjo čast!“ — Vse iz ljubezni do Jezusa! in že si spomnil ta toliko zveličanski nauk. Marsikdo je čez dan večkrat nepoterpežljiv, se morebiti desetkrat, dvajsetkrat, celo petdesetkrat jezi, ima vedno kako gerdo kletev na jeziku; pobožnemu kristjanu bi pa pretežko bilo petdesetkrat ali še večkrat zdihniti: „Iz ljubezni do Boga!“ Čudimo se večkrat, zakaj je marsiktera hiša tako nesrečna, pa ne pomislimo, da se pri delu tolikrat satan kliče in vse hudo želi; kako bi tako delo Bog blagoslovil, ki je vse in tolikrat satanu izročeno. Ako bi se vse godilo v imenu Jezusovem, bi imelo tudi blagoslov Božji po zagotovilu večne resnice, ki pravi: „Resnično, resnično, vam povem: Ako bote Očeta kaj prosili v mojem Imenu, vam bo dal.“ (Jan. 16, 23.) Ako pa vse iz ljubezni do Jezusa storiš,

velja toliko, kakor da bi prosil blagoslova Božjega v Jezusovem Imenu.

Bog gleda bolj na naš namen, kakor na naše delo. Evangelska vdova je z dvema vinarjema več darovala, kakor vsi drugi. (Luk. 21.) Za požirek merzle vode si kupiš nebesa. Kaj hočeš več? Ena stopinja, edina potna kapljica, če le roko vzdigneš iz ljubezni do Jezusa, je vredno več, kakor tisuč svetov z vsem, kar je v njih. Saj vse to časno boš v smerti zapustil, najmanjši dobro delo pa, iz ljubezni do Boga storjeno, zasluži večno plačilo v nebesih, toraj je boljše, kakor vse minljivo časno. O kako koristne, koliko vredne, kako zasluživne so te kratke besedice: Bogu v čast! Iz ljubezni do Jezusa!

Da bi razumel pomen teh besedi; in da veš, kaj da zraven misli in kako jih med delom ponavlja; imaš tu kratko razlaganje teh lepih besedi: Bogu v čast!

Te besede pomenijo :

1. O Bog! to delo, ktero zdaj delam ali storiti hočem, hočem storiti v tvojo veči čast in ljubezen, in v zveličanje svoje duše.

Ali:

2. O Bog! ti Bog mojega serca, to hočem storiti, da tebi dopadem, da te s tem časno in večno hvalim, častim in ljubim.

Ali:

3. O moj Bog! to delo bom storil ne ravno zavoljo čašnega dobička ne zavoljo posvetne časti ali veselja; temuč zato, da dopadem tebi svojemu Bogu, da te s tem ljubim, sebe in svoje pošteno preževim in zveličam.

Ali:

4. O moj Bog! ta trud, to delo hočem prevzeti z avoljo tebe in iz ljubezni do tebe, zedinjen z najpopolnejšim djanjem, kterega je Jezus Kristus na zemlji storil, in s tistim namenom, kakoršnjega je on imel.

Kaj pa pomenijo besede: „Iz ljubezni do Jezusa“.

1. Kolikorkrat bom pri tem delu premaknil svoje roke ali noge, kolikorkrat bom dihnil, zinil, hočem svojega Jezusa iz celega cerca ljubiti in častiti.

Ali če bereš, pišeš ali delaš:

2. Kar berem, pišem ali delam, hočem vse v Jezusovem

Imenu, iz ljubezni do Jezusa pričeti in zveršiti.

Ali če šivaš, predeš, ali kam greš:

3. Vsak zabod šivanke, vsi zasuki kolovrata, vsi migljeji mojih rok in nog, vse moje stopinje, zlasti ves trud, vse zopernosti in nasprotnosti, hočem le iz ljubezni do Jezusa storiti in preterpeti.

Ali sploh pri vsakem delu:

4. Preljubi moj Jezus! zedinjen z ljubeznijo in z namenom, s katerim si ti na zemlji delal, hočem storiti to delo iz ljubezni do tebe, v tvojo večno slavo in v moj časn in večni blagor.

Ali kadar moliti hočeš :

5. O moj Jezus! s takim namenom in s tako pobožnostjo, kakor si ti v življenji, zlasti na vertu Germani in na križu molil, hočem tudi jaz zdaj moliti.

Zapomni si še to: prvič, tega razlaganja teh kratkih zdihljejev nisem zato napisal, da bi jih le prebiral ali tudi vedel; temuč da jih resnično pred delom ali med delom opravljaš. Drugič vedi, da, kolikor težavniše je delo in kolikor lepši, in popolnejši je namen, toliko veljavniši, toliko prijetniši bo Bogu, ako težave in trud rad in veselo iz ljubezni do Jezusa preterpiš. Tretjič si še zapomni, da pri vsakem delu hahko več namenov imaš; in da je delo tudi bolj zasluživno, ki je storjeno iz raznih svetih namenov. Na priliko :

Jaz hočem to storiti: 1. da Boga s tem ljubim in častim, ga hvalim in mu služim; 2. da zadobim kako posebno milost; 3. da si zaslužim srečno smert in obilno plačilo v nebesih.

Kadar v cerkev greš, ali doma moliti hočeš, misli:

Grem v cerkev, ali molil bom:

1. Da Boga molim, častim in ljubim; 2. da ga hvalim; 3. da ga prosim odpušenja vseh grehov, in da potrebno pomoč zadobim.

Kadar kaj dobrega storiti hočeš, reci ali misli:

Jaz hočem to dobro delo storiti: 1. Da Boga častim in ljubim; 2. da svojega bližnjega zavoljo Boga ljubim, tolažim, mu

pomagam ; 3. da tudi jaz milost in usmiljenje od Boga zadobim.

O ljubi kristjan ! zapomni si prav dobro te kratke besede : „Bogu v čast“. — „Iz ljubezni do Jezusa !“ Vtisni si jih globoko v svoje serce in stori vsako jutro terdni sklep, da jih hočeš čez dan večkrat ponoviti. Poskusi jih na dan po desetkrat, dvajsetkrat, petdesetkrat, ali še večkrat izreči. Poprašaj se zvečer, kako si to opravljal ; kmalo boš imel to zveličansko in sveto navado, pa boš tudi čutil, da ni lažjega, pri delu ne bolj tolaživnega, pri Bogu ne bolj zaslužnega in na smertno uro nič bolj veselega, kakor da vse v čast Božjo in iz ljubezni do Jezusa storiš.

Da pa teh besed ne pozabiš, ampak da se jih prej ko prej privadiš, ti podam še enega budivca, enega kazavca in enega opominjavca.

1. Budivec ti bodi ura. Kadar jo slišiš biti, zdihni v svojem sercu:

O Bog, dodeli mi srečno zadnjo uro! Naj tebi živim in tebi umerjem! Vse, kar sem storil in kar bom še storil, naj bo vse iz ljubezni do Jezusa in Marije!

2. Kazavec ti bodi podoba križanega Jezusa, ali kaka tablica. Postavi ali obesijo na kraj, kjer si naj večkrat. Nosi jo tudi na vratu. Ko jo pogledaš ali se je spomniš, zdihni:

Iz ljubezni do tebe, o križani Jezus! ali pa: Svoje stopinje, svoj trud zedinim s tvojo bridkostjo, s tvojim kervavim potom, s tvojim bridkim terpljenjem.

3. Tvoj opominjavec naj ti bodo nebesa. Kadar proti nebesom pogledaš, misli ali reci:

O moj Bog! vročino, in mraz, sneg in dež, pot in trud, vse ti darujem; oh, naj si s tem prislužim večno zveličanje.

3. Kako vsakdanje dela dobro in v pričo Boga opravljajmo?

Tretje potrebno pri vsih naših opravilih je, da jih dobro, spodobno storimo. K temu naj ti služijo ti le opomini: 1. Pomisli včasih, kako bi bila, ali kako sta Jezus in Marija tvoje delo opravila; 2. prevdari, ako bi ti po tem delu prec umreti mogel, kako bi ga storil? Ozri se proti nebesom; tam gori te čaka plačilo, od kterega pravi sv. pismo: „Oko ni vidilo, uho ni slišalo, in v serce človeško ni prišlo, kar je Bog pripravil tem, kateri ga ljubijo“. (I. Kor. 2, 9.) Ali zdihni: „Iz ljubezni do svojega Boga hočem to storiti“. Pomisli večkrat, da Bog

je pri tebi in te gleda, kako boš svoje delo njemu v čast, iz ljubezni do njega, opravil. To je, skoraj da, naj boljši pripomoček, da svoje delo prav opraviš in Boga nikdar ne razžališ. Tako je delal kralj David, kakor sam spozna v 24. psalmu, ko pravi: „Moje oči so vedno v Gospoda obrnjene.“ (24, 15.) Ta vaja, ta pripomoček je v resnični veri, da Bog je pri tebi; on, ki vse vidi in vse ve, kar ti misliš ali delaš. To pa lahko tako le storiš:

Pred delom zdihni :

Ozri se milostljivo, o Bog! na to moje delo, ktero v tvojo čast in iz ljubezni do tebe storiti hočem; daj mi pomoč, da ga prav končam.

Med delom :

Bog me vidi, iz ljubezni do njega hočem skerbno in pridno delati.

V skušnjavi:

Kako bi si upal storiti to hudo in grešiti v pričo svojega Boga?

V žalosti ali boječnosti:

Ako bi tudi v smertni britkosti bil, vendar se ne bojim; ker ti, o Bog! si pri meni!

Pri spominu na Boga:

Kaj imam v nebesih, kaj želim na zemlji, kakor le tebe, o Bog! Bog mojega serca in moj delež na vekomaj.

4. Kako vsakdanje dela Bogu darujemo?

Po storjenem delu reci:

1. Vse, kar sem storil, naj bo iz ljubezni do Boga!

*Ali če se nečimerna častilakomnost
vzdiguje v tebi:*

**2. Ne meni, o Bog! ne
meni, ampak tvojemu Imenu naj
bo čast!**

Ali:

**3. Preljubi moj Jezus! ves
trud in vse svoje delo tebi da-
rujem, prosim te pa ponižno, da
vse pregreške in zanikernosti,
ktere sem pri tem delu zakrivil,
v svojo Rešnjo Kri potopi in
vniči.**

*Po storjenem imenitnem opraviilu, ali
po dolgem delu, ali po molitvi:*

**4. O preljubeznjivi moj Je-
zus! to svoje delo položim po
deviških rokah svoje nebeške**

Matere Marije v tvoje odperto presveto Serce, ter te priserčno prosim: daruj ga ti, sklenjenega s tvojim bridkim terpljenjem, Bogu nebeškemu Očetu, v čast in hvalo, v zadostenje za moje grehe in v zveličanje moje duše.

Te ali take zdihljeje lahko opraviš, misliš ali zgovoriš, ko kam greš, stojiš, sediš ali klečiš, doma ali zunaj doma, sam ali v družini.

Tu imaš, keršanska duša! lep, koristen in svet nauk, kako svoje vsakdanje opravila zasluživno in Bogu dopadljivo stori. Vtisni si to globoko v serce, in da ne pozabiš tega, preberi večkrat te nauke; saj o nedeljah ali praznikih. Kar pa bereš, spolnuj tudi djansko in zbiral in nabral si boš neizrečeno lepo krono v nebesih, in to brez truda, brez težave.

5. Kako se obnašaj pri posebno imenitnem delu?

Ako te čaka posebno imenitno delo, na katerem ti je veliko ležeče; premisli: 1. kako se hočeš dela lotiti; kako nadaljevati in kako dognati; 2. da te lastna ljubezen ne slepi, napravi načert svojemu delu vpričo Boga ali pred podobo križanega Jezusa; 3. poprašaj pametnega, modrega in zvestega prijatla za svet, ako ni delo tako, da se mora brez ptuje vednosti zgoditi; 4. zdihuj pred delom, pa tudi med delom večkrat k Bogu:

O dobrotljivi, milostljivi Bog!
vodi in podpiraj me pri tem delu
s svojo pomočjo tako, da ga v
tvojo čast in v svoje zveličanje
srečno opravljam in končam.
Po Kristusu Jezusu, Gospodu
našem. Amen.

Ako se je delo dobro izteklo, zahvali Boga; ako pa ne, ne toži in ne memraj zoper Boga ali zoper ljudi, ampak reci:

O Gospod, tvoja volja naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji!

6. Kako naj se bogoljubna duša večkrat na dan v Bogu zbere?

Kakor telo po dolgem in težavnem delu omaga in počitka in okrepčila potrebuje, tako naj dobi tudi duša med vsakdanjimi opravili v Bogu nekoliko počitka; da se preveč v časno ne zatepe, da Boga in nebes ne pozabi. Zato je prav dobro in koristno, celo potrebno je, da si včasih čez dan, saj za nekatere trenutke čisto sam, da povzdigneš svoje serce k Bogu, stojé ali sedé ali še bolje kleče pred kako sveto podobo, in da ponoviš že znane besede:

Ljubim Te, o moj Bog! iz vse
moči.

To pa me vedno naj bolj boli,
Ker sem toljkokrat z grehom žalil te.
Tvoja Rešnja Kri operi me!

(Ali pa zdihni:) O moj križani
Jezus! tebi darujem vse svoje
djanje in nehanje, svoj križ in
svoje terpljenje, ter izročim svojo
dušo in svoje telo v tvoje pre-
svete rane!

Ali pa: O moj, za me utru-
jeni Jezus! prosim te, zavoljo
svoje britkosti in težave, za-
voljo svoje trudnosti in upeha-
nosti mi dodeli to milost, da konec
svojega djanja, konec svojega
življenja zaslišim presladke in to-
laživne besede: „Blagor mertvim,

kteri v Gospodu umerjejo! Odslej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi“. (Skr. raz. 14, 14.)

(Ako si gospodar, zdihni:) **Gospod Jezus Kristus! prosim te pri tvojih peterih ranah, ktere si iz ljubezni do nas prebosti dal, blagoslovi naše delo, in nikar ne pripusti, da bi jaz ali moji te kdaj razžalili.**

Premisli nekoliko, kako si preživel že pretečene ure in kako in kaj hočeš še ta dan v Božjo čast storiti. Potem pa reci:

Vse v večji čast Božjo! O presveta Mati in Devica Marija, pod tvojo pomoč in brambo izročim sebe in vse moje!

In v Imenu Jezusovem delaj naprej.

7. Kako naj se zvesti kristjan iz ljubezni do Boga premaguje?

Nič ni Bogu dopadljivšega, pa tudi kristjanu nič bolj koristnega, kakor, če sam sebe premaguje, to je, svoj um, svojo voljo in neredne poželenja, svojo jezo, nepoterpežljivost zatajuje, si v pogledih, v poslušanjih, pri jedi in pijači kaj priterga, če tudi čisto kaj malega; zato ker je to boj sam seboj in človek pri tem naj boljši del Bogu daruje. Edino tako zatajevanje, tudi v naj manjši stvarci, je pred Bogom več vredno, kakor veliko molitve ali obilna miloščina; sv. Bazilij pravi, da je to več vredno kakor ko bi mertvega k življenju obudil. In sv. Klimak piše: „Blagor človeku, ki se vsaki dan premaguje in zatajuje, enak bo mučenikom in angelom, in bo v slavi njim prištet“. Toliko velja pri Bogu, toliko zasluži edino zatajevanje in premaganje samega

sebe, tudi v celo majhnih rečeh. Zato pa, o keršanska duša, ki želiš zveličanje svoje, ako hočeš Bogu posebno dopasti in v nebesih visoko stopnjo veličastva doseči, zatajuj in premaguj se večkrat. Marsikdo premoli dve, tri ure v cerkvi, morebiti še več, se spoveduje in obhaja, celo obilne solze pri tem pritaka, doma pa ne more edine besedice poterpežljivo prinesti. O slepa, nekoristna taka čednost; zatajuj svoj um, svojo voljo, svojo termo in svoje-glavnost; svoj klepetavi in zbadljivi jezik; svojo silno radovednost. V tem, v tem je prava čednost.

8. Razne pa prav koristne zatajevanja, v katerih se lahko vsaki dan vadiš.

Zatajuj svojo voljo.

1. Stori ali opusti vse, kakor Bog hoče, in sicer zato, ker Bog tako hoče.

2. Vse napade, vse skušnjave v greh premagaj ne iz strahu pred časnimi ali večnimi kaznimi; ampak iz ljubezni do Boga, ali ker to ali uno Bog prepove.

3. Vse domače križe, britkosti, zaničevanja, opravljanja, nesreče ali bolezni prenašaj in terpi zato in rad, ker je to volja Božja. Zdihni večkrat: Gospod, tvoja sveta volja naj se zgodi!

Zatajuj svoj um.

4. Ne ženi terdovratno svoje misli; odjenjaj in naj velja misel družih, če se ti tudi tvoja bolj prava zdi. Ubogaj svoje sprednike rad in vselej, kjer ne zapaziš nič pregrešnega. Vse pa stori iz ljubezni do Jezusa.

5. Kadar te kdo kaj obdolži in ti nisi kriv, mirno se potegni za svojo nezadolženost, brez vsega rotenja; potem bodi tiho iz ljubezni do njega, ki je

naj veči krivice za te voljno, brez vsega ugovarjenja preterpel.

6. Ne sodi nikogar v svojem sercu, ampak vse djanje in nehanje družih za dobro imej; ali prepusti sodbo Bogu. Saj nisi sodnik družih.

Zatajuj svojo lastno ljubezen.

7. Ako te kaj posebno mika, da bi rad vedel, govoril, slišal, vidil ali imel, kar ti pa ni bistveno potrebno, premagaj se iz ljubezni do Jezusa.

8. Prizadevaj si, da bridkosti in težave pri svojih delih radovoljno in veselo prevzameš iz ljubezni do Boga.

9. Ne stori in ne pripusti nič pregrešnega; pa ne opusti tudi nič dobrega zavoljo ljudi; ter se zatajuj s tem zavoljo Boga, ki vse vidi in vse poplača.

Zatajuj jezo, sovraštvo in svoj serd.

10. Ko te kaj razdraži, postoj nekoliko in bodi tiho iz ljubezni do

Jezusa, od kterega bereš: Jezus pa je molčal.

11. Vse nevošljive ali serdite misli, ki se v tebi vzdigujejo zoper nje, ki so te kaj razžalili, urno izženi iz glave, in ne govori, pa tudi ne poslušaj kaj slabega od njih.

12. Pokaži jim in vsim sovražnikom prijazen obraz; pozdravi jih, stori jim kaj dobrega. To vse pa stori iz ljubezni do Jezusa, ki je svoje sovražnike, pa tudi tebe do smerti ljubil.

Zatajuj vso častilakomnost.

13. Ne povzdiguuj se čez druge; ne govori nič, kar bi tebi ali tvojim v čast bilo; ljubši naj ti bo, da slišiš svoje napake, kakor svojo hvalo.

14. Odtegni sebi in svojim ves nepotrebni lišp.

15. Občuj rad s priprostimi ljudmi; povsodi in vselej si izvoli le slabeje; na priliko: kraj, stan, hoja, jed ali

delo. To vse pa po zgledu in iz ljubezni do tvojega toliko ponižnega Jezusa.

Zatajuj poželenje v časnih rečeh:

16. Ne memraj in ne toži čez križe in nesrečo; ne razodevaj svojih britkost drugim; če ne svojemu spovedniku ali resničnemu prijatlu, ki te potolažiti, in ti pomagati zamore.

17. Vse in vsako tudi naj manjši terpljenje prenesi iz ljubezni do Jezusa, ter ga zedini z njegovim križem in ga položi v njegovo prebodeno stran.

18. Ne glej, ne poslušaj, ne govori, ne stori in ne pripusti čisto nič, kar bi le kolikanj tvojo čistost kaliti zamoglo; beži in skerbno se ogibaj vsake nevarnosti in vse družbe družega spola. In to vse iz ljubezni do nedolžnega Sina Device Marije.

Zatajaj svoj jezik, svoje ušesa in svoje oči.

19. Berzdaj svoj jezik, da nikdar nič nepotrebnege, nič nečimernege, nič lažnjivege, nič gerdege, nič nespodobnege ne govori.

20. Zagradi svoje ušesa, da nič tacega slišale ne bodo. Ne posmehuj se nikdar takim pregrešnim besedam, ampak pokaži svojo nevoljo do vsake nespodobnosti.

21. Varuj svoje oči doma, na oknih in pri vratih, na poti, zlasti še v cerkvi. Vse to pa iz ljubezni do Jezusa.

Zatajaj poželjivost, mehkužnost in napčno sramožljivost.

22. Pri jedi in pijači imaš obilno priložnost, se zatajevati; zlasti v rečeh, ki ti bolj diše.

23. Revežev nikar terdo ne odganjaj; daj jim, kar premoreš in spusti jih v Božjem Imenu.

24. Svojemu spovedniku nikdar nič ne zakrivaj; naj veči pregrehe naj poprej razodeni, pa odkritoserčno in zaupljivo. —

Glej, koliko lepih in koristnih zatajevanj se lahko vdeležiš; le tvoje resnične in dobre volje je treba. Pri vsem tem pa misli: Jaz hočem to storiti ali opustiti iz ljubezni do Boga; iz ljubezni do Jezusa. Brez tega namena nimajo vse te zatajevanja nič ali čisto malo zasluženja.

9. Kako se Marii, svoji nebeški Materi izročuj?

Navadi se, da Marijo posebno častiš; saj veš, da ona je Mati Gospodova, pa tudi Mati tvoja. Njena prošnja je prošnja materna, zato toliko mogočna. Spominjaj se večkrat tistih

33 let, v katerih je Marija posebno tukaj na zemlji razodevala materno moč do presvetega Serca svojega Božjega Sina, kateri ji je bil pokoren. Zato večkrat moli ta le mali roženkranček v čast naši ljubi Gospej presvetega Serca.

Ljubljeno bodi presveto Serce Jezusovo!

Presveto Serce Jezusovo,
usmili se nas! (enkrat.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
prosi za nas! (desetkrat.)

Presveto Serce Jezusovo,
usmili se nas! (enkrat.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
prosi za nas! (desetkrat.)

Presveto Serce Jezusovo,
usmili se nas! (enkrat.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca,
prosi za nas! (desetkrat.)

Za vsak zdihljej je podeljeno 100 dni odpustkov. (Pij IX.) In te lahko dušam v vicah daruješ. To lahko opraviš tudi pri marsikterem delu, ali če kam greš. Marii se boš prikupil, dušam iz vic pomagal, sebi pa milost Božjo naklonil.

Še te zdihljeje večkrat ponavljaj:
Sladko Serce Marijno, reši me! (300 dni odpustkov. Pij IX. 1852.)

Neomadežano Marijno Serce,
 prosi za nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

Češeno bodi presveto in neomadežano spočetje preblažene Device Marije! (100 dni odpustkov. Pij VI. 1793.)

V svojem spočetji, o Devica Marija! si brez madeža bila; prosi za nas **Očeta, čigar Sina**

**Jezusa si od svetega Duha spo-
čela in rodila.** (100 dni odpustkov.
Pij VI. 1793.)

V skušnjavah, slasti zoper sv. čistost.

O Gospa moja, o Mati moja!
tebi se popolnoma darujem, in
da ti svojo vdanost skažem,
posvetim ti danes svoje oči, svoje
ušesa, svoje usta, svoje serce
in vse, kar sem in kar imam.
**Ker sem tedaj ves tvoj, o dobra
Mati! varuj me in brani me,
kakor svoje posestvo in lastnino.**

Klic v skušnjavi.

O Gospa moja, o Mati moja!
varuj me, brani me, kakor svoje
posestvo in svojo lastnino.

Po angelovem češenji za molitev 100 dni odpustkov; za klic v vsaki skušnjavi 50 dni odpustkov. (Pij IX. 1851.)

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo dušo in svoje življenje!

Jezus, Marija, Jožef, pridite mi na pomoč v smertni sili!

Jezus, Marija, Jožef, z vami naj se loči moja duša v miru!
(Za vsak zdihljaj 100 dni odpustkov. Pij VII. 1807.)

10. Kaj je storiti v skušnjavah?

Kaj je greh?

Tu je govorjenje le od smertnega greha. Pervo, kar dela smertni greh, je pravo spoznanje, s katerim po pameti sodiš, da to ali uno je zoper Boga in zoper njegovo zapoved; ali kar meniš,

da Bog mora kaznovati; ali v pridigi ali pri spovedi slišiš, da je velik greh; ali česar se sramuješ pred poštenimi ljudmi, pred svojimi starši ali učeniki storiti. Drugič pa, da je smerten ali velik greh, mora biti prosta volja, to, kar za velik greh spoznaš, storiti v djanji, ali pa v mislih se prostovoljno s tem radovati. Toraj še ni smerten greh, ako te nadlegovajo tudi mnogotere misli, podobe, dvomi ali gerde domišljije, ako pa nisi radovoljno vanje privolil, ali se nisi premišljeno z njimi radoval. Vedi, da take pregrešne misli in skušnjave so še le potem velik greh, če ti take misli, želje ali domišljije zapaziš, pa jih le še paseš in se z njimi raduješ.

Nauk pobožnim dušam.

Ako imaš dobro serce, resnično voljo, in si tega djansko prepričan, da Boga nočes s smertnim grehom raz-

žaliti, ne delaj si težave ter ne prištevaj svojih pomanjkljivosti smertnim grehom, če za gotovo nisi prepričan, da je res velik smerten greh. 2. V dvomu, kadar kaj vendar storiti moraš, in ni časa popraševati ali se posvetovati, bodi miren in ne imej za greh, kar za gotovo ne veš, da bi res velik greh bil, ter delaj naprej v Božjem Imenu. 3. Vse nespametne, otročje dvome zaničuj in ne porajtaj na nje. Ako pa imaš pametne dvome, poprašaj svojega spovednika in ga vbogaj. 4. Ako te že pretekle misli, ali poprejšnje djanja nadlegvajo in se ti zdi, to ali uno je bilo morebiti velik greh, ne imej nepotrebnih skušnjav, ter ne misli, da je greh, kar bi prav za gotovo ne vedel, da bi lahko s prisego poterdil, da si to že takrat ali še poprej za smertni greh spoznal in imel; ali da si po pravici dvomil, pa vendar v tem še premišljeno bil ali delal. Pekel je

prestrašna, nezmerna in večna kazen; in te nihče ne zasluži, kdor preišljeno kaj ne stori, kar Boga hudo razžali. To se pa od pobožnega človeka nadjati ne more. Stori, kar premoreš; drugo pa Bogu prepusti.

Kaj ti je storiti v resnični pregrešni skušnjavi?

Prec v začetku se ustavi; pozneje serce vpade, napad pa je toliko hujši. Iskrica se lahko pogasi. Zato, kakor le zapaziš hudo nagnjenje, pregrešno skušnjava, urno pokliči in zberi vse dušne moči, ter obrni svoj um na velikost in gerdobijo greha, svoj spomin na goreče peklenške kazni, svojo voljo pa k Bogu. Kar se da, si urno pred oči postavi: 1 kako hudobno in britko je, Boga svojega gospoda z grehom zapustiti; 2. vedi, da Bog je pri tebi in v njegovih rokah je tvoje življenje in tvoja smert; ako le hoče, prec ti

življenje vzame. 3. Boj se; morebiti je Bog sklenil, ako grešiš, da boš neprevidene smerti prec umerl in tisti trenutek vekomaj pogubljen. 4. Pomisli, da nebesa so odperte; Jezus in vsi angeli in svetniki gledajo, kako se vojskuješ. 5. Zdihtuj v svojem sercu:

O Jezus, pomagaj mi! — Jezus, stoj mi na strani; v veliki sili, v strašni nevarnosti sem! — Kako bi mogel kaj tako hudega storiti, in grešiti zoper Boga, svojega Gospoda? — Mar hočem zavoljo malega časnega dobička, zavoljo hitro minijoče sladnosti, v strašno nevarnost se podati, da bi bil vsak trenutek vekomaj pogubljen! — Tega ne; tega ne; o Gospod! raji umerjem, kakor da bi grešil. —

**O Jezus, v tvoje rane pribežim ;
tam v tvojem presvetem, za-
voljo mene odpertem Šercu me
skrij! O predobrotljivi Jezus!
usliši me in ne pripusti, da bi se
ločil od tebe! — O Marija, moja
preljuba Mati! brani me! — Moj
angel varh, varuj me! — Moj
patron I. derži me in prosi za me!**

Potem pa urno beži in prej ko prej zapusti nevarnost. Kdor nevarnost ljubi, v nevarnosti pade. To je: Kdor ne odjenja, le govori, gleda, bere, posluša, misli, dela ali pripuša, kar ve, da ni prav, da je zoper sveto čistost, ali zoper ostro zapoved ali prepoved Božjo; tak se prederzno poda v nevarnost smertnega greha, in bo težko obstal.

Ako pa skušnjava zoper tvojo voljo le še terpi, potem zaterjaj, da je vse to zoper tvojo voljo; ozri se proti ne-

besom, pojdi v duhu celo v pekel; in misli ali glasno zdihni: O večnost! o večnost! kako dolga si, o večnost! — Kratko veselje, dolgo terpljenje! — Ne kaži nič po zunanje; bodi miren; v sercu pa neprenehoma zdihuj: Jezus! Marija! o Jezus, pomagaj mi! — Jezus, Marija, bodita pri meni! — O Jezus, Marija, Jožef, nikar me ne zapustite! — In ako bi boj tudi le še terpel; vendar ti ne grešiš, temuč si pridobiš večno častno krono v nebesih vselej, kadar se s pomočjo Božjo ustaviš in skušnjava premagaš.

Kaj ti je početi po storjenem grehu?

Ako si tako nesrečen, kar te ljubi Bog milostno obvaruj, da si smertno grešil, nikar ne čakaj in ne dremaj s pregrešnim Davidom; ker strašno nevarno je za te. Pomisli:

1. Po nerazumljivih sklepih pravičnega Boga lahko brez pokore umerješ

in se vekomaj pogubiš. 2. Vse tvoje dobre dela so v grešnem stanu brez zasluženja. 3. Sovražnik Božji si; kako moreš pričakovati blagoslova od njega? 4. Nikdar zaupljivo moliti ne moreš. Kako hočeš križanega Jezusa pogledati? Njegove odperte rane ti vpijejo: Proč od mene, nespokorjeni grešnik! 5. Nikdar ne moreš biti vesel; tudi mirno zaspati nisi v stanu. Saj červ vesti neprenehoma v tvojem sercu gloda ter ti grozi: Grešnik si, sovražnik Božji si, morivec Kristusov si; še danes, morebiti že ta trenutek se bo razserdil nad teboj, ter te bo, kakor hudobnega hlapca, vergel v večno, peklenko žerjavico.

Zato po storjenem grehu, še tisti dan, tisto uro, da, tisti trenutek pojdi sam v se, ter zdihuj počasi, pa pri-serčno: O moj Bog! saj te ljubi moje serce. — In da bo obžalovanje resničnejši, pojdi v samoto, zapri se v svoj hram, skrij se v kotiček, padi

na kolena, zakrij svoj obraz, jokaj in zdihtuj, kar ti serce narekuje; ali moli:

Kes ali obžalovanje po storjenem grehu.

O moj Bog! kaj sem vendar mislil? kaj sem vendar storil? Oh, oh, grešil sem in tebe svojega Boga, svojo naj večí dobrotó sem razžalil! Oh, jaz nisem vreden, da bi gledal kdaj svete nebesa; še manj pa, da bi gledal svojega preljubeznjivega Jezusa! **O** moj Jezus! grešil sem in tebe, svojega Zveličarja, sem vnovič križal! **O** nehvaležnost! o hudobija! **O** moj na križu razpeti, za me pribiti, na vsem telesu ranjeni Jezus! **Jaz nesrečni grešnik pribežim**

v tvoje na križu razpete roke. V tvoje rane, v tvoje iz ljubezni do nas odperto Serce se hočem skriti; v studenec tvoje predrage zveličanske Kervi se hočem pogrezniti, in tam hočem zdihovati, tam hočem vpiti: **O Jezus!** usmili se me! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Šaj mi je žal, iz serca mi je žal, da sem zopet razžalil tebe, svojega Očeta, svojega Odrešenika, svojega Boga in svojo naj večí dobroto. Prekličem in prekolnem to in vse moje grehe, ker so tvoji Božji volji, tvoji neskončni dobroti nasproti. Prej ko prej se jih hočem spovedati in se za nje pokoriti; te pri-

ložnosti, te nevarnosti, tega kraja, te osebe se hočem ogibati; svoje življenje hočem popboljšati in nikdar več ne grešiti. **O Jezus!** o moj usmiljeni Jezus! prosim te pri tvoji Rešnji Kervi, pri tvojih ranah, pri tvojem križi in terpljenji, pri tvoji nezmerni dobroti, usmili — usmili se me! odpusti mi storjeno hudobijo, operi moje hudobije v rudečem morji svoje presvete Kervi, in daj mi svojo pomoč, da nikdar več ne grešim.

O Marija, moja Mati! prosi za me! — **O** moj angel varh, o moj patron I., o vsi angeli in svetniki Božji, prosite za me! — **Jezus! Marija!** —

Od križev in preganjanja.

Sv. Duh pravi: „Vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjanje terpeli.“ (II. Tim. 3, 12.) Zapomni si to, keršanska duša! Vsi, pa prav vsi, nihče ni izvzet, tudi naj ljubeznjivši prijatli Božji ne, tudi presveta Devica Marija ne; še celo edinorojeni Sin Božji je bil neusmiljeno preganjan. Terpeti mora vsak. Pot križa je edina pot v nebesa; ni je nobene druge poti, ki bi nas pripeljala v naš pravi dom. Kdor terpeti noče, se sam izbriše iz števila otrok Božjih. Bog te tega obvaruj! Ker torej drugače ni, in brez terpljenja nihče zveličan ne bo, vdaj se torej, keršanska duša! tej sveti Božji volji in terpi! Nikar pa ne terpi zastonj, kakor njih

veliko zastonj terpi, ki dan na dan veliko in mnogotero terpé. Ker pa terpé ali iz navade, ali zavoljo ljubega miru v hiši, ali iz družih vzrokov, ne pa iz ljubezni do Boga; in zato si s tem ne prislužijo čisto nič, ali pa le prav malo. Ti pa, o duša moja! slušaj dober svet očaka sv. Jeronima: Nadloga naj ti bo v čednost; ker terpeti moraš, terpi iz ljubezni do Boga, in v sredi križev in težav boš vesel, potolažen in poterjen ter si boš obilno zasluženja za nebesa nabral. Ako v voljo Božjo vdan prenašaš križe, ti bo Bog pomagat in lahko ti bo vse; ako pa si nevoljen in si križe otresaš, jih boš primoran sam vlekel; in to je težko.

Molitev in posvečenje svojih križev Bogu.

O moj križani Jezus! v spomin, v zahvalo in čast tvo-

jega britkega terpljenja in zavoljo ljubezni, ktera te je v moje zveličanje na križ pribila, prevzamem radovoljno iz tvojih krvavih rok ta sedanji križ. Ako je tvoja volja in meni v zveličanje, te ponižno prosim, pri neskončni ljubezni tvojega ranjenega Serca, reši me milostljivo tega križa. Ako pa temu ni tako, ga hočem rad nositi, ker je to tvoja in tvojega nebeškega Očeta sveta volja. Radovoljno hočem terpeti, da s tem za svoje obilne pregrehe zadostujem; pokoren hočem to prenašati, da posnemam tvoj sv. nauk in tvoj lepi zgled. Veselo hočem terpeti, da s tem razveseljujem tvoje Serce in tudi

preblaženo Serce tvoje Matere. Stanovitno hočem terpeti, da pokažem svojo zvestobo in si pridobim krono zveličanja v nebesih. Amen. — Moj Jezus, daj mi svojo pomoč! Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za me!

Molitev ali popolnoma vdanost v voljo Božjo s ponižno prošnjo, da bi nam Bog križ preložil.

Moj Bog! vse imamo od tebe, dobro in hudo, srečo in nesrečo, življenje in smert. Zadel me je zdaj velika bridkost; poslal si mi, o moj Bog! težek križ; iz tvoje milostljive roke ga radovoljno prejmem. Ali naj zraven tega križa še bolezen, bridkost in preganjanje terpim?

Gospod, tvoja volja naj se zgodi!
Mi boš li zaničevanje in za-
sramovanje poslal? Ime Gospo-
dovo bodi češeno! Mi boš li
smert, revšino in zapušenost
poslal? Stori, kar ti hočeš! Bom
li pod tem križem omagal, celo
umerl? Oh, težko in hudo mi
je; pa vender, o Gospod! tvoja
sveta volja naj se zgodi, kakor
v nebesih tako na zemlji. Vsega
in popolnoma se podveržem tvoji
sveti volji. Veži in žgi, reži in
sili, celo končaj me tukaj, o
Gospod! da mi le v večnosti
prizaneseš. V tvoji roki naj bom,
kakor kepa; meči me gori ali
doli, sem ter tje; vse mi bo prav;
da le vem, da je tako tvoja volja.

Vendar te priserčno prosim, o moj predobrotljivi Jezus! kani le eno kapljico iz s tvojo Kervijo napolnjenega keliha v moje tako pobito serce, da mi bo posladkana bridkost mojega terpljenja, in da bom tako okrepčan.

Vendar pa, o moj predobrotljivi Bog! ki nam tako ljubeznjivo kličeš: „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil“. (Mat. 12, 28.) Zato pridem, kakor zaveržen červiček k tvojim nogam, ter se z otroškim zaupanjem veržem v očetovsko naročje tvoje. O moj Bog! saj se imenuješ Očeta ubogim, tolažnika žalostnim, pomočnika terpečim:

oh, kaj ti bom tožil, kaj ti bom razkladal svojo nadlogo; saj poznaš moje križe, moje terpljenje; saj vidiš mojo do smerti užaljeno dušo. Glej, o Gospod! ki tebi služiti, ki te ljubiti hoče, je hudo obtežen. Doma in zunaj me obdaja polno križev, polno nadlog. Prosim te, in sila moja vpije na pomoč. Pokaži toraj, o dobrotljivi, o usmiljeni Bog! in skaži nad menoj, da si res Oče, tolažnik in pomočnik zapušeni in revnim. O moj Bog, o mili in dobri Bog! kako dolgo boš čakal? Kje je tvoje Ime, ki se usmiljenje imenuje? Kje je tvoje Serce, ki je studenec dobrot in usmiljenja?

O moj s solzami ljubezni ob-
 liti Jezus! glej, uboga sirota,
 revna in nadložna leži pred teboj!
O milostni, o ljubeznjivi Jezus!
 ne zaverzi me, ki si me do smerti
 ljubil. Oh, sliši in usliši moje
 zdihljeje, ki pridejo iz tako poter-
 tega serca! **Odpri** svoje milostno
 oko in ozri se na moj, s tvojimi
 kervavimi solzami zedinjeni jok.
Zdaj je čas, da se usmiliš; **zdaj**
 pokaži, o moj sladki Jezus! da si
 moj **Zveličar** in **Odrešenik**! Tu
 pred tvojimi nogami bom tako
 dolgo klical in jokal, da bom usli-
 šan; vendar le, ako je meni ko-
 ristno in zveličavno; naj se zgodi
 v vsem tvoja volja, in jaz bom usmi-
 ljenje tvoje vekomaj častil. Amen.

Sveta maša.

Dobro in koristno je, biti pri sveti maši.

Ker je sveta maša naj imenitnejši in Bogu naj dopadljivši daritev, zato je pa tudi Bogu prijetno, ako smo pobožno pri sveti maši; saj mora biti gotovo všeč Bogu, ko ga častimo in hvalimo v družbi angelov, ki so pri sveti maši pričujoči. Pa tudi nam je koristno, ako smo pobožno pri sveti maši. Mi zadobimo pri sveti maši: 1. Odpušenje grehov, urno pomoč v vsih potrebah, moč zoper vidne in nevidne sovražniče, kar nam cerkvene molitve pri sveti maši zagotovljajo. 2. Mi se vdeležimo ne le dušnega, ampak tudi telesnega blagoslova, po nauku

cerkvenih učenikov. 3. Pri sveti maši pride Bog sam na altar, da nam odpre tukaj svojo zakladnico in obogati vse, ki ga ponižno prosijo. Vredi svoje opravila tako, da tudi o delavnikih prideš k sveti maši, ako ti je le mogoče; ali pošlji koga svojih k sveti maši, da prinese hišni blagoslov, na katerem je vse ležeče.

Pri sveti maši bodi 1. spodobno; naj lepši, naj bolje, da kleče moliš; 2. bodi s ponižnim in skesanim srcem; 3. moli pobožno in pazno; 4. obudi večkrat živo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezen do Jezusa v presvetem Zakramentu.

Kratek namen pred sveto mašo.

O moj Bog! s spodobno pobožnostjo hočem biti pri tej sveti daritvi: 1. da te v družbi vseh angelov spodobno molim, častim,

hvalim in ljubim; 2. da se ti za vse posebne in splošne do-
brote zahvalim; 3. v zadostenje
mojih grehov; 4. da zadobim
danes to posebno milost . . . , ki
je moji duši in mojemu telesu
potrebna; in 5. da zadobim
resnično moč tvojega blagoslova.

Daljši namen pred sveto mašo.

Ob nedeljah in praznikih, ali kadar
ti čas pripusti.

Vsegamogočni večni Bog,
Gospod nebeški Oče! jaz, tvoja
nevredna stvar, ti v ponižnosti
in v priserčni ljubezni darujem
ta presveti dar Telesa in Kervi
Jezusa Kristusa, kterega bo tvoj
mašnik zdaj tu na altarji opravil.
Darujem ti ta dar, zedinjen s

tistim darom, kterega je Kristus tebi, o nebeški Oče! opravil pri zadnji večerji in tam na altarji sv. križa s kervavimi solzami in z glasnimi besedami. Darujem ti ga v tvojo čast in v hvalo in češenje tvoje neskončne popolnamosti, tvoje visokosti in tvojega veličanstva v nebesih in na zemlji. Darujem ti ga v znamenje svoje pokoršine in očitnega spoznanja edino zveličanske katoliške vere, v vedni spomin bridkega terpljenja Jezusa Kristusa; v zahvalo postavljenja tega presvetega Zakramenta, in za vse meni in drugim skazane dobrote; v zadostenje vseh mojih in družih

grehov. Darujem ti ta presveti dar v povikšanje tvoje svete katoliške cerkve; v ohranjenje miru in edinosti keršanskih poglavarjev; v spreobrnjenje vseh nevernikov in krivovercev. Darujem ti ga za vse služabnike svete cerkve, za svoje starše, brate in sestre, prijatle, znance in dobrotnike; za vse, ki so se mi v molitev priporočili in za ktere sem dolžan moliti; tudi za nje, ki so me kdaj razžalili, ali ktere sem jaz kdaj razžalil. Poslednjič ti darujem ta preimennitni dar za vse nespokorjene in terdovratne grešnike, za vse, ki so v smertni nevarnosti; ali

za ktere nihče ne moli, in za vse uboge duše v vicah.

O dobrotljivi, o milostljivi **Oče!** po moči svete maše, sklenjene z vsimi mašami, ki se danes berejo, ki so se že opravile in ki se bodo še obhajale, po neskončni vrednosti tega presvetega Zakramenta Telesa in Kervi Jezusa Kristusa, te ponižno in priserčno prosim: **1.** dodeli mi to milost..., za katero danes posebno prosim; **2.** daj meni in vsim tolažbo, pomoč, blagoslov in milost na duši in na telesu; **3.** daj vsacemu, kar mu je v zveličanje potrebno; **4.** daj mi to milost, da pobožno živim in

srečno umerjem. Daj mi samega sebe v nebesih v večno veselje in plačilo. Amen.

Pristop.

O moj usmiljeni in pravični Bog! jaz ubogi in grešni človek se bojim in sram me je, ko premišljujem svoje obilne in velike pregrehe; groza me je, stopiti pred obličje tvojega Božjega veličastva, da bi ti hvalo dajal s svojimi pregrešnimi ustmi, ker greh in grešnik sta gnjusoba pred teboj.

Jaz spoznam pri začetku te presvete daritve, pred teboj, o vsegavedni in pravični Bog! in tudi pred sveto Božjo porodnico

Marijo, pred svojim ljubim angelom varhom, in pred vsemi nebeškimi prebivavci, da sem od časa svojega spoznanja do zdaj veliko in obilno grešil. Vse te svoje grehe, znane in neznanе, priserčno obžalujem, ne zavoljo časnih kazen, ktere sem z njimi zaslužil; ampak edino le zato, ker sem z njimi tebe, o moj Bog! svojo neskončno in naj veči dobroto, razžalil, ki te nikdar več razžaliti nočem, ki te iz vsega serca, čez vse in vso večnost resnično ljubiti želim.

S tem spoznanjem, s tem obžalovanjem in s to ljubeznijo stopim pred tvoj altar, se pripognem pred tvojim obličjem ter

te prosim: Skaži mi, o Gospod! svojo milost, in dodeli mi Zveličarja mojega. To svojo ponižno prošnjo položim k tvojim nogam, ter se ne obračam k tvoji pravici, ampak se zanašam na tvoje veliko usmiljenje. Zato, o Gospod, sliši mojo prošnjo in moje vpitje naj pride pred tebe; saj ti, o moj Bog! skesanega in potertega serca ne boš zavergel in molitve ponižnega ne boš preslišal.

Slava, molitve in branje.

O presveta Trojica, edini Bog! častim, hvalim in molim v vsi ponižnosti in z vsim mogočnim spoštovanjem tvoje naj

viši veličanstvo; bolj te ljubim kakor nebo in zemljo; veselim se, da si, kar si, Bog, neskončno velik, mogočen, moder, svet, dober, usmiljen in pravičen. Pri serčno želim, da bi te vsi ljudje spoznali, ljubili in častili tukaj na zemlji in tam na večno. Rad, zares rad bi zato vse storil in terpel, svojo kri bi rad preli, da bi ti, o mogočni Bog! nikoli ne bil žaljen, ampak vedno češen.

Zahvalim se ti, o dobrotljivi in milostljivi Bog! kolikor in kakor premorem, za vse dobrote, ktere mi je tvoja ljubeznjiva dobrota že podelila ali ktere še od tebe pričakovati smem. Zato ti pa darujem svoje telo in svojo dušo,

in vse, kar bi bil kdaj kaj dobrega storil in bridkega preterpel, in kar bom še tebi dopadljivega storil in terpel. Ker je pa to veliko prerrevno, ti darujem, v veči zahvalo, vse češenje in vso ljubezen vseh pravičnih na zemlji in vseh svetnikov v nebesih; zlasti še zasluženje preblazene Device in Matere Marije.

Poslednjič ti darujem v vrednejši in dopadljivši daritev hvale in zahvale, ljubezni in češenja vse, kar je Jezus Kristus za nas storil in terpel in kar je nam zaslužil in prepustil. Prosim te pa tudi ponižno, sprejmi sam ta neskončni zaklad Jezusa Kristusa v mojo dolžno zahvalo;

da te tako, saj po Jezusu Kristusu, našem sredniku, vredno hvalim in častim. Amen.

Evangelii in vera.

Moj Bog in moj Gospod! ki si neskončno moder, resničen in zvest; zato sprejemem in spoznam z vsim svojim umom in z vso svojo voljo vse resnice svete katoliške vere. Zagotovim in spoznam pred vsem svetom, pred vsimi angeli in svetniki, da je vse resnica, kar mi sveta cerkev verovati zapoveduje; in če tudi ne razmem vsega, vendar podveržem svoj um; zato vse terdno verujem, ker si ti vse to razodel, ki si večna resnica, ki ne moreš goljufati in goljufan biti.

In da ti, o moj Bog! vidiš, da je moja resnična volja, da nikdar ne odstopim od te svete vere, da raji svoje življenje dam, kakor da bi zapustil pravo, katoliško vero; zato spoznam to sveto vero v pričo tvojega Božjega veličastva s terdno obljubo, ter položim to obljubo na tvoj sveti evangeli in rečem: V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu; in Bog je bila Beseda.

Prosim te pa, o moj Bog! poterdi, pomnoži in ohrani to mojo vero; izpravi iz mojega serca vse nasprotne misli, ktere že zdaj za vso prihodnost za-
veržem; sprejmi moje zadnje

sveto Obhajilo in moj zadnji objem svetega križa za popolnoma spoznanje moje vere ter mi dodeli za to sveto vero po svoji obljubi večno zveličanje. Amen.

Darovanje.

O sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! sprejmi to neomadežano daritev, ktero tvoj mašnik tebi, mojemu živemu in pravemu Bogu zdaj daruje, za vse moje neštevilne grehe in razžaljenja, za vse pravoverne, žive in mrtve, da bo meni in vsim v večno zveličanje. Amen.

O nebeški Oče! darujem ti tudi svoj um in svoj spomin, ter te prosim, razsvitli in poterdi me, da nič drugega ne

spoznam in ne mislim, kakor le tebe, svojega Boga in tvojo presveto voljo.

Izročim ti svojo voljo; pa te prosim, zedini jo tako terdno s svojo sveto voljo, da nič družega ne iše, kakor le tebe, nič družega ne ljubi, kakor le tebe, in da tudi nič družega noče, kakor le, kar, kakor in kadar ti hočeš. Darujem ti svojo dušo in svoje telo; vse, kar sem in kar imam. O moj Bog! vzemi mene vsega, da se mi ti daš vsega. Tvoj sem živ in mertev; o ne pripusti, da bi bil kdaj pogubljen. Amen.

Sveto.

Vsegamogočni, večni Bog,
Gospod, nebeški Oče! oberni

svoje milostljive oči v nas in poglej naše reve in nadloge! Usmili se vseh pravovernih kristijanov, za ktere je tvoj edinorojeni Sin na lesu svetega križa svojo kri prelil; in kateri se bo zdaj tu na altarji v podobah kruha in vina v tvojo čast in v zveličanje naše daroval. Naj ti tudi mi zato s Kerubini in Šerafini združeni pojemo: Svet, svet, svet si ti, o Gospod, Bog Sabaot!

Spomni se, o Gospod! vseh svojih služabnikov, nas tu pričujočih in kateri so se nam v molitev priporočili; za ktere ti darujemo to hvalno daritev; ali kateri ti jo sami darujejo, za se

in za vse svoje in v odrešenje svojih duš.

Vzemi, prosimo te, potolažen ta dar, in daj nam to milost, da v tvojem miru preživimo svoje dni. Otmi nas večnega pogubljenja ter prištej nas čedi svojih izvoljenih; da te tam z obličja v obličje gledamo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Povzdigovanje.

Bodi češen, hvaljen in moljen, o moj Jezus! ki si bil iz Marije Device rojen in si za nas na svetem križu umerl. Bodi češen, o Jezus Kristus! moj Odrešenik in moj Bog! Verujem v te, o večna resnica! Zaupam v te, o neskončna dobrota!

ljubim te priserčno, o moj Bog, moje vse!

Bodi mi počešena predraga Kri, ki si tekla za me iz ran mojega križanega Jezusa! Oh, operi, očisti, poterdi in obvaruj mojo dušo v večno življenje! Amen.

Po povzdigovanji.

O moj usmiljeni Oče! zdaj ne glej več mene ubozega grešnika; glej njega, ki je moje grehe na se vzel, glej svojega ljubeznjivega Sina Jezusa, ki je tu na altarji v presvetem Zakramentu pričujoč. Tukaj zdaj biva kakor Bog in človek, z dušo in s telesom, kakor srednik med teboj in nami ubogimi grešniki.

Poglej torej milostno, o dobrotljivi Oče! neskončno vrednost Telesa in Kervi Jezusa Kristusa, in zavoljo te vrednosti nam odpusti vse kazni in ves dolg naših grehov, ter nas napolni po njegovi prečudni moči z vsimi nebeškimi darovi.

Ozri se tudi, o milostljivi Oče! na uboge, zapušene duše v vicah! Usmili se še posebno teh duš... Ozri se na nje in tudi na tiste, ktere so Kristusu in njegovi presveti Materi naj ljubši, in ktere so naj bolj zapušene, ktere že naj dalje terpé. V plačilo njihovega dolga naj ti bo preobilno zasluženje tvojega na grozovitem križu umor-

jenega Sina. Naj kane iz posvečenega keliha na altarji edina kapljica njegove predrage Kervi v vice; pogasi z njo gorečo žerjavico, ter jih vzemi k sebi v večno veselje. Amen.

Oče naš.

Oče, o Oče vsega usmiljenja! ti si Bog vse tolažbe; ti vse časti in slave, vse ljubezni in pokoršine vreden; tebi je lastno vselej se usmiliti in prizanesti.

Oče naš, ki si v nebesih in na zemlji; v nebesih v svoji časti in v svojem veličastvu, na zemlji v svoji dobroti in v svojem usmiljenji. Oče, k tebi so obrnjene naše oči, naše roke in

naše prošnje; oh, usmili se svojih zapuštenih Evinih otrok v tej solzni dolini!

Oče naš, tvoje Ime naj posvečujemo vsi ljudje tu na zemlji; grešniki in pravični, neverniki in pravoverni. Posvečeno bodi tvoje sveto Ime v vsih naših mislih, besedah in djanjih, da vse storimo in terpimo v Imenu tvojega Sina Jezusa Kristusa.

Oče naš, pridi k nam tvoje kraljestvo; ti edini si sam naš Gospod in Kralj, ti si Bog naših serc. Izženi iz naših serc vso poželjivost mesa in oči in ves napuh tega življenja. Ostani pri nas in v nas; gospoduj nas po svojem dopadajenji, ter nas vodi

in pripelji po poti svojih zapoved v svoje prečastno kraljestvo, ki ne bo nikdar konca imelo.

Oče naš, tvoja volja naj se zgodi; naj bo v sreči ali nesreči, v življenji in v smerti. Oče naš, tvojo voljo spolnujmo tako popolnoma, kakor jo spolnujejo angeli v nebesih in kakor jo je spolnoval tvoj Božji Sin, ki je bil za nas pokoren do smerti na križu.

Oče naš, daj nam naš vsakdanji kruh; le na te in na tvoje mile roke gledamo in zaupamo zapušeni Evini otroci. Raztegni svoje milostljive roke, blagoslovi naše delo, ter nam dodeli, da

išemo časnega tako, da večnega ne zgubimo.

Oče naš, odpusti nam naše dolge; odpusti nam kazni in grehe, ktere iz ljubezni do tebe priserčno obžaljujemo. Odpusti nam, ki v človeški slabosti pademo, pa skesani zopet k tebi zdihujemo. O usmiljeni Oče! odpusti nam vse dolgove, predenj se ločimo iz tega sveta; odpusti nam, kakor tudi mi odpustimo svojim razžalnikom zdaj in našo smertno uro.

Oče naš, ne vpelji nas v skušnjava; noben in nikakoršen napad naj nas ne premaga; vedno nam na strani stoj s svojo močno pomočjo; tvoji angeli naj

nas varujejo in naj nas rešijo vsake grešne nevarnosti.

Oče naš, reši nas vsega časnega, telesnega, dušnega, sedanjega, prihodnjega in večnega zla. Oče naš, vse to te prosimo po tvojem velikem usmiljenji, ki nima konca. Oče, o naš predobrotljivi Oče! vse to nam dodeli po Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, Gospodu našem. Amen.

Sveto obhajilo.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus! ti pravi Bog in človek, s Kervijo in z Mesom, z dušo in s telesom v podobah kruha in vina. Skesano in ponižno se veržem pred obličje tvoje. Iz

serca mi je žal, da sem tebe, o moj Bog! tebe neskončno svetost in dobroto, kdaj razžalil. Odpovem se zdaj vsemu grehu in vsemu slabemu poželjenju; izženem iz svojega serca vse pregrešno nagnjenje, da vsega pregrešnega očišen, pripravim vredno stanovanje tebi, o Bog mojega serca!

Ker pa nisem vreden, da bi tvoje Telo in tvojo Kri resnično prejel, hrepenim, kakor evangelski grešnik, od deleč po tebi, ter te priseršno prosim, oberni svoje milostljivo oko iz presvete hostije na mé in pridi s svojo milostjo v moje serce. O presladki, o preljubeznjivi

Jezus! pridi kmeni s svojo ljubeznijo in dobrotu in z vsimi nebeškimi darovi in čednostmi; napolni in ozaljšaj z njimi mojo revno in ubogo dušo.

O Jezus, ti ljubezen mojega serca! požgi z ognjem svoje ljubezni v meni vse, kar je pregrešnega, posvetnega in nečimernega. **O Jezus,** ti moč moje duše! okrepčaj me s svojo pričujočnostjo, da ti zvesto služim in srečno umerjem. **O Jezus,** ti Gospod moje duše! tebi je odperto moje serce; tebi je znano vse moje terpljenje; ti veš, kaj mi je potrebno in koristno, kaj je tebi dopadljivo in meni v zveličanje. Izročim ti sebe in

vse svoje z dušo in s telesom; vse naj bo tvoje, kar sem in kar imam; delaj z menoj po svoji volji. Priserčno želim, da se tvoja sveta volja v vsih rečeh nad menoj in nad mojimi popolnoma in vselej zgodi.

Zato te pa, o Jezus, moja naj večji dobrota! lepo prosim, ne pri-pusti nikdar, da bi jaz ali moji danes ali kdaj pozneje te s smert-nim grehom razžalili. Dodeli nam svojo milost, da v svetih čednostih napredujemo, iz ljubezni do tebe vse storimo in terpimo in ne išemo družega, kakor le tebe. Po-slednjič nam dodeli, da vedno pobožno živimo, srečno umer-jemo in se večno zveličamo.

K blagoslovu.

Blagoslovi nas, Bog Oče; varuj nas Jezus Kristus; razsvitli nas, sveti Duh! Poterdi nas moč britkega terpljenja in grenke smerti Jezusa Kristusa, in nas varuj na priprošnjo vseh svetnikov, vsega greha in vsega hudega. Amen.

Po sveti maši.

Dobrotljivi, milostljivi Bog! darujem ti to sveto mašo, pa tudi vse druge svete maše, ktere se danes po vsem svetu obhajajo; in ker verujem občestvo svetnikov, upam, da sem jih po tvoji milosti deležen. Tudi svojo preslabo pobožnost ti darujem v

znamnje dolžne zahvale in prave stanovitne ljubezni do tebe, ter te prosim, po križi in terpljenji, po Kervi in smerti Jezusa Kristusa, odpusti mi vse zanikernosti, ktere sem pri tej daritvi zakrivil, in sprejmi to nekervavo daritev v časni blagor in v večno zveličanje moje in vsih ljudi.

Hišni blagoslov, kterega naj gospodarji po sveti maši prosijo.

Jezus Kristus! ozri se milostno s sedeža svojega usmiljenja na to svojo družino, za katero si hotel bridko smert preterpeti, zaznamnaj jo s svojo Kervijo; vterdi jo s svojim križem; shrani jo v svoje rane;

varuj jo vsega hudega; napolni jo s svojim blagoslovom; ohrani in okrepčaj jo s svojo pomočjo. Amen.

Jezus, Marija, Jožef, bodite vedno z nami!

Drugo opravilo pri visoki daritvi sv. maše.*)

Kadar v cerkev prideš, daruj Bogu sv. mašo, in reci:

O kako svet je letá kraj, kjer se bo ravnokar nedolžno Jagnje Božje darovalo tebi, o moj nebeški Oče! Tukaj je hiša Božja, tukaj se mi vrata v nebó odpirajo, ako bom z Božjo milostjo vredno pri daritvi sv. maše. Daj mi k temu svojo pomoč in milost, o vsegamogočni Bog!

V ta namen ti darujem to sv. mašo, o nebeški Oče! kakor

*) Iz molitevnika „Čast Bogú“, tudi od v. č. škofijstva poterjenega, med tisom privzeto.

jo bo daroval tvoj mašnik na altarji. Darujem ti jo s tistim popolnoma namenom, s katerim se naš Gospod Jezus Kristus sam daruje. Darujem ti jo v tvojo naj višji čast in hvalo, v zahvalo za vse prejete dobrote, v zadostenje za vse grehe in žaljenja, in v dosego vsih milost in darov, katerih potrebujem jest in tisti vsi, za ktere sem dolžan moliti ali bom sploh molil pri ti sv. maši. Dodeli mi milost, o moj dobrotljivi Bog! da bom pri tej toliki daritvi z zbranim duhom molil in premišljeval, se vse nespodobnosti obvaroval, ter se vdeležil sadú te neskončne daritve za žive in za mertve po

Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pristop in začetek sv. maše.

Mašnik moli pred altarjem očitno spoved. Obtoži se tudi ti z resničnim srcem pred Bogom svojih grehov, in reci :

Vsegavedoči in neskončno pravični Bog! ti v moje serce vidiš in vse moje grehe in slabosti véš. Spovém in obtožim se jih pred teboj, o večni Bog! Obtožim se tudi pred Marijo, vselej Devico, pred sv. Mihaelom arhangelom, sv. Janezom Kerstnikom, pred svetima apostelj-noma Petrom in Pavlom in vsimi svetniki Božjimi, ker veliko sem

grešil z mislimi, z besedami, z djanjem: moj greh, moj greh, moj prevélikí greh!*) Torej te prosim, o blažena Marija, vselej Devica, in vas, sv. Mihael, viški angel, sv. Janez Kerstnik, sveta aposteljna Peter in Pavel, in vse svéte, s pričujočim mašnikom vred, prosite usmiljenja za me pri Gospodu našem Bogu, ker iz serca mi je žal za vse moje grehe, in terdno sklenem z Božjo pomočjo se poboljšati.

Odvzemi tedaj, o Bog! od mene vse moje grehe, da bom zamogel s čistim srcem nadalje moliti.

*) Se trikrat na persi vdari.

**Gospod usmili se ali Kirje
elejzon.**

**Gospod, usmili se nas! Kri-
stus, usmili se nas! Gospod usmili
se nas! Odpusti meni in vsim
pričujočim naše grehe in slabosti.**

Slava ali gloria.

Iz vse duše hvali in poveličuj
Boga, ter reci:

**Čast bodi Bogú na visokem,
in mir ljudem na zemlji, ki so
dobre volje. Hvalimo te, čá-
stimo te, mólimo te, povišujemo,
zahvalujemo te zavoljo tvoje ve-
like časti, Gospod, Bog, Kralj
nebeški, Bog, vsegamogočni
Oče! O prečešeni Gospod Jezus
Kristus, ti edinorojeni Sin Božji,**

Gospod in Bog vsih reči, ti **Jagnje Božje**, ki si prišel grehe svetá odjemati, usmili, usmili se nas! Ozri se milostno na nas z nebés, kjer kraljuješ s svojim **Očetom**. Reši nas, o **Gospod Jezus**, ker ti sam si neskončno svet, ti sam si vsegamogočen, ti sam **Božjega češenja vreden**, **Gospod Jezus Kristus**, s svetim **Duhom v veličastvu Boga Očeta**. Amen.

Molitve.

Mašnik moli molitev godú ali praznika tistega dné. Skleni se tudi ti z njim v mislih, in moli:

O Bog, na prošnjo presvete **Marije Device** in vsih svetnikov, zlasti katerih god obhajamo, nam

dodeli vse dobrote, darove in milosti, katerih te mašnik, tvoj služabnik, zase in za nas prosi. Sklenem se tudi jest z mašnikom in te ponižno molim zase in za vse tiste, ki sem dolžan zanje moliti. Prosim te priserčno, o Gospod! dodeli njim in meni vso dušno in telesno pomoč, ktera je nam potrebna, da v keršanskem miru sveto živimo in enkrat zveličanje dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kadar je sveta maša z blagoslovom, moli tudi to-le molitev:

O Bog, ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, dodeli nam, prosimo, skrivnost tvojega

Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Duhoven bere list, ti pa moli:

O sveti Duh, ti si razsvetljeval preroke in aposteljne, ti razsvetljuješ še zmiraj sveto Cerkev; razsvetli tudi mene, da bom sveto Cerkev serčno ljubil, njene nauke rad poslušal, dobro umel, in zvesto po njih živel. Dodeli mi, o sveti Duh, dar modrosti, da bom za dušo bolj skerbil, kakor za telo. Dodeli mi dar umnosti, da se bom vselej

vedil hudega ogniti in dobro storiti. Dodeli mi dar svéta, da bom tudi druge z besedo in zgledom k dobremu budil. Dodeli mi dar moči, da me skušnjave in slabi zgledi ne premagajo. Dodeli mi dar učenosti, da bom dobro razumel nauk zveličanja in našel pot, ki pelje v nebesa. Dodeli mi dar pobožnosti, da bom Boga čez vse in bližnjega kakor sam sebe ljubil in Jezusovo terpljenje rad in s pridom premišljeval. Dodeli mi dar strahú Božjega, da vselej rajši umerjem, kakor da bi Boga razžalil. Dodeli mi vse svoje darove, o sveti Duh!

Bukve se prenesó, mašnik grebrat sv. evangelij; ti pa stori sv. križ v znamenje, da si pripravljen sveto vero z besedo in v delih, pa tudi s svojim življenjem pričati, če bi bilo treba. Moli tako-le:

Sveti evangelij si ti učil, o usmiljeni Jezus! Sveti evangelij so tvoji prelepi nauki in tvoje naj svetejši zapovedi, ki nas v nebesa peljejo. Daj mi moč, tvoje svete resnice radovoljno poslušati in jih prav spoznati, pa tudi se zanje poganjati in jih spoznavati pred vsim svetom. O usmiljeni Jezus! le samo po tvoji veri želim in hočem vselej živeti in enkrat tudi v nji umreti. Pomagaj mi k temu, o predobrotljivi Jezus. Amen.

Vera.

Moli apostoljsko vero, kadar jo mašnik moli (takrat namreč, kadar se mašnik ne oberne precej po evangeliu k ljudstvu).

Darovanje.

Mašnik daruje Bogú kruh in vino, ti pa svoje misli, želje in molitve z mašnikom skleni, ter z njim daruj, rekoč :

**O presveti Oče, vsegamo-
gočni Bog! sprejmi iz mašni-
kovih ròk neomadežani dar be-
lega kruha, kateri se bo kmali
spremenil v telo preljubega Bož-
jega Sina Jezusa Kristusa.
Sprejmi ga, o moj pravi živi
Bog! za vse moje grehe, raz-
žaljenja in zanikernosti, sprejmi**

ga za-me in za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive in mertve, da naj meni in njim tekne v večno življenje.

Kadar se kelih daruje.

Darujem ti z mašnikom vred tudi kelih zveličanja, o Gospod! in te ponižno prosim, naj ta dar kakor prijetno dišilo pride pred obličje tvojega božjega veličastva.

S ponižnim srcem in s po-tertím duhom te prosim, o mi-lostljivi Bog! sprejmi v prijeten dar tudi mojo dušo in moje telo, moje misli, besede, želje in vse moje djanje in nehanje. Vse naj bo v tvojo vikši čast in hvalo,

in stóri, da bo ta naša daritev
tebi vse skozi dopadljiva.

Pri umivanji rók.

Umij me, o Gospod moj
Bog! in očisti me vsih mojih
grehov s svojo sveto Rešnjo
kervjo, da bom brez madeža
molil, z mašnikom vred daroval
in tvoje presveto ime hvalil in
poveličeval.

**Kadar je sveto Rešnje telo
izpostavljeno.**

O Gospod, naš milostljivi
Bog! zavoljo presvetega zakra-
menta na altarji dodeli svoji sveti
cerkvi mir, edinost in pa moč,
da naj se ona naglo in veselo
po vsem svetu razširja. Amen.

Predglasje.

Mašnik z nebeškimi angeli in močmi vred Boga na glas hvali in poveljuje. Tudi ti reci:

O véliki, vsegamogočni Bog! kako sveta in zveličavna dolžnost je, da tebe zmiraj in povsod hvalimo in povišujemo. Ti si z edinorojenim Sinom in sv. Duhom en Bog, en Gospod. Z vsimi angeli in svetniki, z vsimi nebeškimi prebivavci in z vsimi stvarmi torej tvojemu nezmernemu veličastvu kličemo: Svet, svet, svet, Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje slave. Čast bodi Očetu, in Sinu, in sv. Duhu. Kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomaj. Amen.

Tihe molitve.

O nebeški Oče! po Jezusu Kristusu te ponižno prosimo, naj ti bode prijeten ta dar, kterega ti darujemo za tvojo sveto kato-liško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., in za vse verne kristjane. — Usmili se še posebno mojih staršev, sorodnikov, dobrotnikov in prijatlov in vsih tistih, za ktere sem posebno dolžan moliti. Ozri se milostno na vse tukaj pričujoče, dodeli vsakemu, kar te prosi, in reši nas vsih duš-nih in telesnih težav in stisk. Dodeli nam živi spomin na Kristu-sovo terpljenje in serčno pobož-nost pri bližnjem povzdigovanji.

**Med povzdigovanjem svetega
Rešnjega telesa.**

O Jezus, ki si bil zame na križ povzdignjen, v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim iz vsega serca, usmili se me in odpusti mi moje grehe!

**Med povzdigovanjem svete
Rešnje kervi.**

O Jezus, ki si zame presveto Rešnjo kri prelil, tebi živim, tebi umerjem, tvoj hočem biti živ in mertev! Daj, da tvoja predraga kri ne bo nadmenoj zgubljena!

Po povzdigovanji.

O večni nebeški Oče! oživi nam spomin na Kristusa, svojega preljubega Sina, in na njegovo terpljenje na križu, na njegovo od smerti vstajenje, pa tudi na njegov častitljivi vnebohod, in dodeli nam v naj večji obilnosti sad njegovega odrešenja. Sprejmi po mašnikovih rokah za naše grehe in slabosti ta čisti dar, ta sveti dar, ta neomadežani dar, sveti Kruh večnega življenja in Kelih vednega zveličanja.

O Jezus! ki si zame na Oljski gori kervavi pot potil; dodeli mi serčno obžalovanje mojih grehov.

O Jezus! ki si se dal za moje grehe sovražnikom vjeti; reši me mojih grehov in hudih nagnjenj.

O Jezus! ki si bil zame pred sodbo postavljen; dodeli mi milostljivo sodbo.

O Jezus! ti si bil za mojo mehkužnost in nečimernost s ternjem kronan; dodeli mi čisto in ponižno serce.

O Jezus! ti si bil zame k smerti obsojen; ne daj, da bi se jest vekomaj pogubil. Ti si za mojo lenobo križ nesel; dodeli mi, da bom goreč in stannoviten v vsem dobrem. Ti si se za me dal križati; dodeli mi poterpežljivost v težavah in sprejmi

moje serce v dar za to nezmerno ljubezen do mene.

Usmili se, o Gospod! tudi vsih tistih svojih služabnikov in služabnic, kateri so šli pred nami v večnost, in zlasti tistih, za ktere sem posebno dolžan moliti. (Imenuj ranjce, ktere želiš božjemu usmiljenju posebno priporočiti.)

Usmili se, o dobrotljivi Bog! njih in tudi nas grešnikov, ki v tvojo milost zaupamo. Dodeli nam po Jezusu Kristusu in na prošnjo vsih svetnikov in svetnic tukaj v prijaznosti Božji živeti in enkrat med družbo izvoljenih se brez bonca veseliti.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje

Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; dodeli nam mir!

Pred mašnikovim obhajilom.

Gospod Jezus Kristus, ki si mir prinesel na svet; odpusti nam vse naše grehe, usmili se nas in svoje svete cerkve, in daj nam v miru živeti na zemlji.

Gospod Jezus Kristus, pravi Božji Sin, na altarji pričujoč, daj nam moč, da moremo vselej po tvojih zapovedih živeti, in ne dopusti, da bi se kdaj ločili od tebe.

Gospod Jezus Kristus, iz globočine žal mi je za vse moje

grehe, očisti me popolnoma, da bom vreden se v duhu s teboj skleniti, kar iz celega svojega serca želim.

● zavživanji.

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

○ Jezus, ti lepota mojih oči, — ti ljubezen mojega serca, ti sladkost moje duše! ○ da bi bil vreden te prejeti v svoje serce! Po tebi koperni moja duša. Kakor hrepení jelen po bistri vodi, tako moje serce po tebi, o predobrotljivi Jezus! Pridi saj v duhu k meni, o pre-

lepo Božje Jagnje, skleni se z mojim srcem, da ostanem vekomaj tvoj, in ti moj na vekomaj. — O predraga kri mojega Zveličarja! porosi pušavo mojega serca, da se ozeleni in razcvete, da obrodi cvetlice vsih čednost in dobrih dél. Stori, da smem tudi jest reči z aposteljnom: „Živim, pa ne že jest, temuč Kristus živi v meni“.

H koncu sv. maše.

O presveta Trojica, trojedini Bog! prosim, naj ti bo prijetna ta dolžna služba; stori, da bo ta daritev v večno življenje vsim pričujočim, v mir in spravo vsim, za ktere je bila

darovana, in v rešenje za vse duše v vicah.

Kadar je sv. Rešnje Telo izpostavljeno, moli še to le molitev:

Stori, o milostljivi Jezus, da te bomo tukaj v naj svetjšem Zakramentu vselej vredno molili, in tamkaj vse večne čase vživali.

V ta namen nas blagoslovi presveta Trojica: **Bog † Oče,** † Sin, in † sv. Duh. Amen.

Sklep.

O nebeški Oče! bodi češen in hvaljen za nezmerno ceno sv. maše; odpusti mi vse grehe in zanikernosti, katerih sem se deležnega storil, obvari me celi

dan v svoji milosti, in dodeli,
da bom zmiraj rasel, kakor v
starosti, tako tudi v milosti in
prijetnosti pred Bogom in pred
ljudmi. Amen.

Sveta maša

za duše v vicah.

Neizrečeno veliko dobrega storiš, ako ves zadostivni sad svojih dobrih del dušam v vicah daruješ. Še večji ljubezen do ubogih v vicah boš skazal, ako njim daruješ tudi tiste dobre dela, ktere drugi za te storijo. Velikoserčno ljubezen boš imel, ako vse to dobro položiš v naročje preblažene Device in Matere Marije, naj bi ona razdelila te sadove dobrih del med tiste duše v vicah, za ktere si dolžan moliti, ali kterim jih Božja Mati dati hoče; ker ona bolje vé, ktere duše rešiti iz vic je Bogu naj dopadljivši.

Ta obljuba, ki se današnje dni urno razširja med pobožnimi kristjani, se imenuje: Velikoserčna lju-

bezen do duš v vicah. Rimski papeži so to obljubo poterdili in z mnogimi odpustki obogatili. Sveti Oče Pij IX. so 20. list. 1854 za to lepo obljubo določili: „Vsak verni kristjan, kdor to obljubo stori, kadarkoli zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa vredno prejme in navadne molitve za odpustke opravi, se vdeleži popolnoma odpustka za duše v vicah. — Vsak ponedeljek (ponedeljek je še posebno dušam v vicah posvečen) dobi tudi popolnoma odpustek, se ve, da more biti saj brez smertnega greha, ako je pobožno pri sveti maši, za uboge duše v vicah. Ko bi pa v ponedeljek ne mogel biti pri sveti maši, se tega vdeležiti zamore tudi v nedeljo, ko je že tako dolžan biti pri službi Božji. — In kdor to obljubo stori, zamore dušam v vicah darovati vse odpustke, kakoršne koli si pridobi. — Ne pozabi, keršanska duša! kaj pravi Jezus: Kdor veliko

ljubi, mu bo veliko odpušenega. In zopet: Kdor kaj svojega da, „bo stoterno prejel in večno življenje dosegel“. (Mat. 19. 29.) In sv. Ambrož piše: „Vse, karkoli dušam v vicah iz ljubezni darujemo, bo spremenjeno v naše zasluženje, in po smerti nam ne bo stoterno, ampak dvakrat stoterno povernjeno“. To je tista potresena, zverhana mera, s katero Gospod meri tistim, ki so sami obilno merili. „Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno in potreseno in zverhano mero vam bodo dali v vaše naročje“. (Luk. 6, 38.)

Ako hočeš toraj veliko dobrega si prislužiti, stori to velikodušno obljubo, ter jo večkrat ponovi; glej pa, da nikdar nimaš smertnega greha, ker bi v takem stanu bil revnejši, kakor so duše v vicah.

Ta obljuba se zamore takole storiti: Moj Bog! za uboge duše v vicah ti darujem po Marijnih rokah vse svoje zadostivne dela, in

tudi vse dobro, kar bi drugi meni v življenji ali še po smerti storili, zedinjeno z zasluženjem Jezusa Kristusa, Marije Device in vseh drugih tvojih svetnikov. Amen.

Ko se zjutraj zbudiš, ali pri jutranji molitvi; včasih tudi čez dan, in zvečer ponovi saj v mislih to obljubo; in imel boš nezmerni zaklad v nebesih. Gotovo bodo duše, katerim boš tako pomagal iz strašnih vic, za te pri Bogu prosile; zlasti še, če se njihovi prošnji priporočuješ.

Pred sveto mašo.

O presveta Trojica, en sam Bog! sprejmi to presveto daritev Telesa in Kervi svojega edinorojenega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, katero jaz nevredni po mašnikovih rokah

darujem zdaj tvojemu Božjemu veličastvu. Darujem ti jo zedinjeno z vsimi drugimi daritvami in z vsim zasluženjem Jezusa Kristusa, Device in Matere Marije, vseh svetnikov in zedinjeno z vsimi dobrimi deli vsega sveta, po namenu sv. katoliške cerkve: 1. v vedni spomin Jezusove smerti; 2. v dar moljenja tvojega Božjega veličastva; 3. v zahvalo za vse, meni in drugim skazane dobrote; 4. v spravo in zadostenje naših grehov; 5. v zadobljenje tvojih milost in dobrot, in v pomoč in rešenje od vsega hudega.

Posebej pa še, o moj Bog! ti darujem to in vse druge svete

maše, za uboge duše v vicah, in sicer za duše svojih staršev, bratov in sester, znancev in prijatlov; posebej danes še za to dušo

Priporočim ti, o Gospod! še: **1.** tisto dušo, za katero zdaj tvoj mašnik opravlja to sv. daritev; **2.** tisto dušo, ktera je tu na zemlji imela posebno ljubezen do tega presvetega Zakramenta; **3.** tisto dušo, ktera je skazovala naj večji češenje preblaženi Devici Marii; **4.** tisto dušo, ki je naj bliže nebes; **5.** tisto dušo, ki naj več terpi; **6.** tisto dušo, ktera je že naj dalje v vicah; **7.** tisto dušo, ktera je naj bolj zapušena, za

ktero nihče na zemlji posebej ne moli; 8. tisto dušo, ktera morebiti z mojim zadolženjem v vicah terpi; 9. tisto dušo, za ktero moliti sem naj bolj dolžan; in 10. vse tiste duše, ki bodo med to sveto mašo pred sodnji stol stopile. —

O milostljivi Bog! o usmiljeni **Oče!** po prošnji in zasluženji preblažene Device Marije in vseh svetnikov tvojih spusti v gorečo ječo le edino kapljico predrage Kervi svojega nebeškega Sina, ki bo tu na altarji pri tej sveti daritvi, in ubogim dušam v vicah dodeli s to presveto Rešnjo Kervijo tolažilo,

ohladilo in skorej skorej večni mir in pokoj! Amen.

Jezus, usmili se duš v vicah!
Marija, prosi za nje!

Pristop.

Daj jim, o Gospod! večni mir;
in večna luč naj jim sveti!

Ps. 64. Tebi se spodobi hvalna pesem, o Bog! na Sionu; in tebi naj se opravi obljuba v Jeruzalemu. Usliši mojo molitev; k tebi naj pride vse meso.

Daj jim, o Gospod! večni mir;
in večna luč naj jim sveti!

Kirije.

Gospod, usmili se jih! Gospod, usmili se jih! Gospod, usmili se jih! Kriste, usmili se

jih! Kriste, usmili se jih! Kriste, usmili se jih! Gospod, usmili se jih! Gospod usmili se jih! Gospod, usmili se jih!

Molitve.

V dan pogreba. O Bog! ki ti je lastno, vselej usmiliti se in prizanesti; pohlevno te prosimo za dušo tvojega služabnika I., katero si poklical s tega sveta; ne daj jo v roko sovražnikovo, ne pozabi jo do konca; temuč angeli naj jo spremijo in peljajo v domovino večnega paradiža, da, ker je zaupala in verovala v te, ne poskusi šibe terpljenja; temuč vživa večno veselje. Amen.

Za pokojnega mašnika.
O Bog! ki si med aposteljskimi mašniki svojega služabnika I. okinčal z mašnikovo častjo; dodeli, da bo tudi tam v večnosti njihovi družini prištet.

Za pokojne starše. **O Bog!** ki zapoveduješ spoštovati očeta in mater, milostljivo se ozri na dušo mojega očeta in moje matere; odpusti jim vse grehe; in dodeli, da jih enkrat vesel vidim v večni luči.

Za vse verne duše v vica h. **O Bog,** stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh grehov, da milostljivo odpušenje, ki so

ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Branje

iz skrivnega razodenja svetega Janeza aposteljna. (14. poglavje 13. v.)

„In sem slišal glas z neba, kteri mi je rekel: Zapiši: Blagor mertvim, kteri v Gospodu umerjejo! Odslej, reče Dub, naj počivajo od svojega truda; zakaj njih dela gredo za njimi“.

Daj jim, o Gospod! večni mir in pokoj; in večna luč naj jim sveti! (Ps. III.) V večnem spominu bo pravični; ne bo se bal hudega naznanila. —

Odreši, o Gospod! duše vseh vernih mertvih vseh grešnih vezi! Naj jim pride na pomoč tvoja milost, da zamorejo uiti sodbi maščevanja in se veseliti večnega zveličanja.

Poslednji dan.

1. Strašen dan bo dan plačila. — Zemlja se bo v prah zdrobila, — Priča David in Sibil. —

2. Grozen strah bo svet obdajal, — Kadar bo Sodnik prihajal; — K ostri sodbi človek vstajal. —

3. Glasno bo trobenta pela, — Mertvim po grobeh donela; — K sodbi vstati vsim velela. —

**4. Smert, natora bo ster-
mela, — Kadar stvar bo oži-
vela; — Pred Sodnika bo hi-
tela. —**

**5. Bukve bodo prinesene,
— Dela bodeš bral storjene, —
Dobre vse in nepoštene. —**

**6. Tedaj bo Sodnik se vsedel,
— In karkolj je kdo naredil, —
Vse, vse celi svet bo zvedel. —**

**7. Kam se revež čem po-
dati? — Kje zavetnika iskati?
— Komaj dobrim bo obstati. —**

**8. Kralj nezmerne visokosti!
— Reši svoje brez vrednosti, —
Reši v moji me slabosti. —**

**9. Truden hotel si hoditi, —
Za me svojo Kri preliti; — Daj
k zveličanju to biti. —**

10. Svet' Sodnik povračevanja, — Daj nam milost odpušanja — Še pred dnevom maščevanja! —

11. Da sem kriv, to sam spričujem; — Sam pred sabo se sramujem; — Pa zanesi, Bog! zdihujem. —

12. Rane grešnici zacelil; — Tolovaja si zveselil; — Si tud' meni up dodelil. —

13. Nisem vreden odpušanja, — Vender Bog pomilovanja! — Varuj ognja me jokanja! —

14. K ovcam deni me ovčico; — Preč od kozlov sirotico, — Me postavi na desnico. —

15. Ko zaveržene preklete
 — Pahnil v ogenj boš ujete, —
 Deni takrat me med svete! —

16. Prosim te, o Jezus mili!
 — Serca revnega se usmili, —
 Skerbi za me v smertni sili. —

17. Dan jokanja bo in straha,
 — Ko bo grešnik vstal iz praha,
 — Šla na sodbo duša plaha. —

18. Ti, o Bog! mu usmiljen
 bodi! — Milo ga, o Jezus!
 sodi! — Duše v večni pokoj
 vodi! Amen.

Sveti evangeli.

Sv. Janeza v 6. pogl. 51—55. verste.

Tisti čas je rekel Jezus
 judovskim množicam: „Jaz sem
 živi kruh, ki sem z nebes prišel.

Ako kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, kterega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam more ta svoje meso dati jesti. Jezus jim je tedaj rekel: Resnično, resnično vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega, in pili njegove kervi, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Darovanje.

Gospod Jezus Kristus, Kralj časti, reši duše vseh vernih

mertvih temniških kaznen in globokega jezera; reši jih žrela lèvovega; naj jih ne požre brezno; naj ne padejo v temo; ampak sv. Mihael z nebeško zastavo naj jih pripelje v kraj večne luči; ktero si nekđaj obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu.

Darove in hvalne molitve tebi, o Gospod! darujemo. Ti jih sprejmi za one duše, katerih spomin danes obhajamo. Daj, o Gospod! da se iz smerti preselijo v življenje. Ktero si nekđaj obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu.

O Gospod! daj jim večni mir in pokoj! in večna luč naj jim sveti!

Odrešenik vseh vernih duš!
pošlji jim sv. arhangela Mihaela,
da jim razterga temotne verige,
in jih pelje v naročje Abraha-
movo, v večno svetlobo.

Molitve.

V dan pogreba. Prosimo
te, o Gospod! bodi milostljiv
duši svojega služabnika I., za
ktero ti to daritev opravljamo,
in za ktero k tvojemu veličastvu
ponižno kličemo, da bo po tej
spravni daritvi vredna, iti v
večno življenje.

Za pokojnega mašnika.
Sprejmi, te prosimo, o Gospod!
darí, ktere darujemo za dušo
tvojega služabnika I., da, ker

si mu na tem svetu službo mašnikovo dodelil, ga pridruži tudi v nebeškem kraljestvu v družbo svojih svetnikov.

Za pokojne starše. O Bog! čigar usmiljenje nima števila, sprejmi milostljivo naše pohlevne prošnje, in dušam naših staršev, katerim si dal spoznanje tvojega imena, dodeli po skrivnosti našega zveličanja odpuščenje vseh grehov.

Za vse verne duše v vica h. Prosimo te, o Gospod! ozri se potolažen na darove, ktere ti darujemo za duše tvojih služabnikov in služabnic; da, ker si jim poklic keršanske vere dodelil, jim tudi plačilo

milostno daruj. Po Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Predglasje.

Res je, spodobi se in dolžnost je, prav je in dobro, da ti vselej in povsodi hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem. Po katerem tvoje veličastvo hvalijo angeli, molijo gospostva, s trepetanjem časte oblasti; nebesa in nebeške moči in sveti Serafini z združenim radovanjem slavijo. Z njimi, te prosimo, naj tudi naši glasovi pred tebe pridejo, ki v ponižni molitvi kličemo: Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot! Nebo in

zemlja sta polna njegove časti.
Hosana po višavah! Češen bodi,
 ki pride v imenu Gospodovem.
Hosana po višavah!

Zavoljo neskončne ljubezni,
 s katero si nas od nekdej ljubil,
 o **Oče neboški!** in zavoljo brit-
 kega terpljenja in grenke smerti
 tvojega edinorojenega Sina, Go-
 spoda našega Jezusa Kristusa,
 te prosim, ozri se milostno na
 svojo sveto cerkev, na njenega
 poglavarja rimskega papeža, na
 škofe in na duhovne in vse
 cerkvene stanove. Spomni se
 mojih staršev, bratov in sester,
 znancev in prijatlov; pa tudi
 ónih, ki so se mi posebej v mo-
 litev priporočili; posebno še....

Spomni se tudi onih, ki so me kdaj razžalili, ali ktere sem jaz kdaj žalil ali v nevoljo pripravil.

Vseh teh se usmili, o nebeški Oče! po svoji modrosti in po svoji sveti volji ter jim dodeli milost, da spoznajo, ljubijo, in častijo tebe in tvojega ljubega Sina in svetega Duha zdaj in na vse večne čase. Po ravno tem svojem Sinu in po njegovem neskončnem zasluženju se pa tudi usmili vseh ubogih duš v vicah, ki so moji prošnji priporočene, in vseh tistih, za ktere ti hočeš, da naj molim za nje. Dodeli jim milostljivo odpušenje vseh kazni, da skoraj pridejo k tebi in te vekomaj ljubijo in

slavijo, pa tudi za me ubozega grešnika prosijo.

Povzdigovanje.

O Jezus, usmili se duš v vicah! O Jezus, bodi jim milostljiv! O Jezus, bodi jim usmiljen! O Jezus, odpusti jim vse grehe in vse kazni!

Molitve za duše v vicah. Po povzdigovanji.

1. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, ko je na Oljski gori kervav pot potil, te prosim: Reši uboge duše iz terpljenja v vicah. Zlasti

te prosim za nje, za ktere se naj manj moli. Reši jih in pelji jih v svoje kraljestvo, v svojo svetlobo, da te tam vekomaj hvalijo, povelečujajo in časté; meni pa sprosijo živo vero, terdno zaupanje in gorečo ljubezen, in še posebej to milost, da resnično obžalujem svoje grehe in pobožno molim. To te prosim po tisti molitvi, ktero je Jezus opravil na vertu Getzmani in po njegovem kervavem potu in po zasluženji njegovega presvetega Serca. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...

Gospod, daj jim večni mir!
In večna luč naj jim sveti!

2. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je pretil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, pri strahovitem bičanju, te prosim: Reši uboge duše iz terpljenja v vicah. Zlasti te prosim za tiste, ki so moje rodovine. Pelji jih v svoje prebivališče, da te tam s Sinom in svetim Duhom vred gledajo in ljubijo na vse večne čase. Meni pa naj sprosijo to milost, da čisto živim in se za svoje grehe tukaj spokorim. To te prosim po Jezusovem sramotljivem slačenju in kervavem bičanju in po zasluženju njegovega presvetega Serca. Amen.

Oče naš... Češena si Marija...

**O Gospod, daj jim večni mir!
In večna luč naj jim sveti!**

3. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, katero je preлил tvoj ljubeznjivi Sin, naš odrešenik Jezus Kristus, pri grozovitem kronanji s ternjem, te prosim: Reši uboge duše iz britkosti in žalosti v vicah. Zlasti te prosim za tiste, za ktere moliti sem naj bolj dolžan. Pelji jih v mir in veselje večnega zveličanja; obriši jim vse solze ter jih nasiti z obilnostjo svoje hiše; da se tam brez konca v tebi veselé, meni pa sprosijo tiste čednosti, ki so

potrebne mojemu stanu: pravičnost, zmernost, krotkost in popolnoma vdanost v tvojo sveto voljo. To te prosim po žalostnem kronanji, po zasramovanji Jezusovega kraljevega Imena in zavoljo takrat prelite njegove Kervi in po zasluženji njegovega presvetega Šerca. Amen.

Oče naš ... Češena si Marija ...

O Gospod, daj jim večni mir!
In večna luč naj jim sveti!

4. O usmiljeni oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je prelil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus pri sramotljivem križanji, ktera je tekla iz ran na rokah

in nogah, te prosim: Reši uboge duše iz strašnega plamena v vicah. Zlasti te prosim za tiste, ktere naj več in že naj dalje terpé. Pelji jih v blišobo svoje luči, da tam tebe, in tvojega Sina in svetega Duha hvalijo in časté, meni pa sprosijo ponižnost v sreči, zaupanje v nadlogi, o smertni uri pa dušno tolažbo. To te prosim zavoljo britkosti križanega Jezusa, tvojega Sina, zavoljo njegovih peterih svetih ran in iz njih pretekle Kervi, ktera je tudi zdaj tu na altarji pričujoča, in po zasluženji njegovega presvetega Serca. Amen.

**Oče naš... Češena si Ma-
rija...**

**O Gospod, daj jim večni mir!
In večna luč naj jim sveti!**

5. O usmiljeni Oče, Bog vse tolažbe! zavoljo drage Kervi, ktero je prelil tvoj ljubeznjivi Sin, naš Odrešenik Jezus Kristus, ktera je slednjič iz njegovega presvetega Serca z vodo vred tekla, kadar so mu po njegovi smerti odperli še njegovo stran, te prosim: Reši uboge duše iz temne ječe v vicah. Zlasti te prosim za tiste, ktere so v svojem življenji posebno častile presveto Serce Jezusovo in neomadežano Serce preblazene Matere njegove. Pelji jih

v družbo svojih izvoljenih, da pojejo z vsemi zveličanimi duhovi nebeške pesmi pred tvojim sedešem, in pred sedežem Jagnjeta Božjega; meni pa naj sprosijo otroško češenje naj svetjših Serc Jezusa in Marije in štanovitnost v dobrem do konca mojega življenja. To te prosim zavoljo prelite Kervi in vode iz Jezusove presvete strani in zavoljo zasluženja njegovega presvetega Serca. Amen.

Oče naš... Češena si Marija...

O Gospod, daj jim večni mir!

In večna luč naj jim sveti!

Po svetem obhajilu.

O usmiljeni **Oče!** poglej duše v vicah! usmili se jih; saj so delo tvojih rok. **O Sin Božji, Jezus Kristus,** ti **Zveličar sveta!** glej, koliko terpe uboge duše v vicah. **Usmili se jih; saj so cena tvoje Kervi!** **Sveti Duh,** ti naš tolažnik! glej uboge duše v vicah. **Usmili se jih; saj so neveste tvoje,** s kterimi si se pri sv. kerstu zaročil. **O naj vikši, o naj boljši Bog,** usmili se jih!

O Marija, Mati vse milosti! in vsi vi nebeški prebivavci! prosite za nje, da se skoraj v večnem miru z vami veselé.

O Gospod, daj jim večni mir!

In večna luč naj jim sveti!
Amen.

Molitev za duše v vicah.

O uboge duše v vicah! naši bratje in naše sestre! priporočam vas usmiljenju presvete Trojice. Pokrepčaj vas Bog Oče; odreši vas Bog Sin; potolaži vas Bog sveti Duh. Prosi za vas Mati usmiljenja; pomagajo naj vam vse daritve sv. maše, vse sv. Obhajila in vsi sv. odpustki. Pomagajo naj vam vsi zdihljeji ubogih, vse britkosti jetnikov, vse solze bolnikov in umirajočih. Pomagajo naj vam vsi darovi

usmiljenja in vse dobre dela vseh kristjanov. Pomaga naj vam čistost, pokoršina in uboštvo mnihov in vsih pobožnih kristijanov. Pomagajo naj vam moje priserčne želje, da ste skoraj vsega terpljenja rešene. To vam dodeli usmiljeni Bog, in vas vzemi v svete nebesa presveta Trojica! Ve pa, ljube duše! hvalite gospoda v mojem imenu, in mi pomagajte o smertni uri, da enkrat združeni slavo skupaj prepevamo trojedinemu Bogu na vse večne čase. Amen.

Sveta pokora.

**Smertni greh je naj strašnejši,
naj večí hudo.**

Nič ni na zemlji, celo v peklu ni nič tako gerdega, nič tako hudobnega, nič tako škodljivega, kakor je smertni greh. 1. Smertni greh umori dušo; zato se imenuje smertni greh; 2. razžali Boga, ter je krivica, nehvaležnost in upor zoper Boga; 3. zamori, nekako uniči vse zaslušenje poprešnjega življenja; 4. za nebesa nevredne stori vse dobre dela, vse poste, molitev, milovšino, vse djanje in terpljenje, kar človek v stanu smertnega greha stori ali preterpi; 5. nakopa časne in večne kazni; 6. stori človeka iz otroka Božjega sužnjega satanu; 7. oropa člo-

veka pravice do nebes; 8. uniči mir vesti; 9. je vzrok nesrečne smerti in večnega pogubljenja; tako, da če človek le v enem samem velikem grehu umerje, bo tisti trenutek pahnjjen v večno peklenško brezno. To vse nas uči sveta vera; torej spoznaj, o keršanska duša! in premisli, kako hudobno, kako bitko je, ako Boga, svojega Gospoda le z enim smertnim grehom razžališ in zapustiš. Zdihni torej večkrat s sv. Ludovikom, francoskim kraljem: „Raji umreti, kakor grešiti!“ Ali s svetim Angelom: „Ako bi mi bilo na voljo dano, storiti smertni greh ali pa pasti v peklenško peč, bi raji v pekel skočil, kakor v smertni greh privolil“.

Kje in kako zadobimo odpusjenje grehov?

Ako si nedolžnost zapravit, ti ni odperta nobena druga pot v nebesa, kakor le pot pokore. Hvali Boga in

milost Zveličarja našega Jezusa Kristusa, ki je zakrament svete pokore postavil. Po vredni prejemi tega zakramenta zadobimo odpušenje vseh po svetem kerstu storjenih grehov; 2. zadobimo odpuščenje večnih, po meri kesanja in zadostenja tudi časnih kazni; 3. prejmemo posvečujočo milost Božjo, ako smo jo zgubili; če jo pa še imamo, se v nas pomnoži; podelijo se nam tudi še posebne k pravemu spreobrnjenju potrebne milosti; 4. razlije se v naše serce tolažba sv. Duha; zlasti sladki in preblaženi mir vesti.

Da bomo pa ta zakrament vredno prejeli, nam je potrebno: 1. Izpraševanje vesti. 2. Kesanje. 3. Terden sklep. 4. Spoved. 5. Zadostenje.

I. Izpraševanje vesti.

Da boš svoje grehe in njihovo hudobijo in gnjusobo ložej spoznal in bolj obžaloval, je prav dobro, da po

nauku sv. Ignacija Lojoljanskega naj poprej premisliš dobrote, ktere ti je Bog celi čas življenja, ali pa po zadnji spovedi podelil na duši in na telesu. Tako boš zvedel in spoznal, kako dober je bil Bog tebi in da je zares vse tvoje ljubezni vreden. Izpraševanje vesti pa ti bo pokazalo, kako nehvaležen in hudoben si bil ti do njega.

Ako rad večkrat k spovedi hodiš, tudi, kar je naj bolje, vsak večer svojo vest izprašuješ, ter svoje hudo nagnjenje, navadne skušnjave in pregreške dobro spoznaš; se ti ni treba pri izpraševanju vesti predolgo muditi; urno boš spoznal stan svoje duše. Ne boj se, da bi kaj bistvenega pozabil. Ako bi bil po nesreči v kaki večji greh padel, bi ti ga vest gotovo glasno očitala, da bi ga spregledati ne mogel, ko bi tudi hotel. Večo skerb obračaj na to, da imaš, bolj ko moreš, popolno kesanje.

Kdor pa po redkem k spovedi hodi, ali dolgo spoved opraviti želi; tak naj se posluži ogledala vesti.

Ko misliš svojo vest izpraševati, podaj se v bolj samotni kraj, ali če ti je to mogoče, v cerkev; postavi se v duhu v pričujočnost Božjo in moli pobožno:

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Ponižno pred tebe poklek-
nem, o Bog, zdaj še moj usmi-
ljeni Odrešenik, čez malo že
morebiti moj ostri Sodnik! Pri-
serčno želim, da bi v zakra-
mentu svete pokore očistil svojo
dušo. Zato te pred vsem prosim,
daj mi svoje grehe tako spo-
znati, kakor jih bom spoznal,
ko bom stal pred tvojo sodbo.

Napolni me z močjo sv. Duha, in poterdi mi spomin, da se vseh storjenih grehov spomnim in nobenega ne pozabim. Razsvetli mojo pamet, da hudobijo in gnjusobo svojih grehov prav spoznam, in omeči mojo voljo, da jih iz ljubezni do tebe obžalujem in za vselej zapustim. — O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za me! — O moj angel varh, ti si priča bil, ko sem grešil, stoj mi tudi na strani, ko se spokoriti želim.

Kratko ogledalo vesti,

za take, ki pogosto sv. spoved opravljajo.

Pomisli naj poprej, kod si po zadnji spovedi hodil? po katerih krajih? s katerimi ljudmi si zlasti govoril, delal?

kakšne posebne opravila si imel? ktere posebne težave so te zadele? — To ti bo pomoglo, da se boš ložej spomnil, kakšne misli si imel? kaj si govoril? in kako se obnašal na tem kraji, v tej družini, pri tem delu, v tem terpljenji. — Tako ne boš lahko kaj bistvenega spregledal. Pri izpraševanju vesti imej zlasti ozir na tisti greh, kteremu si naj bolj podveržen. Pomisli tudi, si li nauke, ktere si pri zadnji spovedi dobil, nosil in premišljeval v svojem sercu? si li storjene dobre sklepe imel vedno pred očmi? si li naloženo pokoro zvesto in na tanjko opravil? — Nikdar tudi ne pozabi, in se na tanjko izprašaj, ali si, in kako si dolžnosti svojega stanu spolnoval? Skušnja kaže, da se prav mnogi z manj važnimi rečmi glavo belijo, in se jih na dolgo in široko spovedujejo; dolžnosti svojega stanu pa še v misel ne vzamejo; in vendar je, kakor vsak-

danje življenje priča, v tem velikrat prav dosti pomanjkljivega. In v tem je tudi večidel vzrok, da pogoste spovedi dolgih let ne rodijo nobenega sadu resničnega poboljšanja in napredovanja v duhovnem življenji.

Obširnejši ogledalo vesti.

Pred vsem se vprašaj: kdaj si bil zadnjikrat pri spovedi? si li dobil sv. odvezo ali ne? si li naloženo pokoro opravil? ali si morebiti sveto odvezo in sveto Obhajilo nevredno prejel? — Pri večih grehih premisli, kolikrat si vanje padel ter povej, kolikor moreš, natanjčno število; pomisli zato, kolikrat si tak greh storil na mesec, na teden ali na dan? — Premisli tudi okolišine: ali si grešil očitno; drugim, zlasti nedolžnim, v pohujšanje? — v bližnji zlahti? o svetih dnevih? na svetem kraju i. t. d. Potem se skerbno izprašaj:

I.

Zastran deset Božjih zapoved.

1. Zoper prvo zapoved greši: kdor se keršanskega nauka naučiti ne prizadeva; kdor nad verskimi resnicami prostovoljno dvomi; kdor brez potrebe hodi v družino, kjer se zoper sv. vero govori; kdor bere bukve ali spise, v katerih se sv. vera spodkopava ali zaničuje; kdor sv. resnic ne zagovarja, ako ravno vidi, da bi bilo prav in bi pomagalo; kdor se sramuje sv. vero očitno spoznati, na priliko: moliti, se prekrižati, poklekniti, se postiti; kdor krive ali prazne vere ima, vraže veruje ali jih drugim priporoča; kdor prihodnje reči po vedežih, kvartah, zvezdah i. t. d. zvedeti želi; kdor vero v Boga, v neumerjočnost duše ali kako drugo resnico taji ali še druge v to zapeljuje. — Kdor v križih in britkostih ali v skušnjavah v Božjo milost ne zaupa,

ali premalo zaupa, ali celo nad Božjo milostjo obupa; pa tudi kdor prederzno na Božjo milost upa, da lahkomišljeno v grehah živi; kdor svoje poboljšanje odlaga, ali v nespokornosti terdovraten ostane. — Kdor Boga ne ljubi in si ga ljubiti ne prizadeva; nobenega veselja nad Božjimi reči nima, in nikdar ali le prav malo kdaj Božje čednosti; vero, upanje, ljubezen, obudi. — Kdor Boga ne časti; to je, kdor rad ne moli, celo navadne molitve, v jutro, opoldne, na večer, pred jedjo in po jedi in angeljsko češenje zanikerno opuša; kdor je prostovoljno med molitevjo razstresen, ali se nespodobno obnaša, še druge v molitvi moti ali zavoljo pobožnosti zasmehuje; kdor Božjemu češenju posvečene reči in osebe — cerkve, sv. podobe, posode, duhovne ali redovnike — zaničuje, skruni, jim nečast dela. — Kdor Bogu ne služi, to je, kdor vsega svojega djanja in nehanja Bogu v čast

ne daruje, pri svojih opraviilih dobrega namena nima, ampak le svojo čast, hvalo in svoj dobiček iše. — Kdor Bogu ni pokoren, to je, kdor ni zadovoljen s stanom, v kterega ga je Bog postavil; kdor dolžnosti svojega stanu z nejevoljo ali jezo dopolnuje, ali jih celo zanemarja; kdor v dušnih in telesnih britkosti ni v Božjo voljo vdan; kdor nad Božjo previdnostjo godernja ali se jezi; kdor Božje naredbe: mraz, vročino, sušo, hudo vreme, boleznj itd. graja, čerti ali preklinja. — Kdor Boga samega čerti, sovraži, ali kar je Božjega zatreti si prizadeva. — Kdor češenje angelov in svetnikov, njihovih podob in svetinj graja, skruni ali zasmehuje.

2. Zoper drugo zapoved se pregreši: kdor Božje Ime, Ime Jezus, Marija in drugih svetnikev lahkomisljeno in brez spoštovanja izrekuje; kdor besede sv. pisma, cerkvenih molitev,

pridigarjev i. t. d. pači, zasmehuje ali v nespodobne šale obrača: kdor besede: zakrament, kerst, nebesa, duša i. t. d. v kletev vpleta; kdor preklinja, se roti, pridušuje, brez potrebe ali po krivem prisega, ali druge k temu napeljuje; kdor Bogu storjenih obljub ne dopolni, ali brez vzroka jih dopolniti dolgo odlašá.

3. Zoper tretjo zapoved se pregreši: kdor nedelj in zapovedanih praznikov ne praznuje, to je, kdor brez resnične sile in brez postavnega dovoljenja hlapčevske dela ali sam opravlja, ali druge, zlasti družino k temu sili; kdor čez potrebo take dni kupuje, prodaja ali sploh časnega dobička iše. — Kdor takih svetih dni ne posvečuje, to je, kdor brez pravičnega izgovora ni pri celi sveti maši, ali pa je pri sv. opravilu prostovoljno razmišljen ali se nespodobno obnaša, kdor Božje besede, pridig in keršanskega nauka, ako

priliko ima, ne posluša; kdor druge v službi Božji moti; kdor svojim podložnim brez pravičnega vzroka k službi Božji brani; kdor takim, ki se Božji službi umikajo, potuho daje, ali jih z zapeljivimi veselicami, z godbo, igro, s plesom i. t. d. od službe Božje vabi, in kdor take veselice obiskuje ali dovoljuje.

4. Zoper četrto zapoved se pregrešijo: Otroci, kateri so staršem nepokorni zastran nauka ali šole, zastran dela, molitve in službe Božje; kateri brez vednosti in privoljenja staršev, ali sploh nevarno zvezo z drugim spolom delajo, zakon obetajo; kateri ponoči okoli hodijo, slabe tovaršije obiskujejo. — Kteri so staršem nezvesti, to je, kateri se hinavsko pobožni delajo, da jim ložej svoje zaveze ali hudobije prikrivajo; kateri starše goljufajo, z lažjo in prilizovanjem denar ali druge reči z njih spravljajo; staršem kradejo, jim zapravljajo denar ali premoženje;

so leni, neskerbni pri delu. — Kteri staršev ne spoštujejo, se nespo-
dobno, sirovo proti njim obnašajo, jih
gerdo gledajo, jim nagajajo, jih z bo-
dečo besedo pikajo in žalijo, jih za-
ničujejo, zasmehujejo, se jih sramujejo,
jim gerde primke dajejo, njihove sla-
bosti raznašajo, zoper nje lažejo, jih
preklinjajo, jim žugajo, ali (kar je pre-
strašno!) sujejo ali tepejo. — Kteri
staršev ne ljubijo, to je, kateri no-
benega usmiljenja z njimi nimajo, jih
v sili ali potrebi zapuščajo, jim v bo-
lezni ne strežejo, za previdenje o smertni
sili in za spodobni pokop ne skerbijo,
njihove zadnje volje ne spoštujejo ali
jo prelomijo; v življenji in po smerti
za nje ne molijo. — (Po primeri imajo
otroci enake dolžnosti tudi do svojih
varhov, rednikov, učencov in predpo-
stavljenih.) —

2. Posli, ki so gospodarjem po
primeri to dolžni, kar so otroci dolžni

svojim staršem, se pregrešijo, če svojo službo na videz, nezvesto opravljajo; če gospodarjem iz zanikernosti ali nalaš škodo delajo; če otrokom zoper starše potuho dajejo, jih k tatvini napeljujejo, jih pohujšajo; če sami kra-dejo, in si plačilo, ki se jim premajhno zdi, na skrivnem sami zboljšujejo; če v hiši razpertije delajo, slabosti domačih raznašajo, ali zoper nje lažejo.

— 3. Podložni se otrokom enako pregrešijo, kateri duhovsko ali deželjsko gosposko zaničujejo, psujejo, ogovarjajo, po krivici grajajo, jo preklinjajo, ji nagajajo, se ji ustavljajo, zoper njo puntajo, ji, kar so dolžni, ne odrajtajo, ali druge k takim grehom napeljujejo in šuntajo.

— 4. Starši, gospodarji, učitelji in predpostavljeni, kateri svojim otrokom ali podložnim za zdravje in življenje ne skerbijo, jim potrebnega živeža in obleke ne dajo; podučenje v veri ali v tem,

kar je za njihov prihodnji poklic potrebno, zanemarjajo; jih k molitvi, k Božji službi, k prejemanju sv. zakramentov ne napeljujejo; jim lepega zgleda ne dajejo; jih po svojem medsebojnem prepiru, po kletvi, gerdem govorjenji in zaderžanji pohujšujejo; jih po dnevi in po noči brez varstva pušajo; jim vsakoršne nevarne in pregrešne veselice, igre, tovaršije, zaveze in ponočno pohajanje dovolijo; za sramožljivost v hiši ne skerbijo; razuzdano družino v službo jemljejo, in otroke z njo občevati, pri njej spati pušajo; jih, če grešijo, ne strahujejo; jih psujejo, preklinjajo, brez usmiljenja pretepajo; jih z delom preobložijo; jim zasluženega plačila ne dajo; jih v boleznih zapustijo; jim za mašnika in zdravnika ne skerbijo; ali jih celo neusmiljeno od hiše odpravijo; kateri jim kaj grešnega dovolijo ali celo ukažejo. — 5. Pregrešijo se zoper četrto zapoved tudi še,

kteri osebe, ki so po svojem stanu ali poklicu časti vredne, ali stare, onemogle, revne, nadložne ali bolne ljudi zaničujejo, se jim posmehujejo, jih za norca imajo, jih dražijo, i. t. d.

5. Zoper peto zapoved se pregreši, kdor sebi ali drugim na zdravji ali življenji škoduje, kar se zgodi z jezo, s prevelikim žalovanjem, z zavživanjem škodljivih jedil in pijač, ali po nezmernosti v jedi in pijači; pri plesu, pri ponočnem bedenji; kdor sebe ali druge z delom preobloži ali presili; kdor sebi ali drugim nesrečo ali smert želi; kdor v sovraštvu živi, ali se spraviti noče. — Pregreši se z žuganjem, s tepežem, pobojem, z morijo. — Pregreše se noseče matere, ki iz hudobnega namena kaj telesnemu sadu škodljivega pijejo, jemljejo, pretežko vzdigujejo, i. t. d., greši tudi, kdor kaj tacega svetuje ali k temu napeljuje. — Greši se tudi z dušno morijo; to

je, ako kdo druge pohujšuje z besedo, obleko ali z djanjem; ali jim v greh svetuje, jim grešiti vелеva, jih v greh napeljuje, jih v grehu podučuje, greh hvali, k grehu molči, greh zagovarja.

6. 9. Zoper šesto in deveto zapoved greši, kdor prostovoljno nečiste misli in želje ima; ali jih saj premalo zatira; kdor nespodobno govori, ali take pogovore z dopadajenjem poslušā; kdor nespodobne reči ali podobe gleda; pohujšljive bukve ali spise bere, nesramne pesmi poje, se pohujšljivo oblači ali nespodobno zaderži; kdor se brez sile v okolišine poda (na ples, v razberzdane kerčme, ponočne shode in vasovanje i. t. d.), kjer je velika nevarnost, zapeljanim biti v nečiste misli, želje ali djanja; kdor iz gole poželjivosti znanje z drugim spolom sklepa in ga skrivej, zlasti po noči obiskuje. Kdor se djansko zoper sv. čistost pregreši, bodi si sam nad seboj

ali z drugim spolom, morebiti z zakonsko osebo, ali v bližnji žlahti, ali z osebo, ki je Bogu sv. čistost obljubila; ali kdor koga, zlasti nedolžnega, v nečisto djanje prisili, ali celo neumno žival v svojo poželjivost rabi. — Treba se je tudi spovedati, kakšne nasledke so ti grehi imeli; ali če je komu škoda, in sicer kakošna škoda, iz njih izviralala. — Zakonski se še posebej pregrešijo, ako iz nečistih namenov v zakon stopijo; ako zakonsko zvestobo prelomijo (tudi nečisto poželjenje druge osebe je že nezvestoba); ako z lahkomišljenim obnašanjem eden drugemu k sumičenjo ali k ljubosumnosti vzrok dajejo, ali brez vzroka med seboj sumničijo; ali karkoli si bodi, zakonskemu namenu nasproti ravnaajo, ali se brez dovoljenja duhovske gosposke ločijo.

7. 10. Zoper sedmo in deseto zapoved se pregreši, kdor ljudsko blago

poželjuje, to je, ga po krivici na se spraviti želi; kdor uganja tatvino, goljufijo, nezvestobo, rop, lakomnost, oder-tijo; kdor previsoke obresti tirja, kri-vično mero ali vago rabi; bližnjemu na polji, v hosti, pri drevji i. t. d. škodo dela; kdor za slabo, nezvesto delo plačilo terja ali ga saj vzame, kakor za pošteno delo; kdor se sile in potrebe svojega bližnjega v svoj dobiček poslužuje; kdor uboge, vdove ali zapušene otroke zatira; kdor tega, kar je komu dolžan, o pravem času ne odrajta; tedaj dolžniki, ki obresti ne plačujejo, otroci, ki staršem obljub-ljenega prevžitka ne dajo; gospodarji, ki svojim bratom, sestram ali drugim dedišine ne izplačajo, ali družini, de-lavcem, rokodelcem in najemnikom za-služenega plačila ne odrajtajo, jim ga prideržujejo ali po krivici pritergujejo; kdor se po krivici za časno blago to-žuje, sodnike in priče podkupi; kdor

najdene reči zataji, ali v varstvo izročene stvari pokvari ali jih nazaj ne da; kdor denar ponareja, ali s ponarejenim denarjem ljudi slepari; enako kdor se vseh teh krivic kakorkoli vdeleži, jih nasvetuje, vanje napeljuje, pri njih izpeljevanji pomaga, ali potuho daje; zlasti ako tatove, nevarne in sumljive ljudi pod streho sprejmlje, ukradene reči skriva, kupuje, prodaja. — Kdor po svojem stanu pridno ne dela ter si kruha pošteno ne služi, ali svoj zaslužek lahkomisljeno (s pijančevanjem, z gizdostjo i. t. d.) zapravlja, da ga potem drugi preživljati morajo; enako, kdor brez potrebe, tedaj iz lenobe ali lakomnosti berači. — Pregrešijo se posebej starši, ki otrokom po svoji moči za premoženje ne skerbijo, ali ga jim celo, karkoli zapravlja, ali ga po pravici med nje ne razdelijo. — Podložni, kateri deželski ali duhovski gosposki dolžnih davščin ne odrajtajo, ali

pri tem goljufajo, ali plačilo brez vzroka dolgo odlagajo. — Greši sploh vsak, kdor po svojem premoženji milošine ne daje, in iz gole lakomnosti telesne in duhovne dobre dela keršanskega usmiljenja zanemarja.

8. Zoper o s m o zapoved greši, kdor od družih (morebiti celo od staršev ali naprejpostavljenih) brez vzroka hudo misli, jih sumniči, hudo sodi, obrekuje (to je, lažnjivo hudo od njih govori), jih opravlja (to je, njihove resnične slabosti brez potrebe raznaša), njihove besede in djanja na slabo obrača, jim hude namene podtika, jih po krivem toži; pogovore zoper dobro ime bližnjega rad posluša, jim poterjuje, k takim pogovorom napeljuje, bližnjega zavoljo njegovih slabost zasmehuje in zaničuje. — Kdor podpihuje, sebi zapupane skrivnosti razodova; kar tukaj zve, urno na drugem kraji pove, in tako med ljudmi (morebiti celo med

zakonskimi) zdražbe dela, ali bližnjega v sramoto pripravlja. — Kdor laže, bodi si iz norčije, ali iz navade, ali iz sile, ali zavoljo dobička, ali v škodo bližnjega; še bolj greši, kdor laže predpostavljenim, ali celo duhovni ali deželski gosposki. — Kdor se hlini, se le na videz pobožnega dela, prilizuje, sam sebe hvali in povzdiguje, druge pa spodkopava, v nič deva ali jim gerde primke daje. — Kdor dobro ime bližnjega po moči ne brani, ali ne zagovarja; in če vidi, da je po krivem tožen, mu na pomoč ne hiti in njegove nedolžnosti ne priča.

II.

Zastran pet cerkvenih zapoved.

Zastran perve in druge zapovedi je bilo omenjeno že pri tretji Božji zapovedi.

Zoper tretjo zapoved se pregreši, kdor v štiridesetdanskem postu,

kadar je meso jesti dovoljeno, pa zapovedanih molitev v nadomestovanje ne moli; kdor v terdo zapovedanih postih brez posebnega privoljenja, ali celo iz ošabnosti ali zaničevanja sv. cerkve meso vživa; ali se brez pravičnega vzroka večkrat na dan nasiti. — Kdor post zasmehuje in druge v njegovo prelomljenje draži; zlasti gospodarji, kateri družini in delavcem, in kerčmarji, kateri popotnikom iz gole nemarnosti, ali tudi iz hudobne volje postnih jedi ne dajo; kdor v prilajšanih dnevih mesne jedi in ribe pri enem obedu vživa.

Zoper četrto zapoved greši, kdor o velikonočnem času zakramentov sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa ne prejme, ali jih nevredno prejme; kdor, če v cerkev ne more, ne prosi, da bi bil doma previden; enako grešijo gospodarji, kateri domačim bolnikom v tem času za previdenje ne skerbijo.

Zoper peto zapoved greši, kdor

v adventu ali v postu ali v drugih spokornih dnevih po dobri volji, po pojedinah, igrah in plesu hodi; kdor se pri ženitvah pregreši z nezmernostjo v jedi in pijači, z nekeršanskim, divjim, razberzdanim obnašanjem, z nespodobnim petjem, kričanjem, ali z ošabno zapravljalivostjo, s preobilnim, potratnim pirovanjem ali ženitovanjem.

Pregrešijo se zoper to zapoved tudi tisti, kateri za zakonske postave sv. cerkve ne marajo in tako nepostavno v zakon stopijo.

III.

Zastran svetih zakramentov.

Pregreši se: 1. Kdor zakramente mertvih brez čeznatornega kesanja in brez resničnega sklepa poboljšanja, ali zakramente živih v stanu smertnega greha, tedaj nevredno prejme in tako Božji rop stori. 2. Kdor se na prejemo sv. zakramentov slabo pripravlja.

3. Kdor pri spovedi smertne grehe zamolči; ali je sam kriv, da jih pozabi, ker je svojo vest zanikerno izpraševal. 4. Kdor naložene pokore zvesto ne opravi. 5. Kdor raznaša grehe drugih, ktere je pri spovednici slučajno slišal, ali pa še celo nalašč na uho vlekel. 6. Kdor smertni greh na svoji vesti ima in spoved le odlašča. 7. Kdor pogosto prejemanje sv. zakramentov graja ali na smeh stavi. 8. Kdor svojim podložnim k sv. zakramentom brani, ali jih v pogostem prejemanji brez vzroka ovira. 9. Kdor v nevarni bolezni prejemanje sv. zakramentov odklada; enako, kdor domačim bolnikom o pravem času mašnika ne preskerbi. 10. Kdor za botra pristopi, pa botrovih dolžnost ne dopolnuje; enako grešijo starši, ki iz golj posvetnih in sebičnih namenov botre izbirajo, ki bodo otrokom le v spotikljej in pohujšanje.

IV.

Zastran grehov: poglavitnih, zoper sv. Duha, vnebovpijočih in ptujih; in tudi zastran dobrih del usmiljenja, je bilo potrebno pri deset Božjih zapovedih omenjeno.

V.

Zastran dolžnost svojega stanu.

Pregreši se, kdor s svojim stanom ni zadovoljen; kdor se jezi, hučuje, kolne nad starši, da je v revnem stanu rojen; kdor pravi, da Bog ni pravičen, ali kdor celo Božjo previdnost preklinja, ker mora v težavnem stanu živeti; kdor se nad svoj stan povzdičuje, ali druge zavoljo bolj srečnega stana zavida in spodjeda, ali zopet druge zavoljo njihovega nizkega stana zaničuje; kdor dolžnosti svojega stana poterpežljivo, na tanjko, zvesto, z veselim srcem, in iz ljubezni do Boga

ne spolnuje. Greši tudi, kdor svoj stan, ali oblast svoje službe (kakor vradnik, učitelj, župan, odbornik, zaupni mož, poslanec) v škodo bližnjega, ali celo v škodo deržave, katoliške cerkve rabi, ali v tisto škodo svoje dolžnosti in oblasti zanemarja, ali v samopridne namene obrača.

VI.

Nektere opombe pri izpraševanji vesti.

1. Ti grehi so v ogledalu vesti vpisani, ne da bi jih ti pri spovedi po versti naštel; temuč da jih skerbno preišeš in le katerih si kriv, se jih spovedniku na tanjko obtožiš. Ako si še kaj družega se zadolžil, boš po tem ogledalu lahko se domislil.

2. Vedi dobro, da pohujšanje, poškodovanje zdravja, tatvina, odertija, storjena škoda, goljufija, krivica, zadržanje ljudske sreče, opravljanje in

obrekovanje so grehi, katerih se moraš obtožiti, pa zraven ti ostane še sveta dolžnost, da škodo poverneš, kolikor je le mogoče, tistim, katerim si jo storil; brez tega povernjenja ti spoved nič ne pomaga. Marsikdo na to povračilo premalo porajta ter si strahovito težo nakopava za smertno uro in se postavi v veliko nevarnost večnega pogubljenja. Ljuba duša keršanska! ker je to povračilo neizrečeno težko, zlasti še pri opravljanji in obrekovanju, in se na to le premalo sploh gleda, si globoko v serce vtisni keršansko pravilo: „Kar ti nočeš, da bi ti drugi storili, tega nikdar drugim ne stori.“

3. Zapomni si dobro, da je greh velik ali smerten, mora biti 1. zadostno in resnično spoznanje, da je to ali uno res veliko razžaljenje Božje; 2. resnična volja, da to poželiš ali pravo dopadajenje nad tem imaš, kar za velik greh ceniš, na kar moraš ozir imeti zlasti

pri grehah nečistosti, prederznih sodb, pri serditih mislih ali besedah. Djanje pa kaže samo po sebi veliko hudobijo svojo.

4. Ni ravno potrebno, da bi tudi male grehe po številu povedal; vendar je dobro in koristno. Velike grehe pa moraš povedati po številu, kar le moč, na tanjko.

5. Nepopolnomast, kakor da nisi zadosti Bogu služil, ga ne zadosti ljubil, da nisi vsako jutro perve misli na Boga imel, čez dan dostikrat dobrega namena ponovil i. t. d., ni potreba praviti; ako tega tvoj spovednik posebej za dobro ne spozna.

Molitev po izpraševanji vesti.

Usmiljeni Jezus! zahvalim se ti za milost, ktero si mi dal, da sem zamogel svojo vest spregledati in svoje grehe spoznati.

Tolažljivo znamnje mi je, da ni tvoja volja, me pogubiti, ampak da se spokorim in živim. Pa bolj ko si mi ti dober in usmiljen, bolj me je sram in me serce boli, da sem jaz proti tebi toliko nehvaležen in hudoben. — Oj, moj Bog! kakšen sem danes pred teboj! greh me je omadežal na duši in na telesi ter je ognjusil vse dušne moči in telesne počutke. — Moj spomin je tebe pozabil, o moj Bog! in se pečal le z minljivimi stvarmi. Moja slepa pamet je nečimerno blago in veselje višej cenila, kakor večne dobrote, ter je stvari bolj kakor stvarnika obrajtala. — Moja popačena volja

tvojih zapoved in prepoved ni porajtala, ampak je ošabno in prederzno le po svoji termi ravnala. — Moje oči se niso ozirale na tvoj križ, o Jezus! in gori proti nebesam, ampak so se poželjivo pasle po minljivih stvareh in grešnih rečeh. — Moje ušesa so bile gluhe za tvojo besedo, o Jezus! pa radovedne za grešne marnje in prazne reči. — Moje usta so bile mutaste pred teboj, pa jezične in besedljive pred ljudmi; so bile kasne za tvoje češenje, pa nagle za tvoje žaljenje. — Moje roke so bile počasne in terde do ubogih; pa nagle in požertne po lastnem dobičku;

leno so se v molitvi k tebi vzdigovale, o Bog! pa z nikdar nasiteno poželjivostjo so se stegale po krivičnem blagu in grešnih rečeh. — Moje noge niso hodile po ozki stezi, katero si mi ti kazal, o križani Jezus! ampak s trumo grešnikov so tekale po široki cesti večnega pogubljenja. — Moje serce bi bilo moglo biti posvečen altar, na katerem se noč in dan svete daritve čistih misel, pobožnih želj in goreče ljubezni Bogu darujejo; in to moje serce — o moj Bog! sram me je! to moje serce je postalo nagnjusna jama, polna ostudnih misel, nečistih želj in pregrešnih naklepov!

Tak sem pred teboj, o moj Bog! od nog do glave ni nič zdravega nad menoj! Strah in sramota mi pravi, da bi bežal in se skrtil pred teboj, kakor Adam po grehu; ali neka skrivna moč — tvoja milost je! — me nazaj derži, da bežati ne morem, in tvoja ljubezen, ki se zopet vzbuja v mojem nevrednem sercu, me k tebi vleče s silno močjo. — Kam tudi hočem iti, kakor k tebi, o križani Jezus! saj imaš ti edini zdravilo za moje rane, luč za mojo slepoto, moč za mojo slabost, in življenje za mojo, do smerti ranjeno dušo. Tvoje presvete rane so moje upanje in tvoje razpete roke so

moja tolažba. — Ti ne umiraš za pravične, ampak za grešnike. Pekel smo zaslužili, pa ti si smert in pekel premagal, in nam odperl vrata nebeške. Verujem, da si tudi za mene umerl; verujem, da je tudi za mene tekla tvoja Rešnja Kri, verujem, da si tudi za mene molil na križu. — Poln te svete vere, in ves presunjen od tvoje neskončne ljubezni, klečim ves osramoten pred teboj, kakor cestninar v tempeljnu, terkam na svoje grešno serce in kličem: O Gospod, bodi meni grešniku milostljiv; — Kakor grešna Magdalena se ne upam še bližati tvojemu presvetemu Sercu, zato

ves potert pri tvojih nogah klečim, jih milo objemam in s solzami namakam in ne ostanem poprej, dokler iz tvojih ust ne zaslišim besede: **Zaupaj sin! — zaupaj hči!** — tvoja vera ti je pomagala, tvoji grehi so ti odpušeni. Poln tega zaupanja se oklenem tebe, o moj milostljivi Jezus! saj „potertega in ponižanega serca, o Bog! ne boš zaničeval.“ (Ps. 50, 19.)

2. Kesanje.

Po izpraševanji vesti, po spoznanji greha in hudobije njegove mora priti kesanje. To je jedro dobre spovedi. To kesanje, ki mora biti čeznatorno, je pa dvojno: Nepopolnoma in popolnoma. Nepopolnoma je, ako greh obžaluješ,

ker si z grehom nebesa zgubil, časne in večne kazni zaslužil in iz enacih ozirov, ki zadevajo bolj na lastno ljubezen. Tako kesanje zadobi odpušenje grehov pri spovedi. Lepši in boljši pa je popolnoma kesanje, ker tu kaže grešnik več ljubezni do Boga, in je pred Bogom opravičen, ker pri popolnoma kesanju odpusti Bog grehe celo brez spovedi, ako se grešnik spovedati ne more; vendar mora imeti resničen sklep, prej ko prej se jih spovedati. To popolnoma kesanje pa je v tem, da, ako bi tudi ne bilo ne nebes ne pekla, ako bi ne bilo ne kazni ne plačila, in ako bi tudi nobenih dobrot od Boga ne imeli, da vendar greh sovražimo in obžalujemo, le zato, ker je z grehom žaljen Bog, ki je naj večji in neskončna dobrota in zato vse ljubezni in časti vreden; da torej obžalujemo svoje grehe iz čiste

ljubezni do Boga. In ta žalost ni nikdar prevelika. Zato so svetniki brez nehanja Boga prosili, da bi jim vedno večji žalost nad grehi dodelil. Prosi tudi ti, ljuba duša! za to milost. Ako ti Bog včasih to posebno milost podeli, da občutiš britko kesanje v svojem sercu, in imaš spokorne solze v svojih očeh, bodi mu za to dobroto hvaležen; ako pa tega ne občutiš, ne misli, da zavoljo tega pravega kesanja nimaš. Solze in taki občutki niso v moči revnega človeka. Bistvo pravega kesanja je v tem, kakor pravi sv. Terezija, da nismo zadovoljni s tem, kakor smo doslej Bogu služili, in da resnično voljo imamo, mu zanaprej bolje služiti. Če je tvoje serce tako vravnano, ko k spovedi greš, zaupaj, da Bog tvojega kesanja ne bo overgel. — Ker pa to popolno kesanje grehe izbriše, kadar spoved mogoča ni, navadi se, da ga večkrat obudiš; zlasti zvečer, — v vsaki smertni nevarnosti,

— še posebno in brez odloga, če si po nesreči v smertni greh padel. — Da to toliko lažej in lepši opraviš, imaš tu več vaj ali izgledov resničnega popolnoma kesanja, katerih se ene ali več poslužiš, kakor čas in okolišine nanesejo.

1. Navadno kesanje ali obžalovanje.

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz sersa žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Boga, Tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo pomočjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe neskončno sve-

tost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi pomoč, spolniti ta svoj sklep. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Druga vaja kesanja.

Moj predobrotljivi Gospod Jezus Kristus! iz serca mi je žal, da sem kdaj grešil, in sicer zato, ker sem tebe, o moj Bog, naj veči in naj boljši dobroto razžalil, tebe, ki si me toliko ljubil, si za me svojo drago Kri prelil in grenko smert prestal! Oj, da bi vendar nikdar ne bil grešil, ker ljubim te, moja ne-

skončna dobrota! iz dna svojega serca, čez vse. Rad odpustim zavoljo tebe vsim, ki bi me bili kdaj razžalili; zato te pa ponižno prosim, odpusti tudi ti meni. **O Gospod!** čisto in natanjko se hočem svojih grehov spovedati, in nikdar več ne grešiti. **O Jezus,** daj mi svojo milost! **O Jezus,** daj mi svojo pomoč! **Amen.**

Tretja vaja k Bogu Očetu, zlasti za popolnost pravega kesanja.

Vsegamogočni, predobrotljivi in usmiljeni Oče! ki te po veri svojega Boga in Gospoda spoznam, ter te zato vse ljubezni, vse službe, vsega češenja

vrednega imam; o jaz nesrečni človek, sem te razžalil, sem z grehom tvoji Božji volji nasprotoval. O naj tečejo, naj lijejo kervave solze iz mojih oči, ker sem svojega Boga, neskončno dobroto razžalil! Raztopi naj se moje serce v prebitki žalosti, ker sem svojega Boga, naj večji veličastvo razserdil! Oj to mi je toliko iz vsega serca žal; ne zato, ker sem lepe nebesa zgubil, nesrečni pekel in časne kazni zaslužil; ampak le zato, ker sem tebe, o moj Bog! tebe, naj viši, naj boljši, večno, nepopisljivo, neskončno dobroto razžalil. O da bi vendar nikdar ne bil grešil!

o da bi nikdar ne bil zapoved
 mojega Gospoda prelomil! Žal
 mi je zdaj; res prekličem vse
 svoje grehe, znane in neznane,
 ker so naj večji hudo, ktero Bog
 sovraži, in ker so Božji volji,
 Božjim zapovedim in njegovi
 popolnosti nasproti.

O usmiljeni Oče, milostljivi
 Bog! v tej svoji veliki pre-
 grešnosti vpijem k tebi in k
 tvoji neskončni milosti: „Za-
 voljo svojega imena, o Gospod!
 zanesi mojemu grehu; zakaj ve-
 liko ga je!“ (Ps. 24, 11.)
 Sliši, draga Kri tvojega pre-
 ljubega Sina Jezusa Kristusa
 vpije in prosi milost za me!

Oče, oh Oče vsega usmiljenja!
stegni svoje očetovske roke, in
milostno me sprejmi, svojega
poprej nezvestega, zdaj pa iz
serca skesanega sina. Terdno
sklenem, vseh svojih grehov
čisto in skesano se spovedati,
svoje življenje s tvojo pomočjo
poboljšati, ter te nikdar več ne
razžaliti. Vedno in zvesto ti
hočem služiti, o moj Bog! iz
serca te hočem čez vse ljubiti;
ne záto, da me ne pogubiš,
temuč ker si ti moj Bog, naj
veči dobrota in lepota, vse lju-
bezni, vse službe in vsega če-
ščenja čez vse vreden, skozi vso
večnost. Amen.

Četerta vaja kesanja k Jezusu Kristusu, v zaupanju na njegovo bitko terpljenje in njegovo grenko smert.

Grešil sem, oh hudo in veliko sem grešil, o Jezus, moj Bog in moj Zveličar! Grešil sem zoper tvojo naj večji dobroto, ki me je od vekomaj sem toliko ljubila. Grešil sem zoper tvoje veliko usmiljenje, ktero je meni nehvaležniku že tolikrat prizaneslo. Grešil sem zoper tvojo neskončno ljubezen, ktera me je do smerti ljubila. O Jezus, moj Odrešenik in Zveličar! grešil sem zoper tvoje terpljenje in zoper tvojo smert, zoper tvojo Kri in zoper tvoje rane, ktere sem hudobno s svojimi grehi

vse ponovil, onečastil in z nogami taptal. O gorjé meni nesrečnemu! če pogledam svoje pregrešno serce, o Jezus! spoznam, da nisem vreden tvojega obličja, nisem vreden nobenega usmiljenja, nisem vreden odpuščenja; ampak zaslužil sem, da me zaveržeš in vekomaj pogubiš.

Vendar ne smem in tudi nočem obupati, o predobrotljivi, milostljivi Jezus! saj govori za me tvoja prebritka smert, ki je neskončno več vredna, kakor je dolg moje hudobije in vsa obilnost mojih pregreh. Več plačajo tvoje rane, kakor so zadolžili moji grehi; več plača tvoja Rešnja Kri, kakor je za-

krivila moja hudobija; neskončno veči je tvoje usmiljenje, kakor je moja pregreha. Zato pa zavoljo obilnost in velikost svojih grehov ne bom obupal, ne bom maloserčen. Glej, o Jezus! tvoje britke solze, tvoj kervavi pot, tvoje neštevilne rane, žebli in sulica mi tolažljivo kličejo, da bom spravljen s teboj, če le prav obžalujem svoj greh, se spokorim in te serčno ljubim. Zato pa se oklenem tvojega zveličanskega križa ter se veržem v tvoje za me kervaveče roke; skrijem se v sredo tvojega iz ljubezni do mene ranjenega serca, se oblijem s tvojo presveto Rešnjo Kervijo, ter zdihujem, jokam in prosim:

O Jezus, o presladki moj Jezus! tisučkrat se ti zahvalim, da me nisi v mojih grehih poklical pred ostri sodnji stol in me nisi vekomaj pogubil. Obžalujem zdaj vse svoje grehe iz dna svojega serca, ker so tvoji Božji volji in tvoji neskončni dobroti nasproti. Iz serca želim, da bi jih tako obžaloval in tudi zares jih tako obžalujem, kakor je kdaj kateri grešnik svoje grehe obžaloval; in to le zato, ker so tebi, o Bog! ki si naj veči dobroti, zoperni. **O** da bi vendar nikdar nikoli ne bil grešil! **S** tvojo pomočjo pa zdaj terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, in tebe, o moj ljubi Jezus!

nikdar več z nobenim grehom ne žaliti. S tem kesanjem hočem iti pred svojega spovednika, čisto, odkritoserčno se hočem spovedati vseh svojih grehov, če so tudi še tako veliki in nagnjusni; pa te premilo prosim, o ljubeznjivi moj Jezus! milostljivo mi odpusti vse moje hudobije, pogrezni jih v globočino svoje neskončne ljubezni in svojega usmiljenja in v rudeče morje svoje presvete Kervi; v zadoštenje mojega dolga in mojih kazen pa sprejmi svoje nezmerno zasluženje, svoje lastno bitko terpljenje in svojo grenko smert. Amen.

Peta vaja kesanja k sv. Duhu, z resničnim sklepom poboljšanja.

O dobri in prizanesljivi moj Bog! glej, le spet pridem jaz nehvaležni in nestanovitni človek, obložen s svojimi starimi, že tolikrat ponovljenimi grehi. Nisem sicer nobene milosti več vreden, pa tvoje neskončno usmiljenje in moje skesano serce mi le še upanje oživlja in daje, da zopet stopim pred sedež tvoje milosti, ter ponižno prosim: **O** Bog, o moj usmiljeni Bog! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku! Vse svoje grehe, ktere koli sem storil od začetka svojega spoznanja do tega trenutka, s svojo človeško slabostjo, iz

lenobe ali iz hudobije — vse obžalujem iz dna svoje duše, z vsem le mogočnim kesanjem; ne zato, ker sem zaslužil, da me ti, o moj Gospod in Bog! časno in večno kaznuješ; ampak posebno zato, ker sem tebe, svojega naj boljšega, naj bolj popolnoma Boga z njimi razžalil. Da bi vendar nikoli ne bil grešil; o da bi tvojega Božjega veličastva nikdar ne bil razžalil!

Odpovem se zdaj za vselej vsim časnim častem, vsim slastim, vsemu premoženju, ker te posvetne nečimernosti so me dozdej zapeljevale, da sem žalil svojega preljubeznjivega Boga. Zaničujem in prekličem vse

grehe, kakor naj veči hudo, ki se misliti zamore; ter storim terden, resničen in stanoviten sklep, poboljšati svoje življenje. Odpustiti hočem, res odpustim iz serca vsem, ki so mi kdaj kaj hudega storili ali mi kaj razžalili, kakor želim, da mi ti, o moj Bog! zdaj in v moji smertni uri vse grehe odpusti. Po svoji moči hočem popraviti in poverniti, kar sem komu škode storil, kar sem komu dolžan. Vsega greha in vsake priložnosti v greh se hočem skerbno ogibati; zlasti še te družine ... tega kraja ... te osebe ... se hočem varovati. Na svoje čutila, zlasti na svoje ... hočem paziti. To

pregrešno navado ... hočem popolnoma zapustiti. Tej skušnjavi ... se hočem serčno ustaviti. In da zadobim k temu boljši in krepkejši pripomočke, hočem svojemu spovedniku vse svoje grehe in slabe nagnjenja natanjko, brez prikrivanja, v britkosti svojega serca in v pričujočnosti svojega Boga razodeti. Njegovo svarjenje, njegovo kaznovanje hočem radovoljno in ponižno sprejemati. To je moja resnična volja, to moj stanovitni sklep. To sem rekel; in pri tem ostanem; danes, ta trenutek naj bo mojega grešenja konec; raji umerjem, kakor

da bi še kdaj v kaki velik greh privolil.

Pa, o moj Bog! kaj pravim? kolikrat sem že to obljubil, kolikrat že to sklenil! pa, o gorje meni! kako malo sem spolnil! Zato milo zdihujem k tebi, o sveti Duh, ti Bog vse moči, vse milosti! Brez tvoje pomoči ne premoremo nič; s teboj in s tvojo pomočjo pa premorem vse. Zato mi pomagaj, o sveti Duh! poterdi moj sklep; pomnoži mojo vero, okrepčaj moje upanje in vžgi mojo ljubezen! In ker si dal dobro voljo, daj mi tudi, da zvesto delam in srečno končam. Ako pa previdiš, da bi ti še kdaj nezvest postal, da

bi še kdaj smertno grešil ; prosim te priserčno, o sveti Duh ! naj v tvoji milosti poprej umerjem. Amen.

Šesta vaja kesanja, ki vse poprejšnje povzame.

O gorje meni ubogemu, zapuščenemu in zgubljenemu grešniku ! Oh, nebo in zemlja, vse stvari se vzdigujejo zoper mene, da bi se potegnile za čast svojega stvarnika zoper mojo tolikrat ponavljano, gerdo nehvaležnost; tudi pekel odpira svoje goreče žrelo, da bi mene, hudobnega grešnika, pogoltnilo. O, kam hočem se djati, kam bežati ? Le k tebi, o moj ljubi Jezus !

saj ti nobenemu grešniku ne zapreš svoje neskončne milosti. S spokornico Magdaleno grem na goro Kalvarijo, tje k tvojim s Kervijo oblitim nogam; tu zdihujem in jokam: O Bog moje duše, katero si po svoji podobi vstvaril, katero si z neštevilnimi darovi ozaljšal, in katero sem pa jaz z vso gerdobijo svojih pregreh oskrunil; zbrisal sem tvoje ime, kterega si mi pri svetem kerstu dal; prodal sem svojo dušo peklenškemu sovražniku za hitro minljivo strast, za puhlo čast ali za nečimerni dobiček, ter sem tebe sramotno zaverigel. O ta hudobija mi preseda čez se! o da bi se vsa moja kri

v britke solze spremenila! želim si, da bi tekla iz vsih mojih žil v kervavih solzah. **O Jezus, o predobrotljivi Jezus!** iz serca mi je žal, da sem tebe, svojega **Zveličarja, Odrešenika,** svojo naj veči dobroto, svojega **Boga** razžalil. **Odpri svoje s Kervijo** oblite oči in ozri se milo na me, kakor si se ozerl na skesanega Petra, da moje oči, kakor živi studenci noč in dan objokujejo moje storjene pregrehe.

Kakor David v spokornem oblačilu, s pepelom potresen, kakor **Manase zvezan z veri-**gami, pridem ponižan in glasno kličem: **Oh, grešil sem zoper tebe, moj Gospod; razžalil sem**

tebe, svojega Boga, svojo naj
veči dobroto! O hudo čez vse
hudo! Usmili se me, o Bog!
usmili se me po svoji veliki mi-
losti! O Bog, tvoje Ime je usmi-
ljenje, tvoja natora je dobrota
sama; ti, ki nočeš smerti gre-
šnika, ampak da se spokori in
da živi, odpusti, odpusti mi,
ubogemu grešniku! O Gospod,
usliši me; oh spravi se z menoj
zavoljo sebe samega, zavoljo
tvojega Imena.

O Bog, moj Gospod in moj
kralj, ki sem ti vso ljubezen in
vso službo dolžan, oh, in tebe
sem zapustil; tebi, Gospodu vseh
gospodov, sem priseženo zve-
stobo prelomil ter sem se pre-

derzno vzdignil zoper tvoje Božje
 veličastvo. O kdo bo dal moji
 glavi vodé, mojim očem solze,
 da noč in dan jokam in vpijem:
 O da bi nikdar grešil ne bil!
 Karkoli sem celo svoje življenje
 Bogu nedopadljivega mislil, go-
 voril ali storil, vse to zdaj pre-
 kličem, vse zdaj sovražim ter
 obžalujem svoje grehe s tolikim
 zaničevanjem, s tolikim merze-
 njem, da bi jih vse popolnoma
 uničil, ako bi le v moji moči
 bilo; in to le zato, ker sem
 tebe, svojega Boga, tebe, svojo
 edino, naj večji, naj boljši, ne-
 skončno dobroto z njimi raz-
 žalil. — Zdaj pa te ljubim, o
 moj Bog! iz celega svojega

serca, iz cele svoje duše; bolj te ljubim, kakor nebo in zemljo; in ljubim te zavoľjo tebe samega, zavoľjo tvoje popolnomosti in zavoľjo dobrote, ki je v tebi, in ktera si ti sam. Ljubim te, o moj Bog! in zmiraj te hočem ljubiti. Vse hočem raji preterpeti, kri in živiljenje, vse hočem raji zgubiti, kakor še kdaj tebe, svojega Boga, s kakim grehom razžaliti. Zavoľjo te ljubezni odpustim iz serca vsim svojim sovražnikom, preganjavcem in razžalnikom, ter te prosim, o moj Bog! bodi jim milostljiv tukaj in tam v večnosti!

S tem terdnim in popolnim sklepom se podam k sedežu tvoje

milosti in sprave; ponižno, kesano in odkritoserčno se hočem spovedati svojih grehov z vsemi potrebnimi okoliščinami, s terdnim zaupanjem, da me boš, o milostljivi Bog! odvezal vseh mojih grehov po sveti odvezi tvojega namestnika, mojega spovednika; in da mi boš po zasluženji, po Kervi, po ranah in terpljenji, po križu in britki smerti Jezusa Kristusa dodelil obilno pomoč, da svoje življenje resnično poboljšam. Amen.

Že edina vaja kesanja je zadostna pred spovedjo. Zberi si eno ali drugo, ktera te bolj gine, glej da jo pobožno in priserčno moliš, in da imaš resnično sovraštvo, gnjušenje nad vsemi grehi; da je tvoje kesanje res čeznatorno po-

polnoma, ki ti pridobi tudi odpušenje toliko več časnih kazni, kolikor lepši in popolnejši je.

3. Terden sklep.

Kesanje brez terdnega sklepa resničnega poboljšanja je prazna lupina brez jedra. Da bo pa sklep obrodil sad pravega, resničnega poboljšanja, obračaj ga zlasti zoper tisti greh, kteremu si naj bolj podveržen, ki je tvoj naj hujši sovražnik, iz kterega pri tebi navadno vsi drugi grehi izvirajo. Da ga pa izpelješ, moraš dobro premisliti in tudi terdno skleniti, kterih grešnih priložnost in nevarnost se hočeš izogibati, in kterih pripomočkov se hočeš posluževati. Ako si koga pohujšal ali poškodoval, moraš še verh tega skleniti pohujšanje in škodo poravnati po navodu, ki ti ga bodo spovednik v tem oziru dali. — Moli pobožno naslednje:

Molitev.

O blažena žalost, ki iz ljubezni do tebe izvira, o usmiljeni **Bog!** Bolj ko žalujem, ložej mi serce prihaja. **Zares!** solze pokore so hladilo pekoče vesti, in vse resnične so tvoje besede, o **Jesus,** ko praviš: **Blagor** žalostnim, ker oni bodo oveseljeni. **Zato** še enkrat ponovim v pričlo nebes in zemlje: **Poboljšati** se hočem — in resnično se hočem poboljšati; — vredno pokoro hočem delati — in nikdar in nikoli več prostovoljno in vedoma nočem grešiti. **O** moj **Bog!** ta greh, ta nesrečni greh... oh, ta me naj bolj grize, ta me naj bolj peče, tega se moram

tolikrat spovedovati in se ga tudi naj težej spovedujem; zato pa tudi svoj terdni sklep zlasti zoper ta greh obernem, in obljubim se zlasti tega greha... na vso moč varovati. Obljubim tudi, da se hočem skerbno varovati vseh priložnosti greha; zlasti tistih, o katerih sem dosihmal naj večkrat grešil.... Obljubim poslednjič, da bom skerbno pazil na vse skušnjave, in zlasti na ono, kateri sem naj bolj podveržen... in se hočem zvesto in serčno posluževati vseh pomočkov, naj mi bodo še tako težavni, ktere so mi moj spovednik že večkrat nasvetovali...

ali ktere mi bodo še danes posebej nasvetovali.

Kar sem čez koga lažnjivega govoril, bom preklical in dobro ime po moči povernil. Vsako krivico na ptujem blagu hočem, kakor spokorjeni Cahej, na tanko in če bom mogel celo obilo popraviti; in vsako dano pohujšanje, kakor spokorna Magdalena, z lepim zgledom po vsi moči popraviti. Ker pa dobro vem, da sam vseh krivic in pohujšanj svojega življenja poravnati ne morem, zato sklenem, da bom, dokler živim, za vse tiste molil, ktere sem kdaj pošodoval ali pohujšal, da bi, o

Bog! Ti poškodovanim povernil, kar jim jaz poverniti ne morem, in po meni pohujšane na pot pokore zavernil. — Tudi še sklenem, ne le za svoje grehe, ampak tudi za vse tiste pokoro delati, zastran katerih sem bil jaz kriv, da so jih drugi storili,

Ti, o ljubi moj Jezus! ti si te dobre sklepe v mojem sercu obudil, zato jih tudi jaz v varstvo tvojega presvetega Šerca hvaležno izročim. Blagoslovi jih, o Jezus! in pomagaj mi, da jih nikdar več ne prelomim. Amen.

O Marija, moja ljuba Mati!
o moj angel varh! o moj patron I.

in vsi nebeški duhovi! prosite za me, da zdaj resnično stanovitno postanem.

4. Spoved.

Molitev pred spovedjo.

In zdaj me ne more nič več nazaj deržati, ne strah ne sramota, da ne bi se prebližal sodnjemu stolu sv. pokore. Čudna moč tvoje milosti, o Bog! me s sladko silo svetega upanja vleče k spovednici. Prišla si, o blažena ura moje sprave z razžaljenim Jezusom; bodi mi tisučkrat pozdravljena! — O kako hrepeni moja duša, da bi že skorej odložil butaro svojega

serca in iz sebe vergel vso nesnago nesrečnega greha. Nič ne bom tajil, nič ne bom prikrival, nič se ne bom izgovarjal, kakoršen sem pred teboj, o moj Jezus! takošnega se hočem pokazati pred tvojim namestnikom. — Bolj ko morem, se hočem ponižati in sam sebe osramotiti; zato bom brez usmiljenja zakril vse dušne rane, in razodel vse krivice in hudobije svojega življenja. Tako se hočem spovedati, kakor da bi bilo zadnjikrat v mojem življenji. Naj mi služi, naj mi bo, o Jezus! ta spoved za srečno smertno uro! O blagor mi, že teče iz tvoje serčne rane sveta Rešnja Kri, ki bo skoraj

mojo dušo umila in jo očistila; in sveta vera mi pravi, da že čakaš z razpetimi rokami, da objameš zgubljeno, pa zopet najdeno ovčico. Oserčen po tej tvoji neskončni ljubezni z zgubljenim sinom zakličem: Vzdignil se bom in pojdem k svojemu Očetu in porečem: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Nisem več vreden, tvoj sin imenovan biti! Šrečen sem, če me sprejmeš za zadnjega hlapca svoje hiše.

O sveti Duh! naj še tebe prosim dvojne milosti: Eno prosim sebi, eno pa mojemu spovedniku. Sebi prosim: Poterdi moj spomin, da nič ne pozabim,

in krepčaj mojo voljo, da v kesanji in v spokornem sklepu ne pešam in se spovednikovi sodbi ponižno podveržem. Za spovednika pa prosim: Daj jim spoznati moj dušni stan in prave zdravila za moje dušne rane. Daj jim ljubezen, pa tudi ostrost, ko me učijo; razsvetli jih, da me sodijo po tvoji sveti volji in naj bo poterjeno v nebesih, kar sklenejo na zemlji.

Naj se še vam priporočim, o ljubi Božji svetniki; zlasti vam, vi sveti spokorniki in spokornice! Kadar me vidite klečati pri spovednici, oj, takrat pokleknite tudi vi pred Božji sedež Jezusov in molite za me, naj

bo taka moja spoved, da me srečno pripelje v vašo tovaršijo.

Ti pa, o Marija, moja sladka Mati! podaj mi roko in pelji me k Jezusu. Svojemu Sinu me priporoči; svojemu Sinu me izroči. Reci za me le eno besedo, in ozdravljena bo moja duša. Amen.

Pred spovedjo.

Poklekni ali stoj in čakaj potrpeljivo in mirno, da prideš na versto. Nespodobno, celo pohujšljivo je, se na tem svetem kraji pogovarjati, posmehovati ali pa gnjesti se. Moli molitve pred spovedjo; premišluj še, kako boš na tanjko se spovedal, spomni se spokornega Davida, kako je bitko objokoval svoj greh; misli, kaj je storil zgubljeni sin, kako se je obnašala spokorna Magdalena; kako je jokal sv.

Peter; ter imej priserčne želje, da bi tudi ti tako obžaloval svoje grehe. Imej ta le:

Dober namen pred spovedjo.

Jaz ubogi grešnik hočem iz ljubezni do Boga se spovedati vseh svojih grehov odkritoserčno, čisto in skesano mašniku, ki je tukaj namestnik vsegavednega Boga. Spovedati se hočem: 1. da zadobim odpušenje svojih grehov, milost in prijaznost Božjo in mir vesti; 2. da z resničnim kesanjem in s ponižnim spoznanjem svojih grehov zadobim odpušenje zasluženih kazni; 3. da ohranim vedno sovraštvo in gnjušenje nad vsemi grehi; 4. da s poboljšanjem

svojega življenja si pridobim tudi priserčno vnemo za službo Božjo; 5. da v prijaznosti Božji stanoviten do smerti останem.

Pri spovedi.

Ko se spovednik k tebi obernejo, se prekrižaj in spovedniku reci: „Prosim, duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto spovem.“ — Potem pa reci: „Jaz, ubogi grešnik, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Marii, Materi Božji in vsim ljubim svetnikom, in vam, častitljivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (povej kdaj?) velikokrat in

obilno grešil v mislih in željah, z besedami in djanjem; posebno pa se obtožim, da sem“ — (zdaj svoje grehe povej)!

Spoveduj se vselej ponižno, to je, čuti svojo nevrednost in svojo hudobno pregrešnost, ter bodi osramoten pred Bogom. Spoveduj se zaupljivo, kakor naj boljšemu Očetu, čigar veselje je, zgubljenega sina sprejeti, ako se le s skesanim srcem poverne. Spoveduj se odkritoserčno; vedi, da se spoveduješ Bogu, ki vse vé, ktere ga goljufati ne moreš; tudi pokličeš Marijo in vse svetnike, vse nebesa, na pričo, da se hočeš vseh grehov obtožiti. Spoveduj se razločno, da te spovednik razumejo, zato govori, kolikor moč, spovedniku na uho. Spoveduj se sramožljivo in dostojno, kakor se v cerkvi in pri tako imenitnem delu spodobi. Spoveduj se kratko, to je,

ne vtikaj, ne pripoveduj nobenih stvari, ki semkaj ne spadajo; zadosti je povedati toliko, da spovednik vejo, kakošne grehe in kolikrat si jih storil. Poslušaj nauke, kakor iz ust Kristusa samega in dobro zapomni naloženo pokoro. — Kakor ti hočeš, da spovednik od tega, kar se ti spoveduješ, nikdar nikjer nič v misel ne vzame (in to je pod časnimi in večnimi kaznimi zavezan), tako tudi ti nič ne pravi nikomur, kako in kaj te spovednik poprašujejo in učijo. Tudi sam pri sebi ne sodi in ne grajaj očetovskih opominjevanj svojega spovednika; ampak vse sprejmi s ponižnim srcem in se na tanjko po njih ravnaj.

Ko si se obtožil na tanjko, kolikor si le mogel, vseh svojih grehov; potem moli sklep spovedi:

„Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim ali ne, ki sem

jih ali sam storil ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Boga, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, ž njimi razžalil. Trdno sklenem, nič več ne grešiti, in vseh priložnost v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze“.

Zdaj ponižno pa zvesto poslušaj, kaj in kako te spovednik učijo. In ker so spovednik tvoj sodnik, tvoj zdravnik in tvoj svetovavec, zato morajo tvoj dušni stan na tanjko vedeti, tudi vse potrebne okolišine in število velicij grehov; zato je večkrat potrebno, da te še kaj poprašajo. Bodi odkritoserčen ter ne zakrivaj dušne rane, ko ti spovednik še pomagajo, da se bolj čisto spoveš. Mar ni bolje, da te spo-

vednik svarijo, morebiti tudi ostro sodijo ali ti celo s peklom žugajo, kakor da bi bil sodnji dan pred vsemi ljudmi, pred angeli in hudiči vekomaj osramoten. Zapomni si dobro vse nauke in pripomočke, da se ložej in resničnejši poboljšaš. Pri sveti odvezi si misli, da ti Gospod Jezus Kristus sam odpusti vse tvoje grehe; in skesano in pobožno še enkrat obžaluj svoje grehe in moli navadno kesanje.

1. Molitev po spovedi.

O duša moja! hvali Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo presveto Ime! Čudež svojega usmiljenja je storil nad menoj; on, ki je mogočen in čigar Ime je sveto! — Iz globočine smerti je izvlekel mojo dušo in jo peljal k studencu

življenja. — Sterl je okove greha in mi je podal perstan svoje ljubezni. — Opral je v svoji Kervi mojo dušo in jo oblekel s svetlim oblačilom milosti Božje. — Ne na vagi pravice, ampak na vagi milosti svoje je tehtal moje grehe; in je plačal za mé vse moje dolgove. — Daleč za seboj je vergel moje grehe; potopil jih je v globočino morja, in na čelo mi vtisnil poljubljej miru in sprave. — Otel me je iz trume zaverženih in posadil me med svoje ljubljene otroke. — Raztergal je dolžno pismo moje hudobije in me zopet postavil za dediča nebeškega kraljestva. — Izlekel me je iz su-

žnosti peklenške in mi dal zopet
 pravico do nebes. — Da, o moj
Jezus! terdno verujem in terdno
 zaupam, da me nič več ne loči
 od tebe. Ti si moj, in jaz sem
 tvoj, zdaj in na vse večne čase.
 — **O Bog** usmiljenja in lju-
 bezni! kaj ti bom dal in kaj ti
 bom povernil za vse, kar si
 storil moji duši? — Saj vidiš,
 da sem golo nič pred teboj!
O da bi ti zamogel saj darovati
 čisto daritev resnične pokore!
Zato mi pridite na pomoč vsi
 ljubi angeli in svetniki Božji,
 da z vašo pomočjo in zedinjen
 z zasluženjem Kristusovim od
 spovednika naloženo pokoro vre-
 dno opravim.

Poklekni pred altar, kjer je pre-
sveto Rešnje Telo shranjeno; opravi
počasi, pobožno in skesano pokoro, kar
ti je za ta dan naloženo, in ako še
časa kaj imaš, moli naslednje molitve:

2. *Zahvala in prošnja po spovedi.*

O usmiljeni in milostljivi
Bog! iz vsih moči svoje duše
te zahvalim, da si mi v zakra-
mentu svete pokore zopet danes
odpustil vse moje grehe. Pri-
zanesi mi, o Gospod! in pozabi
tudi vse pomanjkljivosti in pre-
greške, ktere sem pred spo-
vedjo, pri spovedi in po spovedi
storil; in v zadostenje za vse
moje zaslužene kazni sprejmi
to mojo revno in nepopolnoma
pokoro, zedinjeno z vso pokoro,

karkoli so jo storili in jo bodo še storili vsi pobožni spokorniki. V popolnoma zadostenje pa ti še darujem neskončno zasluženje Jezusa Kristusa; zlasti še njegovo predrago, za me prelito Kri, ktere naj manjši kapljica je zadosti, da opere vse grehe vsih ljudi. Zavoljo in po tej presveti Kervi Jezusovi in po moči njegovega britkega terpljenja, in po neomadežanem spočetji Device Marije in po priprošnji vseh ljubih svetnikov, mi dodeli to milost, da tvojega Božjega veličastva nikdar več ne razžalim, da v vsih kersanskih čednostih napredujem in

slednjič v tvoji milosti ta svet zapustim in se vekomaj s teboj sklenem. Amen.

3. *Še ena zahvala in prošnja.*

O presladki Gospod Jezus! priserčno se ti zahvalim, da nisi pripustil, da bi bil jaz v svojih grehah še ostal, morebiti umerl in se pogubil; ampak odpustil si mi milostljivo vse moje zadolženje. Kar pa manjka popolnomasti mojemu kesanju, mojemu sklepu in moji spovedi iz človeške slabosti ali iz moje zanikernosti, to, o Gospod! mi preglej v svoji milosti in zateri vse moje pregrehe v morji svoje predrage Rešnje Kervi. Obljubil

sem ; tudi spolniti hočem to obljubo : Tebi , o Gospod ! hočem zvesto in zmiraj služiti , vedno hočem po tvojih zapovdih ravnati ; raji hočem umreti , kakor še kdaj grešiti . Ne čast ne dobrota , ne kri ne meso , ne veselje ne žalost , ne življenje ne smert , ne nobena stvar naj me ne loči od tvoje ljubezni , o moj ljubi Jezus ! Amen .

4. Prošnja blagoslova.

O predobrotljivi Jezus ! ki si pri svojem vnebohodu svoje ljube učence blagoslovil in v svoji milosti poterdil ; daj tudi meni svoj sveti blagoslov , da z njim okrepčan v miru grem , svoje

življenje resnično poboljšam,
nikdar več ne grešim, in v tvoji
milosti umerjem. Amen.

5. *Spokorna molitev.*

(Po papežu Urbanu.)

Pred teboj, o Gospod! spo-
znamo svoje grehe in vidimo
šibe, ktere smo zaslužili. Če
premislimo grehe, ktere smo
storili, vidimo, da je silo malo
kar terpimo, in silo veliko, kar
zaslužimo. Huje je to, kar smo
zaslužili, kakor to, kar terpimo.
Kazen greha občutimo; vendar
terdovratnosti ne opustimo. Pod
tvojo šibo slabosti pojemljemo,
ali od hudobije vendar ne od-
stopimo. Bolno serce medli, pa

ošabna glava se ne vda. Duša v bolečinah zdihuje, ali v djanji se ne poboljša. Če nam prizanašaš, se ne spreobrnemo; če nas tepeš, ne zderžimo. Ko nas strahuješ, spoznamo, kar smo zagrešili; ko pa odjenjaš, hitro pozabimo, kar smo objokovali. Če nam šibo kažeš, poboljšanje obetamo; ko jo pa iz rok deneš, hitro pozabimo, kar smo obetali. Če nas tepeš, vpijemo, da bi nam prizanesel; če pa prizanašaš, te zopet dražimo, da bi nas tepel. Spoznamo, o Gospod! da smo kazen zaslužili, in dobro vemo, če nam po milosti ne odpustiš, da nas po pravici pogubiš. Spomni se, vse-

gamogočni Oče! da si nas iz nič vstvaril, daj nam toraj tudi brez zasluženja, za kar te prosimo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

V. O Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

Molimo.

O Bog, ki te greh žali, in pokora potolaži, oglej se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ktere za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

5. Zadostenje ali pokora.

Pokoro, ktero ti tvoj spovednik nalože, opravi ponižno; vedi, da si jo zaslužil. Opravi jo zvesto, kakor ti je naložena, goreče, ker veš, da si veliko večji pokore vreden in potreben; brez odloga, da pred Bogom pokažeš svojo resnično dobro voljo. — Pomanjkljivost pokore nadomestuj s sv. odpustki, ktere si prizadevaj, če je le mogoče, pridobiti pri vsakem svetem Obhajilu.

Da se ložej in bolj gotovo greha varuješ, zapomni si še te-le pripomočke:

1. Vsako jutro za terdno skleni, da se hočeš z Božjo pomočjo skerbno varovati vsacega greha, zlasti še velicega ali smertnega. — 2. Pcnovi ta sklep čez dan večkrat in zdihni: O Bog, raji umreti, kakor grešiti! — 3. Skerbno se ogibaj nevarnosti in priložnosti v greh; zlasti še, v kterega si

že večkrat padel. — 4. Pazi na tanjko v majhnih rečeh; posebno, kar te je že večkrat v velike grehe pripeljalo. „Kdor majhno zametuje, bo s časoma padel“. (Sir. 19, 1.) — 5. Obudi čez dan včasih popolnoma kesanje; morebiti s kratkimi že znanimi besedami: Ljubim te, moj Bog! iz vse moči; — To pa vendar me naj bolj boli, — ker sem tolikrat z grehom žalil te. — Tvoja Rešnja Kri operi me! — 6. Premišljuj včasih štiri poslednje reči človekove. — 7. Imej vedno Boga pred očmi, to je, pomisli, da Bog je pri tebi in v tebi, da vse vidi, vse sliši, vse ve, kar ti misliš, govoriš ali storiš. — 8. Imej otroško ljubezen do naše ljube Gospe presvetega Serca; zdihni večkrat, zlasti v skušnjavah k njej; njena prošnja je materna prošnja, zares mogočna. — 9. Časti tudi lepo svojega angela varha, svoje patrone ter jih kliči večkrat na pomoč. — 10. Imej

ali nosi kako podobo ali svetinico križanega Jezusa, in v skušnjavah jo poljubi in se zateci v njegove kervave rane; zlasti v njegovo presveto Serce. In prejemaj pogosto svete zakramente.

Kakošnega spovednika si izberi?

Poiši si pobožnega, učenega in modrega spovednika, da te vodi po pravi poti in pripelja v večno zveličanje. Pobožen naj bo; da imaš zaupanje do njega in si mu odkritoserčen; učen naj bo, da pozna notranje, duhovno življenje; moder naj bo, da ve prav presoditi tvoj dušni stan, da ve, kdaj ti je potreba ostrosti, kdaj prijenljivosti, da ve o pravem času vliti olja in vina v tvoje rane. Ako ne moreš tacega za vselej dobiti; glej, da saj včasih, ali v posebnih priložnostih prideš do tacega spovednika. Vendar dobro premisli, da spovednik je na-

mestnik Božji; bodi mu odkritoserčen, slušaj ga na tanjko, in hodil boš srečno po poti čednosti.

Posebno pa ti priporočiti moram: Ne tekaj od enega spovednika do drugega; derži se enega. Take nezadovoljne duše, ki se vedno spovednike zbirajo, niso nikdar mirnega serca. Ako si tudi tako nesrečen, da si globoko padel, se hudo pregrešil; spovej se vendar čisto. Povej prec v začetku svoje spovedi svoj veliki greh; in ko bi tudi večkrat v tisti greh, ali tudi v več drugih velicih padel; ostani pri svojem spovedniku, premagaj svojo sramožljivost iz ljubezni do Boga, v svojo pokoro pa tudi v svoje zveličanje. Prav nevarno je, iti k drugemu, neznanemu spovedniku, ako si v kaki grešni navadi, zlasti še, kar je zoper sv. čistost. In taka omahljivost in boječnost je znamnje slabega in nestanovitnega sklepa poboljšanja.

Drugače zamore biti, ako hočeš enkrat ptujemu, vender zares dobremu spovedniku celi svoj dušni stan razodeti in mu vse grešne navade in priložnosti opisati, da bi po njegovem svetu svoje prihodnje življenje vravnal. To je prav dobro in koristno.

Sveto obhajilo.

Naj svetejši, naj imenitnejši pa tudi naj bolj koristno delo vernega kristijana je sveto Obhajilo. Pri družih svetih zakramentih prejmeš raznotere milosti Božje, ki so ti potrebne na popotovanji skozi to solzno dolino na svoj pravi dom; pri sv. Obhajilu pa prejmeš resnično Sinu Božjega samega, Jezusa Kristusa z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom, ki je Bog in človek skupaj, skrit v podobi belega kruha; tedaj zares zakrament svetega Rešnjega Telesa, to je, ti prejmeš presveto skrivnost telesa Jezusovega, s katerim je svet odrešil. — Sveto Rešnje Telo je zapopadek vseh čudežev Jezusovih, — je vedni spomin njegove kervave smerti na križu.

Neštevilne so dobrote, ktere nam daje večkratno vredno prejemanje presvetega Rešnjega Telesa: Sveto Obhajilo nam 1. zmanjša ali celo zbrise kazni, ktere smo z grehi zaslužili; 2. slabo nagnjenje v nas pomanjša; 3. grešne navade, z Bogom samim okrepčani, ložej premagamo; 4. zoper vse hude napade in slabe nevarnosti smo dobro odbroženi; 5. nas obvaruje tudi časnih nadlog; 6. nas obogati z nebeškimi dobrotami; 7. nas tolaži, krepča in razveseljuje; 8. naše serce bo k pobožnemu življenju napelevano; 9. nas vnema k ponižnosti, k ljubezni do križa, k čistosti, k poterpežljivosti in krotkosti; 10. nas vžiga v ljubezni do Jezusa; 11. nas odteguje od sveta in časnih reči, ter nas povzdiguje proti nebesom in nas napeljuje, da hrepenimo po večnih dobrotah; 12. večkratno vredno sv. Obhajilo je tudi naj boljša priprava za

srečno smert; 13. je zedinjenje z Bogom in z njegovo sv. voljo; 14. je zastava večnega zveličanja; 15. predokus nebeškega veselja.

Ako so ti te milosti Božje, te preimenitne sprednosti ljube in drage, o keršanska duša! naj te nikdar nikoli nobena reč ne odverne, od prejeme sv. Obhajila; ne človeški oziri, ne zani-kernost, ne mlačnost, ne sramožljivost, ne maloserčnost tvoje nevrednosti; tudi časne opravila ne. — Ne pozabi, kar sam Jezus, večna ljubezen, pravi: „Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje“. (Jan. 6, 66.)

Da boš pa teh milost deležen, je treba, da sveto Obhajilo vredno prejmeš. Nevredno Obhajilo je naj večji Božji rop, je strašen greh, ki ima naj grozovitejši nasledke: iz njega izvira dušna slepota, terdovratnost serca, suž-nost hudega duha, večna smert. Kdor nevredno vedoma prejme naj svetejši

zakrament, je za vse hudo pripravljen in zrel. Sv. Pavel piše: „Kdorkoli tedaj bo nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospodov, bo kriv Telesa in Kervi Gospodove“. Naj toraj človek sam sebe presodi; in tako naj je od tega kruha, in pije od kelha. Zakaj kdor nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne razloči telesa Gospodovega. (I. Kor. 11, 27—29.) Ko je bil nesrečni Judež iz Jezusovih rok nevredno grižljeje vzela, pravi sv. pismo, šel je satan v njega; dušna temota ga je obdala, in v terdovratnosti je žalosten konec storil. Bog ne daj, da bi tebe kdaj tolika nesreča zadela! Zato si veliko in skerbno prizadevaj za vredno sv. Obhajilo. K temu pa je potrebno, da se prav in dobro pripraviš, potem pa tudi dostojno zahvališ.

Priprava na sveto Obhajilo je dvojna: Dušna in telesna. — Telesna je v tem, da si teš od pol-

noči (celo zdravila ne smeš vzeti, ako nisi nevarno bolan); da si že prejšnji večer posebno zmeren v jedi in pijači; da se izogibaš, bolj ko moraš, vsega počutljivega razveseljevanja, ter premisli, da si povabljen na nebeško gostovanje, da naproti greš križanemu Jezusu. — Dušna priprava pa je v tem, da imaš čisto vest in pobožno serce. Čista je vest, kadar ti ne očita nobenega smertnega greha, ki bi veljavno še odvezan ne bil; sicer ne daj Bog, da bi se prederznil pristopiti k sv. Obhajilu. Ako pa rad pogosto pristopaš k sv. Obhajilu, mora tvoja priprava še bolj skerbna in bolj natanjčna biti. Treba je namreč, da se tudi odpustljivih, malih grehov na vso moč in skerbno varuješ in vsako nagnjenje k grehu v sebi zatiraš; sicer nisi vreden, da bi bil navadni, pogostni gost pri Jezusovi mizi, in ta angeljska hrana bi ti ne teknila. — Serce pa

je pobožno, ako posvetne raztresetnosti prosto in v Boga zamišljeno, po Bogu hrepeni in po Bogu zdihuje. Zato se že prejšnji večer skerbno varuj navadnih tudi malih pregreškov ali pomanjkljivost; ne vganjaj nobenih nepotrebnih šal, izogni se tudi pripušeni razveseljevanj; pritergaj se kaj pri jedi in pijači; skerbi za neomadežano čistost na telesi in na duši; opusti, kolikor moč, druge časne skerbi ali nepotrebne opravila; kar moraš storiti, stori vse iz ljubezni do svojega nebeškega Zveličarja, ki te je med svoje svate povabil in ti že pripravlja tebi potrebne darove, ktere ti hoče podeliti v tisti obilnosti, kakor bo tvoje serce pripravljeno, jih sprejeti. Zato bodi zamišljen, imej vedno pred očmi prečudno in preljubezljivo skrivnost svetega Rešnjega Telesa našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ako ti čas pripusti, moli ali beri iz lepih molitvenih bukvic pri-

pravne molitve; ali navadi se naslednje zdihljeje, ktere med svojimi opravili večkrat ponavlja:

Zdihljej.

Kakor hrepeni jelen po studenčni vodi, tako hrepeni moja žejna, uboga in revna duša po tebi, Jezus! ki si pravi studenec večnega življenja. —

Veseli se, duša moja! jutri (danes) bo zveličanje došlo tvoji hiši; Jezus, tvoj Zveličar, tvoj naj lepši ljubljeneec; Jezus, tvoje upanje, tvoja moč, tvoje veselje in tvoja ljubezen; Jezus, tvoj Bog in tvoje vse — on hoče k tebi priti. —

**O milost čez vse milosti!
o moj Bog! o veliki in toliko**

dobrotljivi Bog! daj, da ti vredno stanovanje pripravim v svojem sercu. —

O Bog mojega serca; kdaj se bom popolnoma sklenil s teboj? kdaj bom s čeznatorno ljubeznijo ves sklenjen, zedinjen s teboj? —

Ti, o Jezus! bodi ljubezen moje duše! — **Oh, moj Jezus!** pridi, pridi; in se ne mudi!

V takih in enakih mislih se podaj k potrebnemu počitku; in ako se po noči zbudiš, naj bodo tvoje misli urno pri Jezusu; spomni si, kdo te vabi? kam hočeš iti? kako se sveto pripraviti? Zjutraj, po opravljeni molitvi, se spodobno obleci; kar le mogoče se odtegni posvetnim pravilom, ter se podaj prej ko prej v cerkev. Ko v cerkev greš, po poti premišluj, kaj hočeš

danes storiti? Ko v cerkev stopiš, spodobno pozdravi nebeškega ženina svoje duše v zakramentu sv. Rešnjega Telesa, ki toliko hrepeni s teboj sklenjen biti. Pripravi se k sv. spovedi, kakor spredej bereš; ako si pa že spoved zvečer opravil, obudi še enkrat resnično čeznatorno kesanje, in stori ta le:

Namen svetega Obhajila.

O presveta Trojica! jaz tvoja nevredna stvar se veržem pred sedež tvojega Božjega veličastva, ter ti ponižno darujem to svojo današnjo pobožnost in sv. Obhajilo po preblaženih rokah mojega križanega Jezusa. Zato želim to sveto Obhajilo vredno prejeti:

1. Da se spominjam britkega terpljenja svojega Jezusa

Kristusa in v zahvalo za vse meni skazane dobrote.

2. Da si pridobim odpuščenje, zbrisanje nesrečnih kazni mojih grehov; in da se močno oborožim zoper grešne napade in nevarnosti.

3. Da s tem svetim zavživanjem Telesa in Kervi Jezusa Kristusa zadobim vse meni potrebne milosti in čednosti.

4. Da se z Jezusom v ljubezni popolnoma vsega sklenem, in da slednjič v njegovi milosti umerjem.

5. Da se vdeležim, kolikor mogoče, vseh sv. odpustkov, ktere darujem ubogim dušam v vicah; zlasti tem dušam...

To svojo pobožnost darujem še posebno tebi, o moj pre-dobrotljivi Jezus! v spomin tvo-jega britkega terpljenja in tvoje grenke smerti, zedinjeno s kervavo daritevjo, katero si ti, kakor viši duhoven na lesu svetega Križa, v sveti ljubezni, svojemu nebeškemu Očetu opravil v hvallivno, prosivno in častivno daritev za nas v kervavih solzah in z velikim glasom. In kakor si bil ti, o Jezus! takrat uslišan, svojemu nebeškemu Očetu dopadljiv, tako in zato ne zaverzi tudi te moje pobožnosti, ampak milostljivo jo sprejmi v svojo čast in v zveličanje moje.

Molitve pred svetim Obhajilom.

Božje čednosti.

1. Vera.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta, rimska, katoliška, cerkev zapoveduje verovati. Vse to ve-

rujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero!

2. Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči,

vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog,** poterdi moje upanje!

3. *Ljubezen.*

Moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večí dobrotá, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno lju-

bezen! povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca, razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me spet za svojega otroka in do-

deli mi milost, ta svoj sklep dopolniti! Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Koristne vaje pred svetim Obhajilom.

Vaja vere.

O Jezus, moj Bog in Zveličar! terdno verujem, ker ti sam, večna resnica, si mi razodel, da si tukaj v tem najsvetejšem zakramentu altarja s svojim Rešnjim Telesom in s svojo predrago Kervijo, kakor Bog in človek skupaj, resnično in ravno tako pričujoč, kakor si na lesu sv. križa visel, kakor

zdaj na desnici svojega nebeškega Očeta sediš, kjer te vse nebeške trume časté, hvalijo in molijo.

Kakor pa to resnično verujem, tako pa nikakor zadosti razumeti ne morem, da se ti, o Bog, stvarnik, Gospod in kralj vsega stvarjenja; — ti, o Bog! ki si brez mene neskončno svet, večno presrečen; — ti, o Bog! naj viši modrost, nezmerna visokost in neznana dobrota, — da se ti ponižati hočeš, in se s svojo Božjo in človeško natoro, s svojim veličastvom in gospostvom, z menoj, toliko revnim, zaničljivim človekom zediniti hočeš, ter me ubozega grešnika z

angeljskim kruhom, s svojim lastnim Telesom in s svojo lastno Kervijo nasititi in okrepčati hočeš.

Vaja ponižnosti.

O Bog, o kako vendar prečudni Bog si v svoji ljubezni do mene! Jezus! kdo si ti? in kdo in kaj sem jaz? Ti si edinorojeni Božji Sin; jaz zaničljiv, ubog in reven otrok Evin. Ti si veliki Bog Sabaot, pred katerim se angeli tresejo; jaz nehvaležen človek in grešnik, ki sem se tolikrat zoper tvojo Božjo visokost vzdignil in sem tvojo neskončno dobroto razžalil. O Jezus! beži pred

menoj; saj nisem vreden, da bi v mojo grešno dušo šel.

Vaja zaupnosti.

Ker si pa, o ljubljeni Jezus! v tem presvetem Zakramentu v moje tolažilo in v moje zveličanje pričujoč, ter me toliko prijazno vabiš z onimi preljubeznjivimi besedami: „Pridite k meni vsi, kateri se trudite in ste obteženi; in jaz vas bom poživil“ (Mat. 11, 28.); saj mi celo žugaš z večno kaznijo, ako ne grem k tebi, ko praviš: „Resnično, resnično, vam povem: Ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega, in ne bote pili njegove Kervi, ne bote imeli življenja

v sebi“ (Jan. 6, 54.): zato se bližam in pridem k tebi, o preljubeznjivi Jezus! ter želim z naj svetejši ljubeznijo te v svoje serce prejeti.

Vaja češenja.

Pridem pa, o Gospod! kakor tvoja naj revnejši stvar z vso ponižnostjo in z vso mogočo spoštljivostjo, ter se veržem pred tvoje Božje obličje na svoje grešne kolena; vidim in spoznam svojo veliko nevrednost in tvojo nezmerno visokost. Molim te svojega Boga, ter zares pri-serčno želim, da bi tvojo nerazumljivo, neizrekljivo, nezapopadljivo in neskončno Božjo na-

toro, ki je v tem presvetem zakramentu s človeško natoro sklenjena in pričujoča, častil in hvalil, s tistim hvaljenjem, s toliko ljubeznijo in častjo, kakoršno zamorejo vsi ljudje, vsi svetniki in angeli in tvoja preblažena Mati in Devica Marija djansko skazovati, z besedo izrekovati in v sercu poželeti.

Vaja kesanja.

Ker pa hvala grešnikova tebi dopadljiva biti ne more, objokujem in obžalujem vse svoje grehe, ker so tvoji Božji volji nasproti, in tvoji neskončni dobroti protivni. Odslej se jih hočem skerbno ogibati; za stor-

jene pa, karkoli mogoče, zado-
stovati. Ti pa, o moj predobrotljivi Jezus! ti sam se me usmili po svojem velikem usmiljenji, potopi vse moje pregrehe v svoji predragi Kervi, in milostljivo me sprejmi ubozega pa skesanega grešnika.

In da bom te milosti bolj vreden, odpustim resnično in iz serca, po tvojem zgledu in zavoljo tvoje ljubezni vsim, ki so mene ali moje kdaj razžalili, ali kaj preganjali; želim jim vse dobro, ter te prosim, da jih zato, kar so meni hudega storili, ne sodiš in ne kaznuješ; ampak, da jim milostljivo vse odpustiš, jih s svojo mogočno pomočjo k po-

boljšanju nagneš in z nebeškimi darovi napolniš.

Vaja upanja.

Upam, da bom tebe, o moj Jezus, moj Bog in moje vse! vredno prejel; ker pa v sebi ne najdem zagotovila tega upanja; zato stavim vse zaupanje svoje v tvoje neskončno zasluženje, v ceno tvoje predrage za me prelite Kervi, v ceno tvojega britkega terpljenja in tvoje grenke smerti, in na tvojo resnično obljubo. In v tem zaupanju te prosim, dodeli mi potrebno čistost in pripravo, da tvoje presveto Meso in Kri vredno prejmem. Tudi se terdno zanesem,

da mi boš po svoji ljubeznjivi pričujočnosti dodelil zadostno pomoč in obilno milost, da bom za naprej pobožno živel, srečno umerl in vekomaj se zveličal.

Vaja ljubezni.

O Jezus! ti zvesti ljubivec moje duše! kako prijazen, kako ljubeznjiv si mi v tem presvetem Zakramentu ljubezni! **O** da bi te mogel vendar zdaj tako ljubiti, kakor zaslužiš in hočeš ljubljen biti! Ljubim te, in želim te vedno iz dna svoje duše ljubiti, kateri si moj Bog in moja naj večji dobrota. Veselim se tvoje dobrote, tvoje časti in tvoje popolnosti. **Želim in zahtevam,**

da se tvoja čast in ljubezen v nebesih in na zemlji vedno množi. Ljubim te, o moj Jezus! iz vsih moči svoje duše in svojega telesa; ljubim te zavoljo tebe samega; ljubim te bolj, kot vse drugo, ker ti si moj Bog, moje vse. Ljubim te in želim te ljubiti neskončno, zdaj, in vse svoje življenje, v smerti in vso večnost. Amen.

Tri molitve k trem Božjim osebam, da bi Jezusa vredno prejeli.

1. K Bogu Očetu.

O nebeški Oče! ti Oče vse dobrote, vsega usmiljenja! pri- serčno te prosim po nezapopadljivi ljubezni, s katero si ljubil svojega

Sina od vekomaj sem; po obilnosti vseh darov in vseh milost, s katerimi si ga v njegovem včlovečenju preblaženi Devici dal, mi dodeli, da ravno tega tvojega preljubeznjivega Sina, svojega Odrešenika in Zveličarja Jezusa Kristusa v tem presvetem Zakramentu prejmem ne v sodbo, ampak svoji duši v zdravilo, v moč in zveličanje. Amen.

2. *K Bogu Sinu.*

O Jezus! o ti zvesti ljubivec moje duše! jaz nisem vreden, da bi prejel tebe, svojega Boga; zato pa pridem k tebi in te z vso ponižnostjo in s priserčnimi

željami prosim; in prosim te po
 tisti nezmerni ljubezni, ki te je
 z nebes na zemljo pripeljala;
 prosim te po čistem, neomade-
 žanem deviškem Sercu prebla-
 žene Device in Matere tvoje,
 pod katerim si devet mesecev
 sladko in prečudno počival; pri-
 pravi sam moje serce, da bo
 vredno, tebi dopadljivo stano-
 vanje, da tako tebe, svojega
 Jezusa, svojega Zveličarja, svo-
 jega Boga in svoje vse, z an-
 geljsko čistostjo in z vso mo-
 gočo pobožnostjo prejmem. Amen.

3. K Bogu svetemu Duhu.

O Bog sveti Duh! brez tvoje
 pomoči ne more biti v človeku

nič čistega, nič svetega, nič Bogu dopadljivega; po velikosti in obilnosti tistih milost, s katerimi si ti dušo svoje deviške neveste Marije napolnil, da je bila vredna Mati Jezusova, te prosim; pridi zdaj tudi v mojo dušo s svojo milostjo, da svojega preljubeznjivega Jezusa v presvetem Zakramentu prejmem s tako čistostjo, na duši in na telesu, s takim kesanjem in s takim sovraštvom do greha, s toliko ponižnostjo in častjo, pa s toliko pobožnostjo in ljubeznijo, kakor je moji duši naj bolj koristno, in kakor lepo je človeku na zemlji to mogoče. Amen.

**Molitev k Materi Božji pred svetim
Obhajilom.**

O prečastljiva Devica! o preblažena Mati Božja Marija! Moje serce hrepení po tvojem Sinu Jezusu Kristusu. Jezus je edino veselje, ljubezen, sladkost in nasitenje, moje duše. No, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija! pokaži mi breblaženi sad svojega telesa in daj mi svojega preljubeznjivega Sina Jezusa. O presveta in prečista Devica Marija! poglej moje serce! (saj upam) vsega greha prosto, oh vzemi ga, sprejmi ga, ter ga ozaljšaj z lepoto svojih čednost, pa položi vanj svojega in mojega Jezusa, da

v njem počiva, me tolaži, okrepčuje in razveseljuje; da mojo ubogo dušo tukaj s svojo milostjo bogati, tam v nebesih pa večno nasituje. Amen.

K svojemu angelu varhu in k svojemu patronu.

O moj sveti angel varh, in vi moji ljubi patroni I. I., priserčno se veselim, pa vam tisučkrat srečo vošim, da Jezusa, Boga mojega serca, tam v nebesih z obličja v obličje gledate in uživajte. K vam milo zdihujem, vas priserčno prosim, pri ljubezni in pri veselji, kterega v Jezusu imate, sprositate mi zdaj to milost, da v čisti,

vneti, angeljski ljubezni ves prevzet, prejmem Jezusa, svojega Boga v tem presvetem zakramentu, da se z njegovo ljubeznijo odtergam grehu in svetu in le njemu živim, njega čez vse ljubim. Amen.

**Pobožni zdihljeji pred svetim
Obhajilom.**

Pridi, o moj Jezus! ti Bog mojega serca, ti moja naj večí dobrotá, ti moje vse; le po tebi hrepenim, le tebe želim; tebe edinega hočem in nič družega ne; saj ti si moja tolažba v vsih britkosti, ti moje veselje v žalosti, ti moja pomoč v potrebi, ti moje življenje v smerti. Zato,

o moj Jezus! o moj preljubez-
njivi Jezus! pridi, pridi in po-
sedi skorej moje serce.

Pa kako dolgo, o moj Jezus!
boš še čakal, o moja edina slad-
kost, o moja neskončna dobrotā,
o moj Bog, moje vse! Saj je pri-
pravljeno moje serce; ni s svojo,
ampak s posojeno lepoto tvoje
predrage Kervi, tvojega sve-
tega terpljenja in tvoje smerti
in pa tvojega zasluženja je ozalj-
šano. Pridi torej, toliko težko
pričakovani Jezus! oh, pridi, pridi
in posedi skorej moje serce!

Glej, o Jezus! tebi dam
svoje serce, tebi ga darujem
vsega in celega v živ žgalni
dar; in ako je v njem skrito

le tudi majhno nagnjenje do greha, ali le kaj tebi nedopadljivega, o raztopi in sežgi z ognjem svoje ljubezni vse nespodobno, da bo moje serce vreden tabernakelj, da bo sedež, tempelj, stanovanje in počivalo, v katerem ti, o Bog mojega serca! stanuj, počivaj in vekomaj prebivaj.

Pridi torej, o dobrotljivi Jezus! o milostljivi Jezus! o presladki Jezus! glej, jaz ti naproti grem z vso ponižnostjo kakor naj veči revež zmed vsih ljudi na zemlji. Pridem in se ti bližam s terdno vero v tvojo pričujočnost v tem presvetem Zakramentu, ki je postavljen s

tvojo nezmotljivo resnico. Pridem in se ti bližam s terdnim zaupanjem, ki je zidano na tvojo nespreminljivo obljubo, da v tebi in po tebi bom zadobil vse potrebne milosti tvoje. Pridem in se ti bližam s priserčnim kesanjem čez vse svoje pregrehe, ker so tvoji neskončni dobroti nasprotne. Pridem in se bližam z vsim mogočnim spoštovanjem do tvoje Božje visokosti in časti; pridem s priserčno pobožnostjo, s čistostjo in željno vnemo, kakor se temu presvetemu Zakramentu spodobi. Pridem, ali saj želim priti z gorečo ljubeznijo vseh Kerubinov in Serafinov. Pridem in se ti bližam, peljan od tvoje

deviške Matere, spremljan od
 mojega angela varha in od mojih
 zvestih patronov.

Tedaj ne odlašaj, pridi ti
 sladki gost naših duš! pridi
 preljubljeni Bog mojega serca!
 pridi, o moj Jezus Kristus! glej,
 moje serce se topi, medli v
 željah svete ljubezni in ne bo
 mirovalo, dokler ne bo počivalo
 v tebi, o moj Jezus! ki si moja
 jed, moja pijača, moja čast, moje
 bogastvo, moje tolažilo in moja
 pomoč, moja ljubezen in moje
 veselje, moje življenje in moje
 zveličanje, moj Bog in moje vse.

Zato pridi vendar, o Jezus,
 ti sladkost mojega serca! ti ra-
 dost moje duše! ti edini namen

vseh mojih želja! oh, vendar, kako dolgo naj še zdihujem? Kako dolgo se boš še mudil, o Bog in Gospod mojega serca? V te, o Jezus! verujem. V te, o Jezus! upam. Tebe, o Jezus! ljubim. Tebi, o Jezus! se darujem. Pridi torej, pridi skorej, o Jezus! moj Zveličar, moj Odrešenik, moj Bog, moje vse!

Pridi, Jezus! skorej pridi k meni!

V sredo svojega Serca me deni!

Kaj ti je storiti pri svetem Obhajilu?

S takimi in enakimi gorečimi željami se bližaj angelski mizi, spodobno, ponižno, s pobitimi očmi in s sklenjenimi rokami. Poklekni spoštljivo k

obhajilni mizi ter mirno pričakuj svojega Boga in Zveličarja ter misli:

O Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se me!

— **Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le besedo in ozdravljena bo moja duša!** — **Ali zdihuj na tihem: Duša moja vzdigni se! Serce moje razširi se! tvoj Kralj pride in z njim vse bogastvo njegovih milost.** — **Pridi, o Jezus! ne mudi se!** — **Pridi — Jezus moj!**

Ko prejmeš presveto Rešnje Telo, zdihuj v svojem sercu:

O sladki moj Jezus! bodi mi pozdravljen, bodi mi počešen!

— **V tebe verujem — v tebe upam — tebe ljubim čez vse!**

S spodobno pobožnostjo pojdi mirno na svoj kraj. Grede, ali ko prideš na svoje mesto, zdihuj:

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoj me!

Voda iz strani Kristusove, očisti me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jezus, usliši me!

V svoje svete rane, skrij me!

Od tebe ločiti se, ne pusti me!

Pred hudobnim sovražnikom brani me!

O smertni uri moji, pokliči me!

**In zraven sebe posadi me!
Da z angeli bom hvalil te
Vse večne čase. Amen.**

S temi zdihljjeji zadobiš vselej 300 dni odpustkov. Po sv. Obhajilu 7 let. V mesecu enkrat popolnoma odpustek pod navadnimi pogoji. Pij IX. 1854.

Po svetem Obhajilu.

Naj imenitnejši čas celega življenja so trenutki po svetem Obhajilu, ko je Jezus, kakor Bog in človek na sedežu tvojega serca pričujoč, ves pripravljen, ti dati vse, karkoli ga boš z živo vero ponižno prosil. Po nauku svetih učnikov naj obsega zahvala te le pobožne vaje: obudi vnovič, živeje ko

moreš, vero v pričujočnost Jezusovo v tvojem sercu. — Ponižaj se, da tega obiskovanja nisi vreden zavoljo visokosti Jezusove in zavoljo svoje nizkosti, pregrešnosti, mlačnosti in nehvaležnosti. — Moli Jezusa po njegovi Božji in človeški natori; moli njegovo presveto Telo, za tebe darovano, in presveto Kri, za te prelito; moli ga v vseh njegovih čudovitih lastnostih. — Zahvali se mu za milost obiskovanja; za splošne milosti, da te je vstvaril, odrešil, posvetil, v katoliško cerkev poklical; zahvali ga za posebne milosti, tebi na duši in na telesu podeljene: da je tako milo tvojo terdovratnost prenašal, ti tolikrat grehe odpustil, se ti zavžiti dal. — Obudi ljubezen, priserčneje, ko zamoreš, in daruj se mu sam sebe v popolno in večno daritev; daruj mu dušo in njene moči: spomin, pamet, voljo; daruj mu svoje telo in vse njegove počutke;

daruj mu ves čas, vse ure in trenutke svojega življenja; daruj mu svoje premoženje, svojo službo, svoj stan in vse njegove dolžnosti; daruj mu svoje križe in težave, bolezni in skušnjave. — Prosi za sebe, za vse, karkoli potrebuješ na duši in na telesi, prosi za pomoč in za čednosti, tebi naj bolj potrebne, za moč zoper skušnjave, tebi naj bolj nevarne; za izpeljevanje dobrih sklepov, pri spovedi storjenih, za stanovitnost do konca, za srečno zadnjo uro. Prosi tudi za druge, žive in mertve, zlasti za nje, za ktere si dolžan moliti, kateri so te izredili, lepo učili, ti h kruhu pomagali; ali ktere si pohujšal in poškodoval na premoženji ali na dobrem imenu. — Slednjič še prosi Marijo, vse Božje angele in svetnike, da bi pred Jezusom nadomestili, kar je pomanjkljivega na tvoji zahvali. Prosi še enkrat Jezusa za njegov močni blagoslov; pobožno vzemi slovo

od presvetega Rešnjega Telesa, in pojdi vesel, pa v Bogu zbran na svoj dom.

Po vsem tem vidiš, kako obširna zamore biti tvoja zahvala po sv. Obhajilu. Pomudi se v tej zahvali dalj ko moreš; če ne več, saj kako četr-tinko ure; če ti pa silne domače dela tudi toliko časa ne dopuste, nadaljuj svojo zahvalo domu grede po poti, in tudi doma med svojimi opravili. Sploh si prizadevaj, da boš dan svetega Obhajila, kolikor le mogoče, v Bogu zbran, misli, kje si bil in s kom si sklenjen; torej se vadi, bolj ko moreš, v molitvi in dobrih delih.

Imaš tukaj več lepih molitev v prijetno spremembo. Moli tiste, ktere si ti bolj prilegajo. Če kdaj, je posebno pri sv. Obhajilu potrebna in jako koristna notranja molitev. Kadar je tvoje serce polno molitve, polno lepih zdihljejev, ne moti ga z branjem, ampak pusti ga, naj samo moli, ljubi,

zdihuje, kakor ga sv. Duh nagiba. Ko pa znotranja molitev peša in ti serce suho, merzlo postaja, odpri bukvice in beri počasi in pobožno nektere verstice; in če se ti zopet vname serce v znotranji molitvi, zapri bukvice, in ne brani sercu, da se zopet potopi v svojega Jezusa in v njem počiva. Tako se boš zmirej bolj privadil moliti v duhu in v resnici, kakor Kristus veleva.

Molitve po svetem Obhajilu.

I. Kratke vaje Božjih in družih čednost po sv. Obhajilu.

Vera.

Bodi češen, brez števila velikrat bodi priserčno češen, o Jezus! moj Gospod in moj Bog, moja naj večji dobrota in moje vse! Verujem v te in v

tvojo pričujočnost, o nezmotljiva resnica! Upam v te, o večna blaženost! Ljubim te zavoljo tebe samega, o neskončna dobrota! Hvalim in molim te, o nerazumljivi Bog! Ponižam se pred teboj, o naj viši veličastvo! Obžalujem svoje grehe, ker so zoper tvojo sv. voljo. Zahvalim te za vse dobrote, o vedna dobrotljivost! Prosim te za vse meni potrebne milosti, o ljubeznjiva radodarnost! Vsega seti popolnoma izročim, o naj modrejši previdnost Jezusa Kristusa!

Češenje.

Molim te, o presveta Trojica! Oče, Sin in sv. Duh! en

sam **Bog**, v mojem sercu pričujoč. Spoznam te svojega stvarnika, Zveličarja in plačevavca. Molim te, o Jezus Kristus! svojega naj zvestejšega prijatla in Odrešenika. Ponižno molim tvojo presveto, z Božjo natoro sklenjeno človeštvo. Pobožno molim tvoje prečešeno, zdaj z mojim srcem sklenjeno Meso in Kri. Ponižno te molim, o Jezus! ti Bog mojega serca, ti življenje moje duše! Ti si moje zveličanje, moj delež na vekomaj.

Hvala.

Veseli se zdaj, moja duša!
in se raduj; Jezus, veselje angelov,
zveličanje svetnikov,

slava nebes, začetek vseh milost, on je s teboj! O milost čez vse milosti! o Gospod, moj Bog! iz vsega serca te hočem zdaj hvaliti. Ti si moj Bog; tebe hočem poveličevati. Ti si moj Zveličar; tebe hočem z vso močjo častiti. Ti si moj Jezus; tvoje Ime hočem vso večnost slaviti. O vi Kerubini in Serafini, vzdignite se in z menoj hvalite Boga! Pojte z menoj, vi izvoljeni svetniki Božji! Nebo in zemlja, in vsi ljudje se združite z menoj in vsi zaženimo: Češen bodi, ki pride v Gospodovem Imenu!

Ponižanje.

Pa, o prečudno dobrotljivi, nezmerno ljubeznjivi Jezus! od

kod vendar ta sreča, da prideš
 k meni ubogemu, grešnemu člo-
 veku? Kdo si ti, in kdo sem
 jaz? Ti si moj stvarnik, Gospod
 in moj Oče; jaz pa tvoj ne-
 zvesti, puntarski sin. Ti si moj
 radodarni dobrotnik; jaz tvoj
 nehvaležni hlapec. Ti si moj
 Odrešenik, moj Bog, moja naj
 večji in naj boljši dobrota; jaz
 pa nič vreden človek, zaveržen
 červ zemlje, in hudoben grešnik,
 ki sem te že tolikrat iz svojega
 serca pregnal. O moj Jezus!
 kaj če biti to? O moj predob-
 rotljivi Bog, o moj preljubez-
 njivi Jezus! kako nerazumljivo
 velika je vendar tvoja ljubezen!
 Mar ni to neznanska dobrota,

da mene nevrednega s svojo Božjo pričujočnostjo počastiš, ter si moje ubogo serce v svoje stanovanje izvoliš!

Upanje.

Vem, o prečudno dobrotljivi Jezus! zakaj si me s toliko milostjo obsul; vem, zakaj si k meni prišel. Ti hočeš biti Bog in kralj mojega serca; ti hočeš v moji duši, kakor na sedeži kraljevati, večno v njej stanovati in počivati. Upaj zdaj, o duša moja! in zaupaj; Jezus, začetek vseh milost, je v tebi. Jezus, prečista ljubezen, neskončna dobrota, večna sreča, je pri tebi. Proč, ve z žolčem

in s pelinom namešane slasti; proč, ti nečimerni svet s svojo lažnjivo dobroto in s svojo puhlo častjo. Jezus, vir vsega dobrega, vse česti, veselja in vse sreče, je pri meni. Zdaj ne poželim nič več, ne v nebesih ne na zemlji, kakor le tebe, o Jezus, ti Bog mojega serca, ti moj delež na vekomaj.

Očiševanje svojega serca.

Ako res hočeš, o moj Jezus! kralj in Gospod mojega serca biti in ostati, ga pripravi ti sam, ter ga vravnaj po svojem sercu. Glej, moje serce je nečisto serce; oh, očisti ga ti s Kervijo in vodo, ki je tekla iz tvojega od-

pertega serca. O moj preljubeznjivi Jezus! operi prav čisto vso mojo dušo vsega in vsacega madeža. — Moje serce, o Jezus! je temno serce; ti pa si luč sveta, oh! razsvetli ga ti z žarki svoje preobilne milosti, da tebe, svojega Boga vendar že enkrat prav spoznam in ljubim. Moje serce je puntarsko serce, polno slabih nagnjenj in pregrešnih želja. O Jezus, Bog mojega serca! izženi iz mojega serca vso poželjivost mesa, poželjivost oči in ves napuh življenja; izpodi iz njega vso posvetno nečimernost, vso nevošljivost, vso jezo, vse sovraštvo, vso nepo-

terpežljivost in vse, karkoli tebi presvetemu in pravičnemu Bogu mojega serca ne dopade.

Prošnja za prenovljenje serca.

Ker se pa silno in po pravici bojim, da bi se moje serce zopet v hudo nazaj ne povernilo; te prav lepo prosim, o moj Jezus! daj mi novo serce, daj mi serce po svojem Sercu, v katerem naj bo in naj vekomaj ostane vnema tvojega duha, čistost tvoje ljubezni, odkritoserčnost do bližnjega, moč v britkostih, ponižnost v sreči in hrepenenje po nebesih. Daj mi, o moj Jezus! resničnost v namenu, premišljenost v besedi,

pravičnost v djanji, spodobnost v zaderžanji, modrost v družbi, hrepenenje po čednostih, stanovitnost v tvoji milosti in v vsem dobrem; potem bom v resnici rekel: „Živim pa, toda ne jaz; živi pa v meni Kristus“. (Gal. 2, 20.)

Darovanje svojega serca.

O Jezus, Bog mojega serca! tebi darujem svoje serce; in kakor si se ti meni v tem pre-svetem Zakramentu vsega, z dušo in s telesom, s Kervijo in z Mesom, kakor Bog in človek skupaj, popolnoma dal; tako ti dam tudi jaz svoje telo in svojo dušo, svoje počutke in vse moči,

svoj spomin, svojo pamet in svojo voljo, vse, kar sem in kar imam. Ti, o Jezus! si in bodi vedno Bog in kralj mojega serca. Gospoduj in kraljuj z menoj po svoji Božji volji; vse, kar mi boš dal, dobro ali hudo, vse naj mi bo ljubo in všeč. Odslej za naprej nočem nič storiti, kakor le, kar je tebi dopadljivo; pa nočem nič opustiti, kakor le kar je tebi nevšečno. Nič ne bom iskal, kakor le tebe; nič ne bom želel, kakor le tebe; nič ne bom ljubil, kakor le tebe. Saj ne dobim nič na zemlji; saj nimam nič v nebesih, kakor le tebe, o Jezus! ti Bog mojega serca; le ti si moje zveličanje, le ti moj delež na vekomaj.

Obžalovanje ali kesanje.

Ker si se, o Jezus! danes toliko ponižal in si k meni prišel in moje pregrešno serce sebi v stanovanje odbral, mi je zares serčno žal, da sem tebe, svojo največi dobroto, tebe, Boga svojega serca, tako kasno spoznal, tako malo ljubil, oh tolikrat razžalil, in tako iz svojega serca pregnal. Oh, preklicani čas, v katerem nisem spoznal, v katerem nisem ljubil tebe, o moj Bog! tebe, največi lepoto in najsvetejši ljubeznjivost! Preklicani trenutek, v katerem sem kdaj razžalil tebe, neskončno dobroto svojo! O britkost in žalost, danes, zdaj

naj bo konec mojih grehov! Raji naj vse, čast in premoženje, kri in celo življenje zgubim, kakor da bi tebe, svojega Boga, še kdaj razžalil.

Ljubezen.

Zdaj pa, o moj preljubeznjivi Jezus! te pri ljubezni tvojega Božjega Serca ponižno prosim, dodeli mi to milost, da te odslej za naprej iz celega svojega serca resnično ljubim; da nič bolj ne ljubim, kakor le tebe, in da nič ne ljubim, kakor le zavoljo tebe; da tebe samega zavoljo tebe in zavoljo tvoje nezapopadljive in neskončne dobrote, čez vse ljubim.

Daj mi to milost, o Jezus! ti ljubezen moje duše, da te ljubim iz cele svoje duše, da je moj spomin, moj um in moja volja, da so vsi moji počutki in vsi gibljeji mojega serca vedno obrnjeni le v tebe, moj Jezus! ki si edini cilj in konec vseh mojih želja in vsega mojega življenja. Daj, o Bog mojega serca! da te ljubim iz celega svojega serca, da v vsem djanji in nehanji, v križi in terpljenji vedno zdihujem: Tebi, o Jezus! in vse le iz ljubezni do tebe, o Jezus! Daj, o Bog vse ljubezni! da te res ljubim iz vsih moči. Daj mi pomoč, da se z vso močjo, in ko bi bilo

treba s prelivanjem svoje kervi, ustavim vsem skušnjavam in vsem svojim dušnim sovražnikom, ki te iz mojega serca iztergati hočejo.

Vnema svete ljubezni.

O Božja ljubezen, ki vedno goriš in nikdar ne ugasneš, vnemi tudi mene, da v ognju tvoje ljubezni ves vnet, v tvoji ljubezni, o Jezus! vedno gorim, se vsega stopim. **O** Jezus! ti čista, presveta ljubezen, skleni moje serce s svojim presvetim Sercem, tako terdno, da me ne bo ločilo od tebe ne veselje ne žalost, ne čast, ne zaničevanje, ne bogastvo ne revšina, ne

življenje, ne smert; ker ti, o Jezus! si sam in edini Bog mojega serca, moja čast in moje veselje, moja naj večí dobrota in moje večno zveličanje. Amen.

2. Priserčni zdihljeji k Jezusu, ko je še v našem sercu.

Naj boljši čas, da si od Boga kaj posebnega sprosiš, je oni čas, ko je Jezus bistveno v tvojem sercu; ako se ti je samega sebe vsega dal, saj ti ne bo nič odreči zamogel. Potoži in odkrij v tem predragem trenutku svojemu Jezusu vse svoje britkosti in težave, prav priserčno, bolj priserčno, kakor bi jih potožil svojemu naj boljšemu, naj zvestejšemu prijatlu. K temu naj ti pomagajo ti le zdihljeji:

O moj presladki, moj preljubeznjivi in moj predobrotljivi Jezus! zdaj te imam v svojem sercu, s teboj pa imam tudi vse, kar poželim; zato te vzamem, po zgledu starega Simeona v svoje naročje, te pritisnem na svoje serce in v sveti ljubezni zdihnem: Moj si, o Jezus! moje je tvoje Meso in moja je tvoja Kri, moja je tvoja Božja in človeška natora; moje je tvoje terpljenje, moje je vse tvoje zasluženje. Vse to, ki je vse moje, darujem poln zaupanja tvojemu nebeškemu Očetu v odpušenje mojih grehov in mojih zadolženj in v zadobljenje stanovitne pomoči

do konca mojega življenja. Tebi, pa o moj predobrotljivi Jezus! potožim, kakor svojemu naj zvestejšemu prijatlu, svojemu naj boljšemu ljubivcu, vso svojo revšino, vso svojo britkost in težavo. Saj ti prav dobro veš, kako reven sem; saj ti naj bolj veš, kako me nadlegva ta skušnjava... kako me teži to nesrečno nagnjenje... ta križ mi je tako težek... tu bi rad imel pomoč... ta čednost mi je toliko potrebna... (pomisli to na tanjko). — Ti, moj ljubi Jezus! mi lahko pomagаш, ako le hočeš, in ravno zato si se mi v tem presvetim Zakramentu dal v pomoč in tolažbo.

In zato te premilo prosim, o usmiljeni Jezus! pri tvoji nezmerni ljubezni, ktera te je nagnila, da si k meni prišel; ozri se na me in poglej z dobrotljivim, sočutnim in milostljivim očesom moje ubogo, ugnano in zdelano serce; sliši in usliši jok in zdihtovanje moje zbegane duše; spomni se svoje dobrote in svoje obljube in usmili se me.

O Jezus Kristus, Bog mojega serca! pri ljubezni tvojega gorkega Serca, ki v mojem sercu počiva; pri grozi in smertni britkosti, ktera je prevzela tvoje Serce pri tvojem terpljenji in v tvoji smerti; pri rani tvoje strani, ktero je

odperla ljubezen tvojega Serca še po smerti; te ponižno prosim, sliši zdihljeje mojega serca, in usliši mojo prošnjo, da mi dodeliš to milost... da me rešiš tega hudega... ako ni nasprotno tvoji volji in mojemu zveličanju.

Slednjič te še prosim, o predobrotljivi Jezus! pri tistem priserčnem sočutji in terpljenji, katero je deviško Serce tvoje ljube Matere presunilo, ko te je mertvega v svojem naročji imela; da mene in vse moje v svoje ljubeznjivo Serce zapreš, in nas vsega hudega obvaruješ. Prosim te še, dodeli meni, vsim mojim prijatom in sovražnikom

pred smertjo milost resnične pokore; in da s tvojo pričujočnostjo v tem presvetem Zakramentu okrepečani, se v tvoji milosti ločimo od tod in te vekomaj uživamo. Amen.

3. Kratka zahvala po svetem Obhajilu.

Češen in hvaljen bodi, o presladki Jezus! ki si se ponižal in si prišel v moje pregrešno serce. Češen in hvaljen bodi, o dobrotljivi Jezus! ki si me nasitil s svojim presvetim Telesom in s svojo predrago Kervijo. Češen in hvaljen bodi, o preljubeznjivi Jezus!

ki si me v tem Zakramentu tako bogato obdaril in si se s svojo milostjo in s svojo ljubeznijo sklenil z menoj. O Jezus! kako ti hočem poverniti to tvojo preveliko ljubezen? Ako bi se moja duša in moje telo v tvoji ljubezni tudi stopilo, bi te vendar zadostno zahvaliti ne mogel. Zato kličem vas, vi angeli in svetniki nebeški, pomagajte mi; zlasti pa še prosim tebe, o preblažena Devica Marija! vsi kličite z menoj: Čast in ljubezen, hvala in zahvala naj bo tebi, o Jezus! ker si postavil ta presveti Zakrament! Ljubezen, čast in hvala naj ti bo, o Jezus! ker

si mojo grešno dušo s svojo pričujočnostjo danes počastil! Neskončna ljubezen, čast in hvala naj ti bo, o Jezus! zavoljo tvoje neskončne slave in popolnomasti zdaj in na vse večne čase! Amen.

4. Molitev po sv. Obhajilu staršev in gospodarjev.

O milostljivi, o dobrotljivi Jezus! ti si s posebno milostjo blagoslovil vse stanovanja, v ktere si šel, ko si tu na zemlji bival; danes si tudi k meni prišel; imam zdaj tebe, ki te ljubi moja duša; ne izpustim te, dokler me ne blagosloviš.

Vzdigni torej svojo preblaženo roko, o dobrotljivi Jezus! in napolni mojo ubogo dušo in tudi vse moje stanovanje z nebeškimi milostmi, kakor si napolnil lavretansko hišico, kjer si bil spočet in kjer si stanoval. Izženi iz moje hiše vso jezo in ves prepir, ves nemir in zavid; odverni od nas vse hudo, kar bi nam na duši ali na telesu, ali na časnih rečeh in potrebnem živežu škodovati zamoglo.

O radodarni Jezus! dodeli milostljivo moji hiši s svojo pričujočnostjo milost, tolažbo, mir, veselje, pomoč, blagoslov in zveličanje, ter nam razdeli

svoje milosti tako bogato, kakor si jih delil v hiši Caheja, Matveja, Marte in na Kanaanski ženitnini. Tebi popolnoma izročim sebe in vse svoje; gospoduj in kraljuj in delaj znami po svoji sveti volji. Samo to te prosim, o preljubi svat naših duš, Jezus Kristus! daj nam vsakdanji živež, daj nam mir in edinost, daj nam poterpežljivost v britkostih, in stanovitnost v tvoji službi in v tvoji milosti; daj nam popolnoma kesanje našo smertno uro, in da te po srečni smerti v veselem stanovanji vseh izvoljenih vekomaj gledamo in uživamo. Amen.

5. Sklep obhajilnih molitev k Jezusu in Marii.

O preljubi moj Jezus! to svoje sveto Obhajilo in to malo pobožnost položim in darujem v tvoje presladko in presveto Serce s ponižno prošnjo, da naj bodo vse moje storjene pregrehe in pomanjkljivosti s tem poravnane; pa še to te prosim, daruj ti sam to moje pobožno opravilo, zedinjeno s to sv. mašo, in z vsemi drugimi sv. mašami, kar se jih danes po vsi zemlji bere, in zedinjeno s kervavo daritevjo na križu, — daruj jo svojemu nebeškemu Očetu: 1. v dar češenja, da s tem tebe, svojega

Boga in Gospoda častim, hvallim in slavim; 2. v dar zahvale za vse meni in drugim skazane dobrote; 3. v dar sprave, v odpušenje vseh mojih grehov in zadolženj; 4. v dar prošnje, da zadobim vse milosti, za ktere sem poprej prosil; 5. v dar zaveže, da stanoviten v tvoji milosti in ljubezni ostanem.

O presveto, s peterimi krvavimi ranami ozaljšano Rešnje Telo Jezusa Kristusa! pritisni se, kot pečat na moje serce; zaznamuj s svojo predragobliščečo Kervijo mojo dušo, moje roke in noge, in vse moje čutila, da odslej ne poznam, ne išem in ne ljubim nič drugega, kakor le tebe,

svojega križanega Jezusa, tebe Boga svojega serca, tebe, ki si zveličanje moje, naj veči dobrota moja in moje vse! In le še eno prošnjo imam: O pre-dobrotljivi Jezus! usliši me: Naj se nikdar več ne ločim od tebe; odtergaj me zato od sveta in vsega nečimernega in vsega ne pripuščenega poželjenja; odvzemi mi, ako ti dopade, vso človeško čast in blagovoljnost, tudi vse zemeljsko imetje, vse notranje veselje in tolažbo; odtergaj me vsem prijatlom in znancem; odtergaj me vsemu, kar je tukaj na zemlji! Le to te prosim, o moj ljubi Jezus! in prosimo te priserčno, usliši

me: da nikdar se ne ločim od tebe!

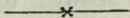
O Marija, prečešena Mati Jezusova! ti naša ljuba Gospa! prejel sem danes v svetem Obhajilu tvojega preljubeznjivega Sina Jezusa, kterega si ti od svetega Duha v svojem deviškem telesu spočela, kterega si ti tolikrat na svojih rokah nosila, na svoje materne persi položila in kterega si po milosti Božji vedno v svojem presladkem Sercu ohranila. **O Marija, Mati usmiljenja!** prosim te pri tvojem deviškem Sercu, na katerem je tvoj Božji Sin devet mescev tako ljubo počival; sprosi mi to milost, da

tudi jaz Jezusa, tvojega Sina, z nobenim grehom ne zgubim, ampak da ga s teboj v svojem sercu vedno ohranim, zmiraj častim in priserčno ljubim.

Zapustiti moram ta sveti kraj, dolžnosti mojega stanu me kličejo na dom; pa ne grem od tod brez tebe, o moj ljubi Jezus! moje edino upanje, moja tolažba in ljubezen moje duše. Med tem, da pridem zopet nazaj, se izročim tvoji nezmerni ljubezni, da naj me vedno ohrani v nasprotni ljubezni. Izročim se tvojemu nezapopadljivemu usmiljenju; to naj me milostno obvaruje vsega greha. Izročim se tvoji neskončni dobroti; ta

naj me napolnuje z vsemi potrebnimi milostmi na duši in na Telesu. Izročim se tvoji premodri previdnosti; ta naj po tvoji Božji volji vodi vse moje djanje in nehanje. Slednjič se izročim še tvoji večni vsegamogočnosti; ta naj me v vsem dobrem, tudi v zadnji milosti ohrani, v mojem smertnem boji krepča, po smerti pa v tebi, moj Bog in moja naj večji dobrota! vso večnost razveseluje. Tako naj bo, o Jezus! o Marija! Amen.

Ni potreba, da bi te molitve pred in po sv. Obhajilu vse odmolil; ampak kakor ti čas pripusti, ali te serce vleče, zdaj te, zdaj une opravi. Ni na tem, koliko? ampak kako moliš.

Odpustki.

Prav koristen nauk od odpustkov je v prelepih bukvah, ki se jim pravi: „Nebeška hrana“ I. del na strani 388.

Po vsakem sv. Obhajilu zamoreš zadobiti popolne odpustke, ako kleče pred britko martro moliš naslednjo molitev, in ji pristaviš navadne Očenaše, ali druge molitve za odpustke.

I. Molitev pred britko martro.

O dobrotljivi in presladki Jezus! glej, pred tvojim obličjem se veržem na kolena, in te prosim in zarotim z vso gorečnostjo svoje duše: vtisni

milostno v moje serce žive občutke vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in terdni sklep poboljšanja, med tem ko z globokim sočutjem in priserčnim žalovanjem tvojih pet kervavih ran pregledujem in v duhu premišljujem, ter si pred oči stavim, kar je že prerok David od tebe govoril, rekoč: „Moje roke in moje noge so prebodli; vse moje kosti so razšteli“. (Ps. 21, 17, 18.)

2. Molitev za odpustke.

To molitev za odpustke so pokojni Lavantinski knez škof Slomšek priporočili, in je prav primerna žalostnim razmeram današnjih časov.

Za ohranitev sv. vere.

O moj odrešenik! ali so tisti strašni dnevi prišli, ko boš ti le malo kardelo kristijanov našel v duhu prave vere živeti? — Ali nam hočeš svojo mogočno roko v svoji pravični jezi odtegniti? — Boš li zavoljo pregreh in razuzdanosti zaslepljene množice šibo svoje pravice brez odloga na nas iztegal? — **O** začetnik in dokončevavec naše sv. vere! v britkosti svojega prežaljenega in ponižanega serca te pohlevno prosimo in zarotimo: nikar da bi luč prave sv. vere med nami ugasnila! Spomni se svoje

neskončne milosti in se milo ogledaj na vinograd svoje sv. cerkve, ktere ga je tvoja desnica zasadila, prelita kri toliko tisuč mučenikov zalivala, rosile solze toliko spokornikov; ktere ga so aposteljni s tolikim trudom obdelovali, spoznovavci s toliko serčnostjo sovražnikov branili in nedolžne device s svojimi molitvami rodovitnega storile.

Božji Zveličar! oberni svoje oči na tiste pobožne duše, ktere neprenehoma svoje čiste roke k tebi vzdigujejo in te prosijo, da nam ohrani predragi dar prave sv. vere. Odloži še pravični Bog! odloži še, in ne sodi in ne zaverzi nas že zdaj.

Oberni svoje oči od naših grehov
 in ozri se na presveto Kri,
 ki je bila na križu v naše zve-
 ličanje prelita, in ktera se še
 dan na dan na altarji za nas
 daruje. **O**hrani nam pravo,
 sveto, rimsko-katoliško
 vero! — Naj nas boleznj
 obiskujejo, — naj nas zaniče-
 vanje zadeva, — naj nas nad-
 loge stiskajo; — le svete vere
 nam nikar ne vzemi! — Dokler
 pravo sv. vero imamo, vse zo-
 pernosti lahko prenašamo; ako
 pa nam sv. vero vzameš, bila
 bi naša nesreča brez konca in
 kraja velika!

O Jezus! ti si našo sv.
 vero vstanovil, ti jo tudi čisto

in živo med nami ohrani! Ohrani nas v sv. katoliški cerkvi — v čolnu sv. Petra, in nam milostno dodeli, da se vselej zvesto deržimo skale, na katero si ti svojo sv. cerkev zidal, in da smo v vseh rečeh pokorni sv. cerkve vidnemu in naj višemu poglavarju, tvojemu namestniku na zemlji. Naj ostane naša cerkev edina, naj v svetosti raste, in se širi po vsem svetu, in naj se sovražnikova roka aposteljskega sedeža ne dotakne!

O Jezus! ti naše sv. vere varh, ohrani in razsvetli tudi našega cesarja in vse deželске gosposke, da nas v miru vodijo po stezi pravice. — Ukroti

in spreoberni sovražnike sv. cerkve! — Dodeli vsem kraljem in oblastnikom, pa tudi vsemu keršanskemu ljudstvu mir in zastopnost. — Poterdi in ohrani nas vse v svoji sveti službi; naj tebi živimo in tebi umerjemo! — O Jezus! ti začetnik naše vere! tebi živimo, tebi umerjemo, tvoji smo živi in mertvi. Amen.

Potem moli v ta namen še 5krat Oče naš... Češena si Marija... Čast bodi..., in aposteljsko vero.

3. Molitev za odpustke.

V čast Matere Božje.

1. O Marija, Mati Jezusova! tebi priporočimo vse po-

trebe njegove sv. cerkve, ki neprenehoma k tebi kliče: „**O Marija, pomoč kristijanov, prosi za nas!**“ Spomni se, da je tvoj Sin za svojo cerkev svojo predrago Kri prelil; daruj torej njegovo terpljenje in smert nebeškemu Očetu, ter prosi, da sveto svojo cerkev po vsem svetu širi, v edinosti ohrani in jo blagoslovi. — **O Marija, pomoč kristijanov, prosi za nas!**

Oče naš... češena si Marija... čast bodi...

2. O Marija, nevesta svetega Duha, in Devica naj modrejši, ki resnico ljubiš, zmoto obžaluješ in zvijačo sovražiš; izprosi vsim nevernikom in kri-

vovercem milost, da svojo zmoto sprevidijo in resnico prave vere spoznajo. Ti jim podaj roko, ki si grešnikom pribežališe, in jih ovčicam Jezusove čede pridruži. — O Marija, pribežališe grešnikov, prosi za nas!

Oče naš... češena si Marija... čast bodi...

3. O Marija, skrinja miru in sprave! spomni se, da si tistega rodila, ki je postavil miru in ljubezni oznanoval na zemlji in jo poterdil s svojo smertjo na križu. Izprosi kersanskim kraljem in oblastnikom duha ponižnosti, da se s sv. strahom uklonijo pred njim, ki je Gospod vseh gospodov, in

Kralj vseh kraljev. Izprosi jim tudi duha pravičnosti, prizanosljivosti, miru in sprave, da vez sv. ljubezni vse keršanske narode objame, in Božje kraljestvo zares k nam pride in pri nas ostane. — O Marija, skrinja miru in sprave, prosi za nas!

Oče naš... češena si Marija... čast bodi...

4. O Marija, kraljica aposteljnov! ki si z njimi vred sv. Duha prejela, in si za nje molila, ko so Jezusovo vero po svetu oznanovali; moli tudi za našega svetega Očeta, rimskega papeža; moli za vse škofe in dušne pastirje, da z modrostjo

in močjo sv. Duha napolnjeni sebi izročeno čedo po zdravih pašnikih čistega nauka Božjega pasejo in z njo vred večno življenje dosežejo. — O Marija, kraljica aposteljnov, prosi za nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

5. O Marija tolažnica žalostnih in vrata nebeške! ozri se na uboge verne duše, ki v ognji vic žalujejo; pridi jim na pomoč s svojo materno tolažbo in z vso sladkostjo svoje materne ljubezni, in spomni se oblasti, od Boga ti podeljene, ter jim odpri vrata nebeške, da se s teboj združene pred Je-

zusovim sedežem večno veselijo.
— O Marija, tolažnica žalostnih
in vrata nebeške, prosi za nas!

Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . . čast bodi . . .

4. Kratka molitev za odpustke.

O Bog! poglej z očmi svoje
neskončne milosti na svojo cer-
kev, ktera se tukaj na zemlji
vojskuje. Razširi jo po vsem
svetu, varuj, vodi in ohrani jo
v edinosti. Odverni od nje vsako
pohujšanje in vse pregrehe. Daj
ji moč zoper sovražnike tvo-
jega presvetega Imena. Stori,
da vsi krivoverci svoje zmote
spoznajo in zapustijo. Dodeli
lepo zastopnost, pravo edinost

vsem keršanskim kraljem in oblastnikom. Ne zapusti ovčic svoje čede, za katero je tvoj ljubi Sin, Jezus Kristus, svojo presveto Kri prelil. Stori, nebeški Oče! da bodo vsi tebe in Jezusa Kristusa, kterega si poslal, s svetim Duhom vred spoznali in častili. Amen.

Oče naš ... češena si Marija ... čast bodi ... (petkrat).
Verujem v Boga ...

5. Še krajši molitev za odpustke.

V. Da svojo sv. cerkev vladaj in ohrani.

O. Te prosimo, usliši nas!
Oče naš ... češena si Marija ... čast bodi ...

V. Da sovražnike svoje sv. cerkve ponižaj.

O. Te prosimo, usliši nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

V. Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo edinstvo podeli.

O. Te prosimo, usliši nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

V. Da apostoljskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sv. veri ohrani.

O. Te prosimo, usliši nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

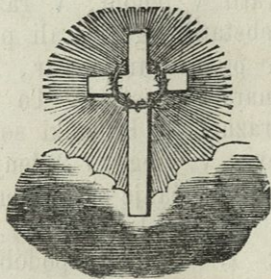
V. Da vsim vernim dušam večni pokoj dodeli.

**O. Te prosimo, usliši nas!
Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . . čast bodi . . .**

**6. Molitev za odpuske, ktere hočeš
darovati kaki duši v vicah.**

**O Jezus, moj Bog in Zve-
ličar! po tvoji nezmerni do-
broti in neskončni milosti te
prosim, sprejmi in dodeli to mojo
današnjo pobožnost in ta po-
polnoma odpustek tej duši I. (ako
ga potrebuje), ali tej duši, za
ktero sem dolžan moliti, ali duši,
za katero ti hočeš, da naj molim;
da bo rešena vsega terpljenja
vic, da stopi pred sedež tvo-
jega veličastva in tebe, mojega
Boga, v mojem imenu vredno**

hvali, časti in ljubi, meni pa to . . . in to . . . milost sprosi, in še posebej za me moli, da v svojem življenji za vse svoje grehe popolnoma zadostim, in bom po srečni smerti tam v nebesih njej prištet. Amen. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . . (petkrat.)

Posvečevanje nedelj in zapovedanih praznikov.

Kako hočeš posvečevati nedelje in zapovedane praznike?

Nedelje in prazniki niso postavljeni le zato, da bi bil samo pri sv. maši in slišal tudi pridigo, drugi čas pa bi tratil v lenobi, v razveseljevanji, blebetanji, igranji ali pa v pojedini in pijančevanji, kar, Bogu se smili! marsikdo stori. To pač ni namen praznikov. Prazniki so Gospodovi dnevi, v njegovo češenje in v naše dušno zveličanje postavljeni. Zato pa, ljubi kristijan! te dneve tako le posvečuj: 1. Bodi s spodobno pobožnostjo in s pridom in koristijo pri službi Božji. Bog ne daj, da bi med

pridigo postaval zunaj cerkve; med takimi postavači ne boš lahko zapazil poštenega in dobrega kristijana; torej ni nobena čast za te, če pohajkvaš v družbi samih zanikernežev in izmečkov celega kraja. Skorej bi bolje bilo, da doma ostaneš, saj pohujšanja ne daješ, kakor ga taki reveži dajejo.

2. Ne opušaj keršanskega nauka; ako si zadržan, naj gredo drugi tvoji ljudje v cerkev; ne postavaj brez potrebe doma. Bolje je pa, da je gospodar ali gospodinja za varha doma, kakor mladi ljudje sami sebi pripušeni. Zato naj bodo starši in gospodarji posebno skerbni. Kdor le more, naj gre h keršanskemu nauku. —

3. Ako ti le kaj časa ostaja, vzemi v roko keršanske bukvice in beri kaj pobožnega; ali naj mlajši glasno bere; zlasti o dolgih zimskih večerih. —

4. Ne hodi v družbe družega spola; pojdi in obiši revnega ali bolnika, ali

obiši pokojne na pokopališči in zmoli kake Očenaše za duše svojih pokojnih. — 5. Si v sv. zakonu ali imaš gospodarstvo, sprašuj ali uči otroke in podložne v sv. resnicah; varuj in svari jih pred grehom; napeljuj jih k čednosti; uči jih, kako naj pri vseh delih imajo dober namen; omeni in posvari njihove pregreške z lepimi, rahlimi besedami, da se poboljšajo. Opomni jih, pa jim z lastnim zgledom kaži, da naj sv. zakramente prejemajo saj vsaki mesec. — 6. Pred vsem pa napravi sam seboj nekako sodbo; pre-mišljuj, kako živiš? hodiš li po široki cesti tega sveta, ki pelje v pogubljenje; ali greš po oski stezi proti nebesam? Poprašaj se, kako je po zadnji spovedi? si se li res kaj poboljšal? Morebiti teži tvoje serce velika butara — smertni greh? Zato ti bodo prav koristne te naslednje vprašanja:

Koristne vprašanja,

ktere sam sebi postavi ob nedeljah in praznikih pred podobo križanega Jezusa.

1. Duša moja! Bog te je vstvaril, da bi tu na zemlji njega samega vedno bolj in bolj spoznala, častila in ljubila, da bi bila po tem kratkem življenji zveličana. Povej, o duša moja! kako in kaj si za to, v ta namen, že storila? Oh, koliko dni, koliko let je že preteklo, in kaj imaš od tega? Kakor pajki si veliko predla, veliko se trudila; pa kaj ti bo to koristilo, ker svojega dela nisi iz ljubezni do Boga opravila? Reci torej prav iz serca: Danes hočem začeti Bogu prav služiti, za nebesa skerbeti in delati; vse hočem iz ljubezni do Boga in v zveličanje svoje storiti in terpeti.

2. Smertna sodba je čez-me sklenjena. Umerl bom. Pa kdaj? to le Bog sam ve; morebiti kmalo; mo-

rebiti neprevideno? Zato pa delaj in stori zdaj, kar želiš, da bi o smertni uri storjeno bilo. Reci in zdihni: Tako hočem živeti, da bom vedno pripravljen umreti.

3. Duša moja! prerok Izaija vpraša: „Kdo izmed vas bo mogel prebivati s požrešnim ognjem? kdo izmed vas bo prebival z večno žerjavico?“ (33, 14.) Stori terdni sklep: Raji naj vse zgubim, in raji le v milosti Božji umreti želim, kakor da bi s smertnim grehom v nevarnost večnega pogubljenja se pogreznil.

4. Duša moja! kaj ti je storiti, ako hočeš v večno življenje iti? Ne nečistniki, ne tatovi, ne lakomni, ne požrešni, ne preklinjevalci, ne roparji ne bodo kraljestva Božjega posedli. Ako hočeš v življenji iti, spolnuj zapovedi. Reci torej: O Jezus! ti si pot, resnica in življenje; zaverni me od široke ceste pogubljenja, in vodi

me po poti svojih zapoved in keršanskih čednost, da pridem v zaželeno mesto večnega veselja.

5. O duša moja! mar ne želiš večno zveličana biti? Ti praviš, da. Prav praviš. V koga je pa Jezus Kristus postavil večno zveličanje? Ne v mesene poželenja, ne v čast in bogastvo; ampak on pravi: Blagor ubogim v duhu; blagor mirnim in krotkim; blagor ponižnim in čistim; blagor potpežljivim in preganjanim! Duša moja! kaj meniš, kdo ima prav, Kristus ali svet? Kristus je večna resnica, ki se motiti ne more. Proč torej z goljufivim svetom, in z vsemi njegovimi dobrotami, častmi in sladnostmi! Odlej hočem le Boga iskati, le Bogu iz serca služiti, le Boga čez vse ljubiti, ker le on bo moje serce časno in večno nasitil in razveselil. Amen.

LITANIJE

v čast naj svetejšemu Imenu Jezusovemu.

(Za Gospodove praznike.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

**Bog, Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog, sveti Duh,
Sveta Tvojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živega Boga,
Jezus, svetloba Očeta,
Jezus, lepota večne luči,**

usmili se nas!

Jezus, kralj časti,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, Sin Marije Device,
 Jezus, ljubeznjivi,
 Jezus, prečudežni,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, oče prihodnjega veka,
 Jezus, angelj Božjega
 sklepa,
 Jezus, naj mogočnejši,
 Jezus, naj poterpežljivši,
 Jezus, naj pokornejši,
 Jezus, krotek in iz serca
 ponižen,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, ljubitelj naš,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled čednosti,

usmili se nas!

Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališe,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotà,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, učenik aposteljnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč mučenikov,
 Jezus, luč spoznovavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetni-
 kov,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam,
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas
o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Skušnjav hudičevih,

Duha nečistosti,

Večne smerti,

Zanemarjenja tvojih navda-
janj,

S skrivnostjo svojega sve-
tega včlovečenja,

S svojim rojstvom,

S svojo mladostjo,

S svojim Božjim življenjem,

S svojim trudom,

reši nas, o Jezus!

S svojo smertno britkostjo
 in s svojim terpljenjem,
S svojim križem in zapu-
 šenjem,
S svojimi bolečinami,
S svojo smertjo in s svojim
 pokopom,
S svojim vstajenjem,
S svojim vnebohodom,
S svojim veseljem,
S svojim veličastvom,
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, zanesi nam, o Jezus!
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Jezus!
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas, o Jezus!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!

reši nas, o Jezus!

Molimo.

O Gospod, Jezus Kristus! ki si rekel: Prosite in bote prejeli, išite in bote našli, ter-
kajte in se vam bo odperlo; daj nam, te prosimo, moč svoje Božje ljubezni, da te bomo s celim srcem, z besedo in djanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Dodeli nam, o Gospod! da vedno strah in ljubezen tvojega svetega Imena v sebi občutimo, ker nikoli s svojim vodstvom ne zapustiš onih, ktere v stanovitnosti svoje ljubezni poterdiš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Te litanije so podelili Papež Pij IX.
12. avg. 1862. in kdor jih tako moli,
zadobi 300 dni odpustka.

Litanije

v čast presvetemu Jezusovemu
Sercu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog, oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Presveto Serce Jezusovo,

Serce Jezusa, Sinu Božjega,

usmili se nas!

Serce Jezusa, Sinu prečiste
 Device,
 Serce Jezusovo, dopada-
 jenje nebeškega Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj
 svetega Duha,
 Serce Jezusovo, večna lju-
 bezen presvete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Bož-
 jega veselja,
 Serce Jezusovo, studenec
 nebeške sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne
 milosti,
 Serce Jezusovo, morje usmi-
 ljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad
 vsega bogastva Božjega,
 Serce Jezusovo, vir svete

usmili se nas!

ljubezni in zveličavnega
kesanja,

Serce Jezusovo, cilj in
konec vsega usmiljenja
nebeškega Očeta,

Serce Jezusovo, visokost
Božje modrosti in Bož-
jega znanja,

Serce Jezusovo, potok, ki
razveseljuje mesto Božje,

Serce Jezusa, našega ne-
beškega kralja,

Serce Jezusa, našega do-
brega pastirja,

Serce Jezusa, našega usmi-
ljenega brata,

Serce Jezusa, našega pre-
ljubega učenika,

usmili se nas!

Serce Jezusa, naj ljubez-
 njivšega ženina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krot-
 kosti in ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec
 miru in svetega pokoja,
 Serce Jezusovo, naj popol-
 nejši podoba našega živ-
 ljenja,
 Serce Jezusovo, tolažba
 žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe
 v skušnjavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo pre-
 bivališče čistih duš,
 Serce Jezusovo, studenec
 vseh svetih miselj in želj,
 Serce Jezusovo, luč popot-
 nikov,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, altarsprave,
Serce Jezusovo, ognjeni
 studenec Božje ljubezni,
Serce Jezusovo, hrepenenje
 in sladkost vseh pobož-
 nih duš,

Serce Jezusovo, zavoljo
 nas na oljski gori ža-
 lostno in otožno do smerti,

Serce Jezusovo, oslABLJENO
 od kervavega pota,

Serce Jezusovo, pečeno od
 žalosti zavoljo naših gre-
 hov,

Serce Jezusovo, na križu
 s sulico prebodeno,

**Serce Jezusovo, upanje umi-
 rajočih,**

usmili se nas!

Serce Jezusovo, večno veselje vseh svetnikov Božjih,

Serce Jezusovo, krona vseh stvari Božjih,

Bodi nam milostljivo, zanesi nam, o Serce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo, usliši nas, o Serce Jezusovo!

Vsega greha,

Zanemarjenja tvojega svetega navdajanja,

Vse nepobožnosti in mladčnosti,

Vse merzlobe do Božje ljubezni,

Vseh nečistih misel in želj,

Vse slepote in terdovratnosti serca,

usmili se nas!

rešinas, o Serce Jezusovo!

S svojo čudežno krotkostjo
in ponižnostjo,

S svojo naj večji čistostjo,

S svojim usmiljenjem in s
svojo prizanesljivostjo,

S svojim skrivnim življenjem,

S svojo revšino in sveto
pokoršino do smerti na
križi,

S svojim ljubeznjivim ob-
našanjem med ljudmi,

S svojim notranjim mirom
med vsemi zopernostmi,

S svojo ljubeznijo do nas
grešnikov,

Mi grešniki,

Da svojo sveto in čisto
ljubezen v naše
serca vliješ,

prosimo
te, usliši
nas!

reši nas, o Serce Jezusovo!

- Da naše serca k spoznanju
tvojih čednost spodbadaš,
Da nam pravo ponižnost,
krotkost in znotranji mir
podeliš,
Da vse misli in želje na-
šega serca očistiš in po-
svetiš,
Da nas in vse ljudi raz-
svetliš in k spoznanju
Božje ljubezni pripelješ,
Da nas v britkostih tega
življenja milostljivo po-
živiš in poterdiš,
Da svojo sveto ljubezen v
naših sercih vedno po-
množuješ,
Da v smertni uri naše duše v
svojo serčno rano skriješ,

prosimo te, usliši nas!

Da nas v veličastvo
 svojih izvoljenih
 sprejmeš,
O presveto Serce Je-
 zusovo,

prosimo
 te, usliši
 nas!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
 sveta, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
 sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
 sveta, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Ma-
 rija . . .

V. Pomagaj svojim služabnikom, o Gospod!

O. Ktere si s svojo drago Kervijo odrešil.

Molimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ki se v najsvetejšem Sercu tvojega ljubljenega Sina veselimo, in poglobitne darove njegove ljubezni do nas častimo, ob enem njih moč in sad z veseljem uživamo.

Ozri se, prosimo, vsegamogočni večni Bog! na preljubeznjivo Serce svojega Sina, nad katerim imaš dopadajenje, in zavoljo tega preljubeznjivega

Serca nam odpusti naše grehe, odverni od nas zaslužene šibe, vlij v naše serca svojo ljubezen, ter nas ohrani, vodi in pripelji v večno življenje. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Izročanje samega sebe presvetemu Jezusovemu Sercu.

Jaz I. I. darujem in izročim presvetemu Sercu Gospoda našega Jezusa Kristusa, svojo osebo, svoje življenje, svoje djanje in nehanje, svoje britkosti in terpljenje, da odslej ves le njegovi ljubezni in njegovemu češenju živim. Moj terdni, nepreklicjivi sklep je, da sem ves

njegov, da vse iz ljubezni do njega storim, in da se iz celega serca vsemu odpovem, kar bi bilo temu Božjemu Sercu nasproti.

Zato te izvolim, o presveto Serce! da si mi edina ljubezen moja, da si varh mojega življenja, zagotovilo mojega zveličanja, podpora moji slabosti, zadostilo za vse grehe mojega celega življenja. O Serce! tako milo in dobrotno! bodi mi gotovo pribežališe mojo smertno uro, bodi moje opravičenje pred sodnikom mojim ter odverni od mene kazen njegovega pravičnega serda. O Serce svete ljubezni! na te stavim vse zupanje svoje; hudobija moja mi

dela velik strah, vse pa upam od dobrote tvoje. Zateri torej v meni vse, kar ti ne dopade, ali kar ti je nasprotnega. Tvoja čista ljubezen naj se vtisne v moje serce tako globoko, da te nikdar ne pozabim, da se od tebe nikakor ločiti ne morem. **Božje Serce Jezusovo!** pri tvoji neskončni dobroti te prosim, naj bo moje ime globoko v te zapisano, ker v tvoji službi hočem živeti in umreti. — Presveto **Serce Jezusovo**, usmili se me!

**Popolnoma vdanost presvetemu
Božjemu Sercu.**

O Serce mojega preljubeznjivega Jezusa! vredno, da te

ljubim in molim ; priserčno želim, da bi nadomestil in vničil tolike in tako velike razžaljenja, ki so se tebi zgodile, in da bi zabranil hudobijo nehvaležnosti, kolikor mi je mogoče, ti darujem popolnoma celo svoje serce z vsemi željami in vsega samega sebe. Zares, to naj bo moja čista in resnična želja, da hočem od te ure, od tega trenutka za naprej sebe in vse svoje zadeve pozabiti, da zamorem po odvrnjenji vseh zadržkov iti v tvoje presveto Serce, ktero si mi po svoji posebni milosti odperl, da tam z vsemi tvojimi zvestimi služabniki živim in umerjem.

V ljubezni do tebe ves

prevzet, rad darujem temu Božjemu Sercu vse zasluženje, vse zadostenje, karkoli ga je v svetih mašah, v molitvah, v delih pokore, ponižnosti, pokoršine in v drugih čednostih, ki jih bom vse svoje življenje do zadnjega zdihljeja storil. Sklenem in hočem, ne le, da se vse to oberne v čast in hvalo Jezusovemu presvetemu Sercu; ampak pri-serčno in ponižno prosim, da to presveto Jezusovo Serce milostljivo prevzame v popolno daritev vse, kar mu darujem; in sicer tako, da z vsem dela po svoji volji, da vse to podeli, komur hoče, ali oberne, v karkoli hoče. In če sem ubogim

dušam v vicah vse izročil, kakoli je v mojih djanjih zado-
stivnega zasluženja, želim, da
bi bilo tudi to po dopadajenji
Jezusovega Serca tem dušam
v prid. Ker mi pa to daro-
vanje nikakor ne opovira, da
svete maše in druge molitve
darujem, kakor to pokoršina in
ljubezen tirjata, je tudi moj na-
men, ko se poslužim ptujih dobrot
in tega, kar je Jezusovega Serca;
da vse, kar s tem dobrega storim,
je lastnina, dano in posvečeno le
Jezusovemu presvetemu Sercu.

O presveto Serce! še enkrat
te prosim, kaži mi pot, po kateri
bom popolnoma pozabil sebe in
bom zadobil čistost tvoje lju-

bezni, po kateri si mi ti to hrepenenje vlil. Sem sicer vnet v priserčnih željah, da bi tebi dopadel; pa čutim, da doseči ne morem, po čemur hrepenim, brez mogočne pomoči, katero mi le ti sam dati zamoreš. Delaj torej v meni, o preblaženo Serce! karkoli hočeš, karkoli je po tvoji volji. Sicer čutim merzloto in zopernost; pa ako se ne motim, to ni moja volja; tvoje je, da ti delaš, ti doveršuješ, in le tebi se bo prilastila, pripisala čast mojega posvečenja, ako se doverši. Tudi po svojem posvečenju odslej ne bom hrepenel iz drugačnega namena, kakor le, da boš ti hvaljen in

češen. Amen. Tako hočem;
tako naj se zgodi! Amen.
Amen.

Zdihljej k Jezusu ali duhovno Obhajilo.

O moj Jezus! res nisem vreden, da bi ti — Božje veličastvo, k meni ubogemu grešniku prišel. Ker me pa vender neskončno ljubiš, in te tudi jaz ljubim, zato te želim zdaj z velikim hrepenenjem prejeti v svoje serce; in sicer prvič s svetostjo in čistostjo tvojega lastnega Serca in z ljubeznijo in gorečo željo tvoje presvete Matere; drugič pa tolikrat, kolikorkrat ti želiš iti v serce tistih

ljudi, kateri te z vso mogočo ljubeznijo sprejmejo, pa tudi onih, ki te sprejeti nočejo ali ne morejo.

Pridi torej, o Jezus, Bog mojega serca! in posedi moje serce. Amen.

Kratki zdihljeji k Jezusu.

Glej, o moj preljubeznjivi Jezus! kam te je tvoja nezmerna ljubezen vendar pripeljala! S svojim presvetim Mesom in s svojo predrago Kervijo si mi Božjo večerjo pripravil, da bi se mi vsega dal. Kdo te je k tako nezmerni ljubezni pripeljal? Gotovo nihče drugi ne, kakor le tvoje preljubeznjivo Serce.

**O vsega moljenja naj vrednejše
Serce mojega Jezusa! žareča
peč Božje ljubezni! sprejmi mojo
dušo v svojo posvečeno rano,
da se v tej šoli ljubezni učim,
ljubiti zopet tistega Boga, kateri
mi je dal tako prečudne dokaze
svoje ljubezni.**

(100 dni odpustkov vsaki dan.
Pij VII. 1818.)

**Jezus, moj Bog, jaz te ljubim
čez vse. (100 dni odpustkov. Pij IX.
1854.)**

**Presladki Jezus, ne bodi
mi sodnik, ampak Zveličar!
(50 dni odpustkov. Pij IX. 1853.)**

**Večni Oče, darujem ti pre-
drago Kri Jezusa Kristusa v
zadostenje za moje grehe in**

za potrebe svete cerkve. (100 dni odpustkov. Pij VII. 1817.)

Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

Ljubljeno bodi povsodi presveto Serce Jezusovo! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1860.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov.)

Litanije

v čast presladkemu Marijnemu Sercu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin odrešenik
 sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam
 Bog,

usmili se
 nas!

Sveto Marijno Serce,
 Serce Marijno, brez ma-
 deža spočeto,
 Serce Marijno, gnade polno,
 Serce Marijno, blaženo med
 vsemi serci,
 Serce Marijno, za Sercem
 Jezusovim najčistejši,
 Serce Marijno, tempelj pre-
 svete Trojice,
 Serce Marijno, sedež mo-
 drosti,

prosi za nas!

Serce Marijno, podoba prave,

Serce Marijno, prestol usmiljenja,

Serce Marijno, zapopadek vse svetosti,

Serce Marijno, skrinja miru in sprave,

Serce Marijno, vrata nebeške,

Serce Marijno častitljivo,

Serce Marijno mogočno,

Serce Marijno usmiljeno,

Serce Marijno verno,

Serce Marijno hvale vredno,

Serce Marijno ljubeznjivo,

Serce Marijno krotko,

Serce Marijno ponižno,

Serce Marijno poterpežljivo,

prosi za nas!

Serce Marijno, v grenko
 žalost vtopljeno,
 Serce Marijno, vse muke
 Jezusove čuteče,
 Serce Marijno, z Jezusovim
 Sercem na križu skle-
 njeno,
 Serce Marijno, z mečem
 sedmerih žalost prebo-
 deno,
 Serce Marijno, pod križem
 popolnoma v voljo Božjo
 vdano,
 Serce Marijno, v vedno pre-
 mišljevanje Kristusovega
 terpljenja zamaknjeno,
 Serce Marijno, do vseh, ki
 križ Kristusov ljubijo, po-
 sebno dobrotljivo,

prosi za nas!

Serce Marijno, pribežališe
 grešnikov,
 Serce Marijno, zavetje pre-
 ganjanih,
 Serce Marijno, moč pravičnih,
 Serce Marijno, tolažba ža-
 lostnih,
 Serce Marijno, bramba v
 skušnjavah.
 Serce Marijno, upanje umi-
 rajočih,
 Serce Marijno, strah pe-
 klenskih duhov,
 Serce Marijno, pomoč v
 vseh nadlogah,
 Serce Marijno, zastava ob-
 ljub Kristusovih,
 Serce Marijno, zaklad darov
 svetega Duha,

prosi za nas!

Serce Marijno, shramba do-
brot Božjih,

Serce Marijno, z vencem
vseh čednost ozaljšano,

Serce Marijno, plameneči
altar Božje ljubezni,

Serce Marijno, radost lju-
bečih,

Serce Marijno, veselje ne-
dolžnih,

Serce Marijno, v nebesih
s častjo kronano,

Serce Marijno, Serce ma-
terno,

Serce Marijno, Serce de-
viško,

Serce Marijno, Serce ne-
beške Kraljice,

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . .

V. Prosi za nas sveto Serce Marijno ;

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

O Serce Marije, Božje Matere in naše Matere! Serce preljubeznjivo, dopadenje pre-

svete Trojice, in vredno poččenja in ljubezni vseh angelov in ljudi! — O ti Serce, naj bolj podobno Sercu Jezusovemu, in njegovo naj svetejše ogledalo! — Serce polno dobrotljivosti in kipeče usmiljenja nad našo revšino, blagovoli led naših serc raztopiti, in stori, da se popolnoma Sercu Božjega Zveličarja vdajo. — Napolni jih z ljubeznijo do tvojih čednost in vžgi v njih oni sveti ogenj, v katerem si ti, o preblaženo Serce! vedno gorelo. — Zakleni v sebe sv. cerkev, varuj jo, bodi vedno njeno sladko zavetje in njena nepremagljiva bramba zoper napade njenih sovražnikov. —

Bodi naša steza, po kateri do Jezusa pridemo; bodi nam studenec, iz kterega nam dohajajo vse milosti, našemu zveličanju potrebne. — Bodi naša pomoč v potrebah, naša tolažba v britkostih, naša moč v skušnjavah, naše zavetje v preganjanji, naša bramba v vseh nevarnostih, posebno še v poslednji sili našega življenja, smertno uro, v onem strašnem trenutku, od kterega je naša večnost odvisna, ko bo pekel vso svojo moč napel, da bi naše duše požerl; takrat, o premila Devica! nam daj občutiti sladkost tvojega maternega Serca, in vso oblast, ktero imaš nad Jezusovim Sercem, ter nam odpri

prav v tem studencu usmiljenja varno zavetje, da v nebesa pridemo, in ga tamkaj od vekomaj do vekomaj s teboj hvalimo. Amen.

Spoznano, hvaljeno, blagoslovljeno, ljubljeno, češeno in slavljeno bodi vselej in povsod Božje Serce Jezusovo in brezmadežno Serce Marijno.

(Za to molitev: „O Serce Marije“ 60 dni odpustkov na dan. Pij VII. 1817.)

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

Neomadežano Serce Marijno, prosi za nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 1867.)

Vsakdanje darovanje presvetemu in neomadežanemu Sercu Marijnemu.

Češena si Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa, Jezus! Tako te pozdravim v vsi ponižnosti s svetim arhangelom Gabrielom, o presveta Devica! ter ti darujem vse svoje misli, besede in djanja tega dneva. Vse, kar bom danes dobrega storil, vse bridkosti, ktere bom preterpel, vse naj bo posvečeno tvojemu maternemu Sercu! Sprosi mi to milost, da vselej in vse storim iz naj čistejšega namena in s priserčno in edino željo,

da si pridobim dopadajenje Božje, ki edino me osrečiti zamore. — Vse svoje terpljenje in vse svoje dobre dela zedinim z nezmernim zasluženjem tvojega presvetega Serca, da tako sklenjene bodo v očeh Božjih toliko dopadljivši, da meni in vsim grešnikom zadobijo milost resničnega spreobrnjenja in sprave z Bogom. — O Marija, moja predobrotljiva Mati! obvaruj me danes vsega greha, in podpiraj me, da v ljubezni do Boga in do bližnjega vsaki dan napredujem. — Sveta Marija, Mati Božja! prosi za nas grešnike, zdaj in našo smertno uro. Amen.

„Spomni se“.

Sv. Bernarda.

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapušen, kdorkoli je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdihnjen, k tebi, o devic Devica! prihitim, k tebi, o Mati! pribežim; pred teboj jaz grešnik zdihujem; ne zaverzi, o Mati večne Besede! moje besede, temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Vselej 300 dni odpustkov; v mesecu popolnoma odpustek z navadnimi pogojami. (Pij IX. 1846.)

„Spomni se“.

K naši ljubi Gospej presvetega Serca.

Spomni se, o naša premila Gospa presvetega Serca svoje materne moči, ktero imaš čez Serce svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj, pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prosit. O Marija, ki toliko premoreš čez Jezusovo Serce, ki je neusušljivi studenec vseh milost, in ktero ti nam po volji odpirati zamoreš, da naj razlija nad ljudi vse zaklade svoje ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja. Prosim te, dodeli mi milost, za ktero serčno kličem . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči; in ker si

moja Mati, o naša mila Gospa presvetega Serca! zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

Molimo.

O Bog, kateri si v slavo svojega usmiljenja in v zveličanje naših duš neomadežani Devici dodelil materno moč čez Jezusovo Serce, prosimo te, dodeli nam po njeni priprošnji milost, v tvoji ljubezni živeti in umreti. Po ravno tem Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

„Pod tvojo pomoč“.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o naša ljuba Gospa presvetega Jezusovega Serca! Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah; temuč reši nas vselej vseh nevarnost, o preslavna zapovednica presvetega Serca Jezusa, tvojega Sina. Amen.

Rožni venec

*v čast čistega spočetja preblažene
Device Marije.*

1. Verstica: Češeno bodi sveto in neomadežano spočetje Device Marije!

Oče naš . . . češena si Marija . . . (štirkokrat) čast bodi . . .

2. *Verstica*: Češeno bodi sveto in neomadežano spočetje Device Marije!

Oče naš . . . češena si Marija . . . (štirkokrat) čast bodi . . .

3. *Verstica*: Češeno bodi sveto in neomadežano spočetje Device Marije!

Oče naš . . . češena si Marija . . . (štirkokrat) čast bodi . . .

Vselej 300 dni odpustkov; v mesecu pod navadnimi pogoji popolnoma odpustek, ki se zamore tudi dušami v vicah darovati. (Pij IX. 1855.)

Kratki zdihljeji k preblaženi Devici Marii.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo! (100 dni odpustkov.)

**Češeno bodi sveto in ne-
omadežano spočetje Device Ma-
rije! (100 dni odpustkov.)**

**O brez madeža spočeta Ma-
rija, prosi za nas Očeta, ki si
njegovega Sina od svetega Duha
spočela in svetu rodila! (100 dni
odpustkov.)**

**Naša ljuba Gospa presve-
tega Serca, prosi za nas! (100
dni odpustkov.)**

**Neomadežano Marijno Serce,
prosi za nas! (100 dni odpustkov.)**

**Sladko Serce Marijno, bodi
moje otenje! (100 dni odpustkov.)**

Lavretanske Litanije.

(300 dni odpustkov.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik
sveta,

Bog sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam
Bog,

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,

} usmili se
nas!

} prosi za nas!

Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,

prosi za nas!

Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,

prosi za nas!

Kraljica vseh svet-
 nikov,
 Kraljica, brez madeža
 izvirnega greha
 spočeta,

} prosi za
 nas!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
 sveta, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe
 sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemplješ, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

K sveti Devici Materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
 o sveta Božja porodnica! ne
 zaverzi naših prošenj v naših
 potrebah, temuč reši nas vselej

vseh nevarnost. **O** častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. **S** svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije, vselej Device sedanje ža-

losti rešeni in večnega veselja deležni.

„Češena kraljica“.

Češena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

**O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.**

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog!
ki si dušo in telo častite De-
vice Matere Marije, da bi vredno
prebivališče tvojega Sina biti
zaslužila, s pomočjo svetega
Duha pripravil, daj, da bomo,
ki se njenega spomina veselimo,
po njenih milostljivih prošnjah
prihodnjega zlega in večne
smerti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec,
kterega je postavil Gospod čez
svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod!
 zasluženje ženina tvoje presvete
 Matere Marije pomaga, da kar
 naša slabost ne premore, nam
 bode po njegovih prošnjah do-
 deljeno.

Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo,
 razveži po svoji milosti naših
 grehov vezi, in ohrani po pro-
 šnjah svoje izvoljene Matere
 ljube Device Marije in vseh
 svojih svetnikov nas svoje slu-

žabnike, naše dobrotnike in naše
pohištvo v vsi svetosti; očisti
tudi vso našo rodovino in naše
prijatle hudobe in grehov, in
napolni jih z lepimi čednostmi;
dodeli nam mir in zdravje, od-
verni od nas vidne in nevidne
sovražnike, in odženi vse hude
želje; daj nam zdravo vreme
in dobro letino; skaži milost
našim prijatlom in neprijatlom,
in obvaruj to duhovnijo z vsemi,
ki v njej prebivajo, kuge, la-
kote, vojske, ognja, potresa,
povodnji, in dodeli milostljivo
vsem vernim kristjanom, živim
in mertvim, v nebeškem kra-
ljestvu večno življenje, mir in
pokoje. Obvaruj našega papeža I.,

našega škofa I., našega cesarja I.,
in vso našo duhovsko in deželsko
gosposko, in vse keršansko
ljudstvo vseh nadlog in vsega
zlega. In tvoj blagoslov pridi
z nebes na nas, in bodi vselej
nad nami. Po Gospodu našem
Jezusu Kristusu, Sinu tvojem,
kteri s teboj živi in kraljuje v
edinosti svetega Duha Bog ve-
komaj. Amen.

Božja pomoč ostani vselej
pri nas! Amen.

Oče naš ... češena si Ma-
rija ... čast bodi ... (petkrat).

Molitev k Materi Božji v skušnjavah.

O moja preljubeznjiva Mati,
presveta Devica Marija! jaz sem

tvoje dete, ti moja Mati; zato pribežim pod tvojo pomoč in brambo zoper vsaki greh, zoper vse skušnjave. Darujem ti svoje oči, svoje ušesa, svoj jezik, svoje roke in noge, svoje celo serce, da me milostno obvaruješ vsega greha. Pomagaj mi, o Mati! da nikdar več ne razžalim Jezusa, tvojega Sina, svojega Boga in Gospoda. Kadar koli me bo kaka skušnjava napadla, urno se bom k tebi zatekel, ter te bom klical in zdihoval: O presveta Devica! vidiš nevarnost, pomagaj mi; saj sem ves tvoj in tvojega Božjega Sina, Jezusa Kristusa. Marija pomagaj!

Sedem molitev sv. Alfonza Liguorja
v čast Matere Božje,
za vse dni med tednom.

Kdor te molitve opravi ob določenih dnevih in vselej 3 „Češena si Marija“ dostavi v zadostenje vsega zaničevanja in žaljenja Matere Božje, prejme vsakrat 300 dni odpustkov. Enkrat v mesecu pa popolnoma odpustek z navadnimi pogoji. Pij VII. 21. jun. 1808.

V nedeljo.

Za odpušenje grehov.

O Mati Božja! glej me tukaj pred tvojimi nogami nevrednega grešnika, ki je pekel zaslužil, zdaj pa k tebi pribeži in v tebe

zaupa. Res nisem vreden, da bi se ozerla na mene. Ali jaz vem, da zavoljo svojega Sina, kateri je za zveličanje grešnikov umerl, presilno željo imaš, grešnikom pomagati. O Mati usmiljenja! poglej mojo revšino in usmili se me! Znano mi je, da te vsi imenujejo pribežališe grešnikov, upanje obupljivih, pomoč zapuštenih. Bodi tedaj tudi moje pribežališe, moje upanje in moja pomoč. S svojim posredovanjem me zamoreš oteti. Hiti mi na pomoč zavoljo ljubezni Jezusa Kristusa! podaj roko siromaku v globočini pregrehe, ki k tebi vpije. Dobro vem, da je tvoje veselje, grešnikom pomagati.

Pomagaj mi torej zdaj, dokler mi je še pomagati mogoče. S svojimi grehi sem zgubil milost Božjo, ter sem svojo dušo v pogubljenje pahnil. Zdaj pa se v tvoje roke izročim; povej, kaj mi je početi, da zopet milost Božjo zadobim; vse bom storil, karkoli mi boš naročila. Bog me pošlje k tebi, da mi pomagaj; on hoče, da k tvojemu usmiljenju pribežim, da me ne le zasluženje njegovega Sina, ampak tudi tvoja priprošnja večnega pogubljenja reši. K tebi se torej zatečem, o Marija! Za toliko drugih prosiš; oj, prosi tudi za mene pred Jezusom. Reci mu, da naj mi od-

pusti, in gotovo mi bo odpustil. Reci mu, da želiš moje zveličanje, in gotovo me bo zveličal. Pokaži svetu, koliko dobrega storiš onim, ki v tebe zaupajo. Tako zaupam, tako naj bode. Amen.

Češena si Marija ... trikrat.

V ponedeljek.

Za dar stanovitnosti.

Sveta Marija, nebeška Kraljica! jaz, ki sem nekdanj nesrečen hlapec hudega duha bil, se zdaj v tvojo službo podam za vselej, ter se zavežem, tebe častiti in tebi služiti, dokler živim. Sprejmi me, in nikar me ne zaverzi, kakor zaslužim.

O Mati moja! na tebe stavim vse svoje upanje, od tebe pričakujem svoje zveličanje. Čast in hvala bodi usmiljenemu Bogu, ki mi je tako zaupanje do tebe dal; ker to zaupanje mi je posebno močna zastava mojega zveličanja. Jaz nesrečnež sem poprej v grehe padel, ker sem opustil, tebe na pomoč klicati; zdaj pa zaupam, da mi je Bog po zasluženji Jezusa Kristusa in po tvoji priprošnji vse odpustil. Vender jaz lahko še zopet tvojo milost zgubim; nevarnost še ni minila in sovražniki ne spijo. Kdo ve, koliko novih skušnjav me še čaka, in koliko vojske! **O moja sladka**

Gospa! podpiraj me in nikar ne dopusti, da bi vnovič suženj greha postal; ampak bodi moja pomoč brez nehanja! Če te na pomoč kličem, vem, da mi boš pomagala, in da bom s tvojo pomočjo zmagal. Le tega se bojim, da bi kje pozabil, ob uri skušnjave te na pomoč klicati, in da bi se tako pogubil. Zato te prosim te milosti, da mi izprosiš pri Jezusu, da bom pri vseh peklenskih napadih k tebi pribežal in klical: O Marija, pomagaj mi! o moja Mati, ne dopusti, da bi Boga zgubil!
Amen.

Češena si Marija . . . trikrat.

V torek.

Za srečno smert.

O sveta Marija! kakšna bo enkrat moja smert? Strah in groza me spreha, če se svojih grehov spominjam, in si ob enem tisto uro pred oči stavim, ki bo moja srečno ali nesrečno večnost odločila, tisto uro, ki bo poslednja mojega življenja, in za katero sodba nasleduje. **O moja naj slajši Mati!** na predrago Kri Jezusovo in na tvojo priprošnjo stavim svoje zaupanje. **O tolažnica žalostnih!** takrat me nikar ne zapusti; tolaži me v veliki stiski, ki me bo tisto uro obdajala. Če me že zdaj zavoljo storjenih grehov

vest toliko peče, in me negotovost, ali so mi odpušeni, nevarnost še zopet grešiti, in ostrost Božje sodbe toliko straši; oj, kaj še le bo moja smertno uro? Ako mi ti na pomoč ne prideš, mogel bi obupati. O moja ljuba Mati! izprosi mi torej že zdaj, še pred mojo smertno uro veliko žalost nad mojimi grehi, resnično poboljšanje in zvestobo in stanovitnost v službi Božji, dokler še živim. In ko enkrat moja zadnja ura bije, takrat, o Marija, moje upanje! me tolaži v moji naj večji sili, da ne obupam pri pogledu svojih grehov, ktere mi bo pred oči stavil hudi duh. Izprosi mi milost,

da te bom takrat še pogosteje na pomoč klical, in da bom med klicanjem Jezusovega Imena svoje življenje sklenil. Tudi te prosim, o ljubljena Kraljica (ne zameri mi moje prederznosti!), da me s svojo pričujočnostjo razveseliš. Tolikim svojim služabnikom si to milost že podelila; zato zaupam, da je tudi meni ne boš odrekla. Res je, da sem grešnik, nevreden tolike milosti; vendar pa sem tvoj služabnik, ki te ljubi in na tebe vse zaupanje svoje stavi. O Marija! smertno uro te bodo moje oči iskale; nikar, da bi se zastonj in brez tolažbe po tebi ozirale! Če pa

tolike milosti nisem vreden, mi saj z nebes doli pomagaj, da v ljubezni do Boga in do tebe ves goreč ta svet zapustim in te vso večnost v nebesih ljubim. Amen.

Češena si Marija... trikrat.

V sredo.

Prošnja, da nas Marija pekla varuje.

O preljubljena Kraljica mojega serca! zahvalim se ti, da si me, kolikorkrat sem s svojimi grehi pekel zaslužil, vselej pred njim obvarovala. Bil je čas, ko sem bil jaz hudobnež že v to strašno ječo obsojen; in ta sodba bi se bila morebiti že po

mojem prvem smertnem grehu nad menoj dopolnila, ko bi se me ti ne bila usmilila. Iz gole dobrote, ki te je še nisem prosil, si Božjo pravico zaderžala; ali to ti še ni bilo zadosti. Ti si potem še tudi terdovratnost mojega serca premagala in me učila, v tebe zaupati. Oj, v kolike grehe bi bil že padel pri tolikih nevarnostih, ki me obdajajo, ako bi me ti, preljubeznjiva Mati! ne bila obvarovala po milosti, katero si mi sprosila. O moja Kraljica! varuj me tudi za naprej pred peklom. Kaj bi mi tudi pomagalo tvoje usmiljenje in vse mi že podeležene dobrote, ako bi bil slednjič

le pogubljen? Bil je čas, ko te nisem ljubil; ali zdaj te ljubim, in sicer za Bogom čez vse. O ne dopusti, da bi se še kdaj ločil od tebe in mojega Boga, kteremu se imam zahvaliti za toliko milost, ktere si mi ti sprosila.

O preljubeznjiva Kraljica! ne dopusti, da bi te celo večnost v peklu sovražil in klel. Ali bi zamogla ti dopustiti, da bi bil eden zmed tvojih služabnikov, ki te tako priserčno ljubi, pogubljen? O Marija, kaj rečeš na to? — Da; pogubljen sem, ako tebe zapustim. Ali kdo bi tako prederzen bil, in bi tebe zapustil? Kako bi zamogel po-

zabiti ljubezni, ktero si do mene imela? O moja Kraljica! toliko si že storila za moje zveličanje; pelji tedaj h koncu to delo in ne nehaj mi pomagati. Pa kaj pravim? Ko si mi še takrat, ko še na tebe mislil nisem, toliko dobrot skazala; koliko bolj smem zdaj v tvojo pomoč zapati, ko te ljubim in na pomoč kličem! Da, v resnici, kdor se tebi priporoča, ne bo pogubljen; — pogubljen bo le, kdor v tvoje Ime ne kliče in pri tebi pomoči ne išče. Otmí me, o upanje moje! brani me pekla, in varuj me greha, kateri edini me zamore v pekel pogubiti. Amen.

Češena si Marija ... trikrat.

V četrtek.

Prošnja, da nam Marija nebesa izprosi.

O nebeška Kraljica! nad vse angelske kore povzdignjena, in Bogu naj bližej stoječa, jaz ubogi grešnik te pozdravljam iz te solzne doline, ter te prosim, svoje milostljive oči na mene obrni; saj kamor se ti ozreš, tje tudi milost Božjo pošlješ. Glej, o sveta Devica Marija! v kolikih nevarnostih sem, in koliko nevarnost mi še žuga, da bi Boga in nebes ne zgubil, dokler še na zemlji živim. Ali na tebe, moja Kraljica! sem vse svoje zaupanje postavil. Ljubim te in milo zdihujem po srečni uri, ko te bom v nebesih

gledal in hvalil. O Marija! kdaj bo zasvital blaženi dan, ko bom pred tebe pokleknil, ter vidil Mater mojega Gospoda, in tudi mojo Mater, ki se je toliko prizadevala, me rešiti večnega pogubljenja? Kdaj bom poljubil tisto roko, ki me je držala, da nisem padel v pekel, in mi je še takrat dobrote delila, ko sem s svojo hudobijo zaslužil, da bi me vse sovražilo in zapustilo? Tukaj na zemlji sem ti bil nehvaležen; ko pa v nebesa pridem, ti ne bom več nehvaležen, ampak vso večnost te bom ljubil in svojo nehvaležnost s tem popravljaj, da te bom častil in hvalil vekomaj.

Pred vsem hvalim Boga, da mi je toliko zaupanje dal v Kri Jezusa Kristusa in v Tebe, o Marija! Reši me, izprosi mi spoznanje in moč, da voljo Božjo spolnujem; pomagaj mi v nebesa. Vse to so tvoji zvesti služabniki od tebe pričakovali, in nihče zmed njih ni bil goljufan. Da, o Marija! tudi jaz se ne bom motil, to je gotovo; ti boš storila, da bom zveličan. Prosi svojega Sina Jezusa, kakor ga tudi jaz sam zdaj prosim, da mi zavoljo svojega britkega terpljenja zaupanje v tebe ohrani in pomnoži; ker potem sem gotovo zveličan. Amen.

Češena si Marija... trikrat.

V petek.

Prošnja za ljubezen do Jezusa in Marije.

Jaz spoznam, o Marija! da si ti naj bolj častitljiva, naj bolj vzvišena, naj čistejši, naj milejši, z eno besedo, naj ljubeznjivši stvar Božja. Da bi te vendar vsi spoznali, o moja Kraljica! in tako ljubili, kakor si vredna. Tolaži me, da je vendar v nebesih in na zemlji veliko srečnih duš, ki tvojo dobrotljivost in lepoto ljubijo. Čez vse me pa veseli, da te Bog sam bolj ljubi, kakor vsi angeli skupaj. O moja ljubeznjiva Kraljica! tudi jaz nevredni grešnik te ljubim; to da moja

ljubezen je slaba; zato tako močno želim, da bi te vse bolj in priserčnejše ljubil. To mi pa ti izprosi; saj ljubezen do tebe je vsakemu znamnje, da je za večno življenje odločen, je milost, katero Bog le tistim daje, ktere zveličati hoče.

Ob enem tudi spoznam, o ljubljena Mati! koliko zahvalo sem tvojemu Božjemu Sinu dolžan; jaz spoznam, da on zasluži, da bi ga neskončno ljubil. Zato pa ti, ki čez vse želiš, da bi Jezusa vsi ljubili, tudi meni milost goreče ljubezni do njega izprosi. Bog ti vse da, za kar ga le prosiš; izprosi mi tedaj to milost, naj bom z Bogom

tako živo zvezan, da me nobena stvar od njega ločiti ne more. Jaz ne išem na tem svetu, ne sladnosti, ne časti, ne bogastva, jaz išem le tega, kar tebi čez vse dopade — ljubezni svojega Boga. Ali bi mi zamogla ti to željo odreči, ktera je vsa po tvoji volji? To ni mogoče! Saj spoznam, da mi že zdaj pomagaš in za mene prosiš; oj prosi in prosi, in ne jenjaj za me prositi, dokler me v nebesih ne vidiš, kjer ne bom več v nevarnosti, Boga zgubiti, ampak kjer ga bom s teboj, o preljubljena Mati! vekomaj ljubila. Amen.

Češena si Marija... trikrat.

V saboto.

*Prošnja za priprošnjo Marije Device
in Matere.*

O presveta Mati Marija! jaz spoznam, koliko milost si mi že sprosila; pa tudi spoznam, kako nehvaležen sem ti bil dosihmal. Akoravno zavoljo svoje nehvaležnosti novih milost ne zaslužim, vendar ne jenjam in še zaupam na tvoje usmiljenje, katero je veči, kakor nehvaležnost moja. Usmili se me, o moja mogočna priprošnica! ti deliš vse milosti, ktere je Bog nam sirotam odločil; in Bog te je storil zato tako mogočno, tako bogato in tako darežljivo, da nam v naši revšini pomagati zamoreš. Ti si pri-

prošnica naj bolj revnih in zapušenih, ki k tebi pribežijo ; tedaj zagovarjaj tudi mene, ki se ti zdaj priporočam. Nikar ne reci, da je pretežko, mojo dušo zveličati ; naj veči zadržki so urno pregnani, ako ti pristopiš. V tvoje roke položim svoje zveličanje ; tebi izročim svojo dušo ; nevarnost pogubljenja ji žuga, le tvoja priprošnja jo zamore oteti. Dovolj mi, da se smem tvojim posebnim služabnikom prištevati, in nikar me ne zaverzi ! Tvoje veselje je, revnim pomagati ; tedaj tudi mene, revnega grešnika, ne zapusti, ki se k tebi zatečem. Le eno besedo govori za mene ; saj ti tvoj Sin ničesar ne odreče, kar ga le

prosiš. Vzemi me torej v svojo
 brambo; in to mi je zadosti;
 da, če mi ti pristopiš, se ne
 bojim ničesar. Ne bojim se svojih
 grehov, ker ti imaš zdravilo
 zoper njihove hude nasledke;
 ne bojim se hudobe, ker ti si
 močnejši, kakor ves pekel. Ne
 bojim se sodnika Jezusa, ker
 tvoja molitev ga potolaži. Cesar
 se bojim, je edino to, da bi v
 svoji nemarnosti pozabil, tebe
 na pomoč klicati, in bi se tako
 pogubil. O moja Mati! izprosi
 mi odpušenje grehov, ljubezen
 do Jezusa, sveto stanovitnost,
 srečno smert in potem svete
 nebesa; pred vsem pa mi sprosi
 milost, da tebe brez nehanja

na pomoč kličem. Res je, to vse so velike milosti, katerih nisem vreden; ali za tebe, ki te Bog toliko ljubi, da ti da vse, karkoli ga prosiš, niso prevelike milosti. Zadosti je, da mu rečeš le eno besedo; saj ti on ničesar ne odreče. Prosi tedaj za mene Jezusa; reci mu, da si me pod svojo brambo vzela, in gotovo se me bode usmilil. O Mati moja! v tebe zaupam, in v tem zaupanju hočem živeti in umreti. Amen.

Češena si Marija ... trikrat.

Litanije

v čast svetemu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik

sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam

Bog,

Sveta Marija, nevesta Jo-

žefova,

Svet Jožef, ženin Device

Marije,

Ti sin Davidov,

Ti varh in rednik Jezusov,

Ti mož po volji Božji,

Ti zvesti in modri hlapec,

Ti varh Marijnega devišтва,

Ti tovarš in tolažnik Mariin,

usmili se
nas!

prosi za nas!

Ti naj čistejši v devištvu,
 Ti naj ponižnejši,
 Ti v ljubezni goreči Jožef,
 Ti v premišljevanji zami-
 šljeni Jožef,
 Ti od sv. Duha pravičen
 imenovan,
 Ti v Božjih obljubah naj
 bolj razsvetlen,
 Ti zastran včlovečene Be-
 sede z nebes podučen,
 Ti, ki si z Marijo, svojo
 zaročeno nevesto, v Bet-
 lehem popotoval,
 Ti, ki nisi nikjer prenoče-
 vališa našel, in si v za-
 pušen hlev se podal,
 Ti, ki si bil vreden biti
 pri rojstvu Kristusovem

prosi za nas!

in pri detetu v jasli položenem,

Ti, ki si pri obrezovanji Kristusovem vidil prvo njegovo Kri prelivati,

Ti, ki si dete Jezusa, z Marijo, njegovo Materjo, v tempeljno Gospodu daroval,

Ti, ki si na povelje angelovo z detetom in njegovo Materjo v Egipt bežal,

Ti, ki si po Herodovi smerti z detetom in njegovo Materjo na Izraelsko nazaj šel,

Ti, ki si v Jeruzalemu zgubljenega Sina tri dni

prosi za nas!

z Marijo, njegovo Ma-
 terjo, z žalostjo iskal,
 Ti, ki si ga tretji dan med
 učniki sedečega z ve-
 seljem spet našel,
 Ti, ki ti je bil Gospod vseh
 gospodov tu na zemlji
 pokoren,
 Ti, ki si hranil angelski
 kruh,
 Ti, ki te sv. evangeli s
 častjo imenuje: Mož Ma-
 rije, od ktere je rojen
 Jezus,
 Ti lepota hiše Davidove,
 Ti krona očakov,
 Ti zgled spoznovavcev,
 Ti podoba deviškim,
 Ti ogledalo zakonskim,

prosi za nas!

Ti oče njim, ki se ti
 izročujejo,
 Ti pomočnik v vseh
 potrebah,
 Ti posebni patron
 umirajočih,

} prosi za
 } nas!

Ti naš priprošnik, sliši nas sv.
 Jožef!

Ti naš varh, usliši nas sv.
 Jožef!

V vseh naših potrebah,

V vseh naših nadlogah,

V dragini in lakoti,

V smertni uri,

S svojim prečistim zaro-
 čenjem,

Š svojo očetovsko skerbjo
 in zvestobo,

} pomagaj nam,
 } sv. Jožef!

S svojim djanjem in s
svojimi težavami,

S svojimi čednostmi,

S svojo previsoko častjo
in s svojim večnim
zveličanjem,

S svojo zvesto priprošnjo,

Mi tebi izročeni,

Da nam pri Jezusu odpu-
šenje grehov sprosiš,

Da nas Jezusu in Marii
serčno priporočuješ,

Da vsim deviškimi in za-
konskim pravo čistost
sprosiš,

Da vsim družbam popol-
noma ljubezen in edinost
sprosiš,

pomagaj nam,
sv. Jožef!

prosimo te, usliši nas!

Da vsim oblastnikom in gosposkam njih podložne vladati pomagaš,

Da keršanskim očetom v izreji otrok pripomoreš,

Da tvojemu imenu in tvojemu varstvu izročene bratovšine vedno očetovsko podpiraš,

Da konec našega življenja z Jezusom in Marijo nas obišeš, ter nas v svoje varstvo sprejmeš,

O čisti ženin Mariin,

O zvesti rednik Jezusov,

O sveti Jožef,

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, zanesi nam, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . češena si Marija . . .

V. Prosi za nas, sv. Jožef.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

O Bog, ki si izvolil svetega Jožefa, ženina vselej Devici Marii, in varha in rednika

svojemu ljubeznjivemu Sinu, našemu Gospodu Jezusu Kristusu; prosimo te pohlevno, dodeli nam milostljivo, da bomo v njegovem varstvu čisti na duši in na telesu, brez vsega madeža, s svatovskim oblačilom ozaljšani, pripušeni kdaj na nebeško ženitnino. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k svetemu Jožefu.

O veliki svetnik! ki si bil zvest in moder hlapec, kterega je Gospod postavil čez svojo družino, kterega je izvolil red-

nika in varha Jezusovega življenja, tolažnika in pomočnika svoji presveti Materi, sodelavca pri velikim delu odrešenja sveta; ti, ki si bil toliko srečen, da si živel z Jezusom in Marijo; o prečisti ženin naj čistejše Matere Božje! o prečastna predpoda in mogočni patron vsem čistim, ponižnim, poterpežljivim in Bogu vdanim dušam! ozri se na me, ki zaupam v te, in sprejmi dobrotno moje češenje.

Zahvalim Boga za milosti, s katerimi te je počastil, ter te prosim, sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo od Boga to milost, da pridno posnemam tvoje svete čednosti. Potem te pa

še prosim, o veliki svetnik! zavoljo tiste ljubezni, s katero si ti Jezusa in Marijo ljubil, in zavoljo tiste ljubezni, s katero sta tudi tebe Jezus in Marija ljubila, sprosi mi to neizrečeno srečo, da živim in umerjem v ljubezni do Jezusa in Marije. Amen.

Jezus, Marija, Jožef! vam izročim svoje serce, svojo dušo in svoje telo!

Litanije

vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

**Bog Oče nebeški,
Bog Sin, Orešenik
sveta,**

**Bog sveti Duh,
Sveta Trojica en sam**

Bog,

Sveta Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

Vsi sv. angeli in

arhangeli,

Vse verste zveličanih

duhov,

**usmili se
nas!**

**prosi za
nas!**

**prosite
za nas!**

Sv. Janez Kerstnik, } prosi za
Sv. Jožef, } nas!
Vsi sv. očaki in preroki, pro-
 site za nas!

Sv. Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakob,
Sv. Janez,
Sv. Tomaž,
Sv. Jakob,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matevž,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,
Sv. Barnaba,
Sv. Lukež,

prosi za
 nas!

Sv. Marka, prosi za nas!

**Vsi sv. aposteljni in
evangelisti,**

**Vsi sv. učenci Gospo-
dovi,**

Vsi sv. nedolžni otroci,

Sv. Štefan,

Sv. Lavrenci,

Sv. Vincenci,

**Sv. Fabijan in Se-
bastijan,**

Sv. Janez in Pavel,

**Sv. Kozma in Da-
mijan,**

**Sv. Gervazi in Pro-
tazi,**

**Vsi sveti mučeniki, prosite za
nas!**

Sv. Silvester, prosi za nas!

**prosite
za nas!**

prosi za nas!

**prosita
za nas!**

Sv. Gregori,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Auguštín,
 Sv. Jeronim,
 Sv. Martin,
 Sv. Nikolaj,

} prosi za nas!

Vsi sv. škofje in spo-
 znovavci,

} prosite
 za nas!

Vsi sv. učeniki,

Sv. Anton,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Bernard,
 Sv. Dominik,
 Sv. Frančišek,

} prosi za nas!

Vsi sv. mašniki in leviti, pro-
 site za nas!

Vsi sv. mnihi in pušavniki, pro-
 site za nas!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

Vse sv. device in

vdove,

Vsi svetniki in svet-

nice Božje,

Bodi nam milostljiv; zanesi nam

o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas,

o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene

smerti,

prosi za nas!

prosite

za nas!

reši nas,

o

Gospod!

Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude
volje,
Duha nečistosti,
Treska in hudega vremena,
Šibe potresa,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smerti,
S skrivnostjo svojega sve-
tega včlovečenja,
S svojim prihodom,
S svojim rojstvom,
S svojim kerstom in svetim
postom,
S svojim križem in terp-
ljenjem,
S svojo smertjo in svojim
pokopom,
S svojim svetim vstajenjem,

reši nas, o Gospod!

S svojim čudovitnim
 vnebohodom,
 S prihodom tolažnika
 svetega Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pri-
 pelješ,
 Da svojo sv. cerkev vladaš
 in ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega
 in vse cerkvene stanove
 v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve
 ponižaš,
 Da našega cesarja obva-
 ruješ,

} reši nas,
 } o
 } Gospod !

te prosimo, sliši nas!

Da keršanskim kraljem in
 oblastnikom mir in pravo
 enovoljnost daruješ,
 Da vsemu keršanskemu ljud-
 stvu mir in edinost do-
 deliš,
 Da nas vse v svoji sveti
 službi poterdiš in ohraniš,
 Da naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom
 večne dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov
 večnega pogubljenja re-
 šiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni
 pokoj dodeliš,

te prosimo, sliši nas!

Da nas uslišiš, { te prosimo,
 Sin Božji, { sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
 jemlješ, zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemlješ, usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta
 odjemlješ, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

V. In nas ne vpelji v
 skušnjava;

O. Temuč reši nas hudega.

Amen.

Molitve pri litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Matere Božje.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri živiš in kraljuješ z Bogom**

Očetom v edinosti svetega Duha
Bog vekomaj. Amen.

**Za odvernjenje vseh nadlog in
nevarnost.**

Vsegamogočni, večni Bog!
nebeški Oče! poglej z očmi svoje
neskončne milosti naše reve in
nadloge. Usmili se vseh vernih
kristjanov, za ktere se je tvoj
edinorojeni Sin, naš Gospod in
Zveličar Jezus Kristus, voljno
grešnikom v roke dal, in je
tudi svojo drago Kri na lesu
svetega Križa pretil. Po tem
Gospodu Jezusu odverni, mi-
lostljivi Oče! zaslužene šibe,
sedanje in prihodne nevarnosti,
punte, vojsko, kugo, lakoto,

dragino, boleznim in žalostnim
revnim časem.

Vsegamogočni, večni Bog!
usmili se svojega služabnika,
našega papeža I., in vodi ga
po poti večnega življenja, da
bo s tvojo pomočjo, kar je tebi
prijetno, želel in z vso močjo
storil.

O Bog, pastir in vladar
vseh vernih, glej milostljivo na
svojega služabnika, našega škofa
I., ki si ga pastirja naši škofii
postavil; dodeli mu, da tistim,
čez ktere je postavljen, z be-
sedom in z djanjem k dobremu
služi, in tako s čedo, ki mu
je izročena, večno življenje
doseže.

Bog, varh vseh kraljestev!
 dodeli svojemu služabniku, na-
 šemu cesarju I., spoznati in
 častiti tvojo moč, s katero se
 sovražnik premaga, da bo, ker
 je iz tvoje volje cesar postal,
 tudi v tvojem varstvu vselej
 mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem
 dobrem duhovske in deželske
 oblastnike in gosposke, da nas
 bodo na vse to napeljevali, kar
 more k tvoji Božji časti, k na-
 šemu zveličanju in k miru in
 sreči vsega keršanstva pripo-
 moči.

Prosimo tudi, kakor hočeš,
 da nam je prositi, za svoje pri-
 jatle in neprijatle, za zdrave in

bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje lju-

bezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvallili in častili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . . (petkrat.)

Litanije

v čast presvetemu Rešnjemu Telesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik { **usmili se**

sveta,

nas!

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, kateri si sam sebe
 pri zadnji večerji učen-
 cem zavžiti dal.

Jezus, kateri si v presvetem
 Zakramentu resnično pri-
 čujoč, kakor Bog in človek,
 s Kervijo in z Mesom,
 z dušo in s telesom,

Jezus, živ kruh, kateri si z
 nebes prišel,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zve-
 ličar,

Jezus, studenec vseh mi-
 lost,

usmili se nas!

Jezus, vedna in naj čistejši
daritev,

Jezus, nekervava daritev
nove zaveze,

Jezus, nedolžno Jagnje
Božje,

Jezus, skrita mana,

Jezus, Beseda, ktera je
meso postala, in zdaj
vedno med nami prebiva,

O naj svetejši Zakrament,

Naj veči skrivnost Božja,

Spomin naj večih čudežev
Božjih,

Prečudežno znamenje naj
veči ljubezni Božje,

Zakrament večne ljubezni,

Skrivnost svete vere,

usmili se nas!

Daritev sprave za žive in
 mertve,
 Naj veči moč v skušnjavah,
 Naj močnejše orožje zoper
 hudobnega duha,
 Naj imenitnejši vseh darov
 Božjih,
 Presveti spomin Gospodo-
 vega terpljenja in njegove
 smerti,
 Presveta Gospodova ve-
 čerja, pri kateri angelci
 strežejo,
 Naj veči veselje pobožnih
 duš,
 Naj veči dobrota vernih
 kristjanov,
 Naj slajši živež naših duš,
 Moč slabih,

usmili se nas!

Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost
 gredo,
 Zastava večnega življenja,
 Bodi nam milostljiv; zanesi nam,
 o Jezus!

Bodi nam milostljiv; usliši nas,
 o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja te-
 ga presvetega Zakra-
 menta,

Poželenja mesa,
 Poželenja oči,
 Prevzetnega življenja,
 Vseh grešnih priložnost in
 nevarnost,

usmili senas!

reši nas, o Jezus!

Skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudega duha,
 Vseh nesreč,
 Nagle in neprevidene smerti,
 Večne smerti,
 Z ljubeznijo, s katero si ta
 sv. Zakrament postavil,
 Z ljubeznijo, s katero si pri
 zadnji večerji svoje aposteljne
 obhajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi
 nas s svojim presvetim
 Rešnjim Telesom hraniš,
 Z ljubeznijo, s katero se v
 tem presvetem Zakramentu
 za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tej
 daritvi Božji pravici zadostuješ,

reši nas, o Jezus!

- Z** ljubeznijo, s katero ne-
vrednim kristjanom pri-
zanašaš,
- Z** ljubeznijo, s katero v tem
presvetem Zakramentu to-
liko nečasti preterpiš,
- Z** ljubeznijo, s katero s
trona svoje milosti tako
usmiljeno na nas gledaš,
- Z** ljubeznijo, s katero nas
tako dobrotljivo poslušáš,
- Z** ljubeznijo, s katero nam
v tem presvetem Zakra-
mentu toliko milost ska-
zuješ,
- Z** ljubeznijo, s katero v tem
presvetem Zakramentu do
konca sveta pri nas osta-
neš,

reši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam vse naše grehe
 odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta
 presveti Zakrament po-
 terdiš in ohraniš,
 Da v naših sercih terdno
 zaupanje v ta naj sve-
 tejši Zakrament obudiš,
 Da v naših sercih gorečo
 ljubezen do tega naj sve-
 tejšega Zakramenta po-
 množiš,
 Da nam vedno večji po-
 božnost do tega presve-
 tega Zakramenta v serce
 vlivaš,

prosimo te, usliši nas!

Da nam milost daš, vselej
z dobro pripravo k Božji
mizi pristopiti,

Da nam sad tega Zakra-
menta obilno podeliš,

Da resnično češenje tega
Zakramenta med nami
pomnožiš,

Da vso nečast od te pre-
častitljive skrivnosti od-
verneš in zabraniš,

Da svojo sveto cerkev vla-
daš in ohraniš,

Da vsem, kateri v tebi ne
verujejo, luč prave vere
podeliš,

Da naše misli k nebeškim
željam povzdigneš,

prosimo te, usliši nas!

Da naše serca s svojim
 milostnim obiskovanjem
 razveseliš in očistiš,
 Da nam vselej veselje nad
 tem presvetim Zakra-
 mentom v serce daš,
 Da vedno v nas ostaneš in
 mi v tebi,
 Da nas ob koncu našega
 življenja s to nebeško
 popotnico previdiš in ob-
 veseliš,
 Da nas poslednji dan k
 večnemu življenju obudiš,
 Da vsem vernim dušam mir
 in pokoj dodeliš,
 Da nas na tem tronu svoje
 milosti uslišati hočeš,
 Jezus, Sin Božji!

prosimo te, usliši nas!

**Jagnje Božje, ki grehe sveta
odjemlješ, zanesi nam, o Jezus!**

**Jagnje Božje, ki grehe sveta
odjemlješ, usliši nas, o Jezus!**

**Jagnje Božje, ki grehe sveta
odjemlješ, usmili se nas!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

**Oče naš . . . Češena si Ma-
rija . . .**

**V. Dobrotljivi in usmiljeni
Gospod je spomin svojih ču-
dežev storil.**

**O. Dal je hrano njim, ki se
ga bojé.**

V. Kruh z nebes si nam dodelil.

O. Ki vse razveseljenje v sebi ima.

V. S tvojega altarja, o Gospod! prejemamo Kristusa,

O. Nad katerim se razveselujeta naša duša in naše telo.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako

častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obiskovanje

presvetega Rešnjega Telesa.

Ena naj imenitnejših duhovnih vaj, ki Jezusu posebno dopade, nam pa prav obilno milost zasluži, in Božjo ljubezen čudovito v naših sercih podžiga, je obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa. Kadarkoli v cerkev prideš, ne pozabi nikdar, naj poprej sv. Rešnje Telo pobožno počastiti, ki je v tabernakeljnu shranjeno. Poklekni in pozdravi svojega Boga v skrivnostni podobi belega kruha; ponovi to počešenje, kadar iz cerkve greš. — Ako te pot nanese memo cerkve, kjer je presveto Rešnje Telo shranjeno, stopi saj za kake minute v cerkev, da presveti Zakrament počastiš; če ti pa tega čas ne pripusti, opravi memo grede to

počešenje, z zdihljejem: Svet, svet, svet si ti, o Gospod! ali: Češeno in hvaljeno naj vedno bo Rešnje Telo! — Tudi doma, pri delu, ali na polji, zlasti kadar angelovo češenje moliš, se rad obrni proti farni cerkvi in Jezusa v presvetem Zakramentu pozdravi. Sploh se vadi, da, če ne telesno, pa saj duhovno po noči in po dnevu Jezusa v tem presvetem Zakramentu pogosto obišeš ter se v duhovnem Obhajilu z njim skleneš. Ako tako delaš, boš naglo rastlel v Božji ljubezni, in čutil boš v sebi čudovito moč v terpljenji in nepopisljivo nebeško tolažbo. Kadar imaš pa priliko, se dalje v cerkvi pomuditi, daruj tudi več časa počešenju presvetega Rešnjega Telesa. Prav in koristno je, ako si v bratovšino presvetega Rešnjega Telesa zapisan. Naj lepši molitve za obiskovanje Jezusa v presvetem Zakramentu najdeš v lepih bukvah „Sveta ura“.

Molitev

k Jezusu v naj svetejšem Zakramentu.

(Sv. Alfonza Liguorijana.)

O moj Jezus! ki si edino pravo življenje; ker si prišel v moje serce, stori tudi, da odmerjem temu svetu in živim le tebi. **O** moj Zveličar! požgi s svojo gorečo ljubeznijo v mojem sercu vse, kar tebi ne dopade, in vnemi v meni pravo željo, le tebi v vseh rečeh dopasti.

Daj mi pravo ponižnost, da ljubim vse zaničevanje in zasramovanje; da nikdar ne želim pred svetom kaj veljati. Daj mi duha zatajevanja, da se odpovem vsemu, kar me ne pelje k tvoji ljubezni, in da mi bo

ljubo vse, kar je zoperno mo-
jemu poželenju. Daj mi, da se
popolnoma vdam tvoji sveti volji,
da radovoljno sprejemem bole-
čine in bolezni, britkosti in te-
žave; da mi ne bo hudo, ako tudi
vse posvetno zgubim, ako me
tudi vse zaničuje, vse zasra-
muje, da le vem, da ti to hočeš.
Vsega se ti dam, da z menoj delaš
po svojem dopadajenji. Daj mi
tudi to milost, da večkrat po-
novim ta svoj sklep, zlasti v
smertni uri. Daj mi, da ti takrat
darujem vse svoje življenje, z
vsim svojim nagnjenjem in da
ta svoj dar sklenem s tistim
darom tebe samega, kterega si
ti daroval svojemu večnemu

Očetu. **O** moj Jezus! razsvetli me, da spoznam tvojo dobroto in svojo dolžnost, te ljubiti zlasti zavoljo tvoje ljubezni, ker si me tako ljubil, da si za me umerl, in da si se mi samega sebe dal v **Zakramentu sv. Rešnjega Telesa.**

Prosim te, razsvetli tudi vse nevernike, ki te ne poznajo, tudi krivoverce, ki niso v tvoji sveti cerkvi, in vse grešnike, ki ne živijo v tvoji sv. milosti. **O Jezus!** daj se jim spoznati, da te ljubijo. Priporočim ti tudi vse uboge duše v vicah; posebno pa še te duše **I. I. . . .** polajšaj jim bolečine, okrajšaj jim terpljenje, da te poprej vi-

dijo in uživajo. Stori jim to zavoljo svojega zasluženja in zavoljo zasluženja presvete Device in vseh svetnikov.

O moj Bog! vžgi me s svojo sveto ljubeznijo, da ne išem nič drugega, kakor le tebi dopasti; da ne maram za nič drugega, kakor le, kar dopade tebi, in da preženem iz svojega serca vse, kar se tebi studi. Stori, da iz celega serca reči zamorem: **Moj Bog! moj Bog!** le tebe hočem in nič drugega ne. **O** moj Jezus! daj mi tudi to milost, da premišlujem tvojo presveto ljubezen, da vedno pred očmi imam tvoje britko terpljenje in tvojo grenko smert; da se

bom tako vnel v ljubezni do tebe, in ti saj nekoliko povernem tvojo neskončno veliko ljubezen. Daj mi tudi preserčno ljubezen do naj svetejšega Zakramenta, kjer nam kažeš svojo neskončno, nezapopadljivo ljubezen.

Tudi te prosim, daj mi po-božno ljubezen do svoje pre-svete Matere Marije. Naj jo zmirej ljubim, naj ji zmirej služim, se zmirej spominjam njene mo-gočne priprošnje, in naj tudi druge napeljujem, da ljubijo tvojo Mater, da k njej pribežijo in zaupajo na njeno pomoč. Meni in vsim daj, da terdno zaupamo na tvoje zasluženje in na Ma-rijno priprošnjo.

Prosim te tudi, moj Bog! daj mi to milost, da srečno umerjem. To mi dodeli, da te takrat z veliko ljubeznijo prejmem v sveti popotnici, da te preserčno objamem, s sveto ljubeznijo ves vnet po tvojem obličji hrepenim, in ko tako zapustim ta svet, se pri tvojem pogledu veržem tebi k nogam.

Čez vse to pa zdaj še prosim, daj mi dar molitve, da se vedno priporočujem tebi in tvoji presveti Materi, posebno pa, ko me nadlegvajo skušnjave. Tudi te prosim, zavoljo svojega zaslužnja mi daj dar stanovitnosti in svoje svete ljubezni. Blagoslovi me, o moj Jezus! bla-

goslovi mojo dušo in moje telo; blagoslovi vse moje čutila, vse dušne in telesne moči. Pred vsem blagoslovi moj jezik, da le to govori, kar je tebi v čast. Blagoslovi moje oči, da nič ne gledajo, kar bi me zapeljevalo, ali kar bi tebi ne dopadlo. Blagoslovi moje gerlo, da te ne žalim s požrešnostjo ali pijanostjo. Blagoslovi vse moje ude, da vsi tebi služijo, da te nobeden ne žali. Blagoslovi moj spomin, da mislim le na tvojo ljubezen in na tvoje dobrote. Blagoslovi moj um, da spoznam, kako si mi dober, pa tudi, kako sem dolžan te ljubiti; da spoznam, kaj mi je storiti, kaj opustiti,

da bom vedno delal po tvoji sveti volji. Blagoslovi tudi mojo voljo, da noče nič drugega, kakor le tebe ljubiti, da ne poželi nič drugega, kakor le tebi dopasti; da se ne veseli nič drugega, kakor le tvoje časti.

O moj Kralj! pridi in gospoduj sam v mojem sercu; tako ga posedi, da bo le tvoji ljubezni služilo in ti pokoršino skazovalo. O moj Jezus! da bi se jaz mogel tebi tako darovati, kakor si se ti za me dal!

O Jagnje Božje, na križi darovano! spomni se, da sem tudi jaz ena tistih duš, ktere si odrešil s tolikim trdom, s tolikimi bolečinami. Stori, da te

nikdar več ne zgubim! Vsega si se mi dal; stori, da se tudi jaz tebi vsega dam, in da nič drugega ne želim, kakor le tebi dopasti. Ljubim te, o neskončna dobrotá! pa ljubim te le zato, da bi ti dopadel; ljubim te, ker si vse ljubezni vreden. Nič mi ni hujšega, kakor to, da sem že tako dolgo na svetu, pa tebe ljubil nisem. O moj ljubi Zveličar! daj mi čutiti, koliko in kaj si ti terpel na vertu Gemani zavoljo mojih grehov. Oh, da bi bil poprej umerl, preden sem te razžalil! O ljubezen mojega Jezusa! ti si moja ljubezen, moje upanje. Raji zgubim svoje življenje, raji

zgubim tisuč življenj, kakor pa
 da bi zgubil milost tvojo. O
 moj Bog! ko bi bil takrat umerl,
 ko sem bil v grehu, bi te ne
 mogel zdaj ljubiti, zdaj, ko mi
 je še mogoče, te iz celega serca
 ljubiti. Ne pripusti zavoljo svoje
 drage prelite Kervi, da bi te
 še kdaj žalil. „Na te, o Gospod!
 sem zaupal, in na vekomaj ne
 bom osramoten.“ Ne ta svet,
 ne bogastvo, ne posvetno ve-
 selje, ne čast — o ne vse to,
 ampak le Bog, le Bog sam bodi
 moje posestvo! Ti sam, o moj
 Bog! si mi zadosti, ker si ne-
 skončna dobrota. O moj Jezus!
 prikleni me na svojo ljubezen,
 vzemi vse moje nagnjenja, tako,

da mi ne bo mogoče kaj drugega ljubiti, kakor le tebe samega. Stori, da predenj umerjem, sem ves tvoj.

O moj Bog! dokler živim, sem še zmiraj v nevarnosti, te zgubiti. **O** da bi skorej nastal tisti srečni dan, ko bom reči mogel: **Zdaj, o moj Jezus!** te ne morem več zgubiti.

O večni Oče! prosim te za voljo Jezusove ljubezni, ne obrni se od mene; sprejmi me v svojo ljubezen, in daj mi svojo sveto ljubezen! Rad te hočem imeti tukaj, da te serčno ljubim tamkaj.

O neskončna dobrota! ljubim te. Pa stori, da to dobroto,

ktero ljubim, tudi prav spoznam,
da jo bolj ljubim. Daj mi ti
sam takošno ljubezen, kakoršno
hočeš od mene! Daj, da vse
premagam, da le tebi dopadem.

Češeno in hvaljeno naj
vedno bo — presveto Rešnjje
Telo!

Mila prošnja

*k Jezusu v naj svetejšem zakramentu
Rešnjega Telesa.*

Za te molitve so sv. Oče Pij VII.
1814 podelili 300 dni odpustkov, ki
se zamorejo tudi dušam v vicah da-
rovati.

**1. Z vso ponižnostjo te
molim, o preljubeznjivi Jezus!
v zakramentu svetega Rešnjega**

Telesa, ter spoznam, da si pravi živi Bog in človek skupaj. S to molitevjo naj nadomestim merzlo to tistih kristjanov, kateri memo tvojih tempelj, ali celo memo presvetega Zakramenta samega hodijo, pa na te ne mislijo, te ne pozdravijo; ako ravno si ti vsako uro pripravljen ter težko čakaš, da bi se s svojimi vernimi sklenil. O ti mlačni, katerim merzi ta nebeška mana, kakor Izraelcem v pušavi! V zadoštenje te mlačnosti, tega onečšenja ti darujem predrago Kri, ktera je tekla iz rane tvoje leve noge, in v to sveto rano se skrijem, ter sto in stokrat zakličem: Češeno in hvaljeno naj

vedno bo — presveto Rešnje Telo.

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

2. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ter spoznam, da si resnično pričujoč v tem presvetem Zakramentu. S to molitevjo želim saj nekoliko popraviti nehvaležnost toliko kristjanov, ki sicer vidijo, da te nesejo k revnim bolnikom, da bi jim bil v popotnico na dolgi poti v večnost, pa te spodobno ne počastijo in ti komaj zunanje svoje slabo češenje skažejo. V zadostenje te velike merzloti ti darujem predrago Kri, ki je tekla iz

rane tvoje desne noge, in v to sveto rano se skrijem, ter sto in stokrat zakličem: Češeno in hvaljeno naj vedno bo — presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

3. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ti pravi Kruh življenja! S to molitevjo želim saj nekoliko popraviti mnogotere krivice, ktere tvoje presveto Serce vsaki dan prenaša v oskrunjenji tvojih svetih tempeljnov, kjer si pričujoč v podobah tega presvetega Zakramenta, da bi te verni molili in ljubili. V zadostenje teh velikih onečešenj ti darujem

predrago Kri, ki je tekla iz rane tvoje leve roke, in v to sveto rano se skrijem, ter sto in stokrat zakličem: Češeno in hvaljeno naj vedno bo — presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

4. **Z** vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ti pravi Kruh, ki si z nebes prišel. S to molitevjo želim saj nekoliko popraviti tolike in tako velike nespodobnosti, ktere prenašaš vsaki dan celo od svojih vernih pri sveti maši, pri tej visoki skrivnosti, kjer v obilnosti svoje ljubezni nekervavo ponavljaš tisto daritev, katero si

na gori Kalvarii kervavo opravil v naše odrešenje. V zadostenje te velike nehvaležnosti ti darujem predrago Kri, ktera je tekla iz rane tvoje desne roke, in v to sveto rano se skrijem ter zedinim svoj glas z vsemi angeli, ki te pobožno obdajajo in z njimi zakličem: Češeno in hvaljeno naj vedno bo — presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . češena si Marij . . . čast bodi . . .

5. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ti resnična sprava za naše grehe. To molitev ti darujem v nekotlikno zadostenje za marsiktero božjeropno sramoto, ktero pre-

našaš od toliko kristjanov, ki se prederznijo, da te s smertnim grehom obteženi v sv. Obhajilu prejmejo. V zadostenje toliko sramotnega Božjega ropa ti darujem zadnje kaplje tvoje predrage Kervi, ki je tekla iz rane tvoje strani. V to sveto rano se skrijem, te molim, hvalim in ljubim, ter zakličem z vsemi dušami, ki ta presveti Zakrament pobožno častijo : Češeno in hvaljeno naj vedno bo — presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . češena si Marija . . . čast bodi . . .

Molitev za Božjo pomoč o smertni uri.

Kdor to molitev pobožno moli, zadobi vselej 100 dni odpustkov. V

mescu z navadnimi pogoji popolnoma odpustek, ki se lahko dušam v vicah daruje. Pij VII. 1802 in Leon XII. 1824.

Gospod Jezus Kristus! Bog vse dobrote, Oče vsega usmiljenja! s ponižnim srcem, potert in osramoten pridem pred te, ter ti priporočim svojo zadnjo uro in vse, kar me potem čaka.

Ko bodo moje oterdele noge me opominjale, da tek mojega zemeljskega življenja je pri kraji, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko se mi bodo roke tresle in ne bodo mogle britke martre več deržati, ampak mi bodo nehote na smertno posteljo one-

mogle padle, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bodo moje zatemnele in trepeče oči v strahu pred bližnjo smertjo temno in umirajoče se k tebi ozirale, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bodo moje merzle in treseče ustnice zadnjikrat tvoje prečešeno Ime izrekovale, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bodo moje blede in opadene lica pričujoče s strahom in z grozo napolnovale, in se bodo moji lasje v smertnem potu po moji glavi vzdigovali, ter moj bližnji konec naznanjevali, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

**Ko bodo moje ušesa za vse
človeške besede za zmiraj se
zapirale, pa se odpirale, da sli-
šijo tvoj glas, ki bo izrekel ne-
preklicljivo sodbo, ki bo moj
prihodnji stan za celo večnost
odločilo, takrat, o usmiljeni Je-
zus! usmili se me!**

**Ko bo moja glava nadle-
govana z grozovitimi, neznan-
skimi podobami, v smertno brit-
kost pogreznjena, moj duh v
pregledu vseh mojih pregreh
in v strahu pred tvojo sodbo
ves zbeگان, se boril in voj-
skoval z angelom temote, ki se
bo prizadeval, da bi mi tola-
živni pogled na tvojo milost
prestregel in me v obupnost**

pahnil; takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bo moje revno serce, poterto v bolečinah bolezní, napadeno s smertno grozo, onemoglo v boju, v katerim se bom mogel bojevati s sovražnikom svojega zveličanja, takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko se bo uternila moja zadnja solza, kot znamenje mojega razdjanja, sprejmi jo v dar sprave, da ugasnem v daritev pokore; in v tem prestrašnem trenutku, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bodo moji znanci in prijatli me obsuli in te v moji smertni britkosti pomoči in milosti priserčno za me prosili;

takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko se moje čutila ne bodo več zavedile in mi bo ves svet zginjal in bom v britkosti svojega zadnjega boja globoko še zdihtnil, že v smertnih težavah; takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bodo zadnji serčni tripljeji mojo dušo silili, da se loči od telesa, sprejmi jih kot zdihtljeje svete želje, da bi se skorej sklenil s teboj, in takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bo moja duša že na tresečih ustnicah za zmirej zapušala ta svet ter bo moje telo blede, merzlo in brez življenja ostalo, sprejmi razdjanje mojega

življenja v dar češenja, ki ga tvojemu Božjemu veličastvu darujem; in takrat, o usmiljeni Jezus! usmili se me!

Ko bo slednjič moja duša pred te stopila, in bo pervikrat večno blišobo tvojega veličastva zagledala; takrat je ne zaverzi spred svojega obličja; ampak milostljivo jo sprejmi v preljubno naročje svojega usmiljenja, da vekomaj prepevam tvojo slavo. Usmiljeni Jezus! usmili se me!

Molimo.

O Bog! ki si nas v smert obsodil, pa si nam trenutek in uro njeno prikriš, dodeli mi,

da vse dni svojega življenja v pravici in svetosti preživim ter v sveti ljubezni ta svet zapustim. Po zasluženji Gospoda našega Jezusa Kristusa, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstnosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Molitev za pokojne na vsaki dan v tednu.

Kdor te molitve za vsaki dan moli in pristavi Oče naš ... Češena si Marija ... in psalm: Iz globočine ..., zadobi vselej 100 dni odpustkov, ki se zamorejo dušam v vicah darovati. Leon XII. 1826.

V nedeljo.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te, zavoljo pre-

drage Kervi, ktero je tvoj Božji Sin na vertu prelil, reši duše iz njih terpljenja, zlasti izmed vseh naj bolj zapušeno, in pelji jo v svoje veličastvo, kjer naj te časti in hvali na vekomaj Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm 129. „Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod, usliši moj glas! Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje! Gospod, ako boš na grehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod! Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod! Moja duša čaka njegove besede; moja duša v Gospoda zaupa. Od jutranje straže

do noči naj Izrael v Gospoda zaupa; ker pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem je obilno odrešenje. In on bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij“.

V ponedeljek.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te zavoljo predrage Kervi, ktero je tvoj Božji Sin Jezus pri svojem bolečem bičanju pretil, reši duše iz vic, izmed vseh zlasti tisto, ki je naj bližej prihoda v tvoje veličastvo, da te skorej časti in hvali na vekomaj. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm: Iz globočine . . .

V torek.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te zavoljo predrage Kervi, katero je tvoj Božji Sin Jezus pri svojem grozovitem kronanji s ternjem pretil, reši duše iz vic, izmed vseh zlasti tisto, ktera bi še le zadnja rešena bila iz tega velicega terpljenja, da ne bo tako dolgo zadržana, te v tvojem veličastvu častiti in vekomaj hvaliti. Amen.

Oče naš... češena si Marija...
Psalm: Iz globočine...

V sredo.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te, zavoljo pre-

drage Kervi, ktero je tvoj Božji Sin Jezus pri noši težkega križa po Jeruzalemskih ulicah prelil; reši duše iz vic, in izmed vseh zlasti tisto, ki ima pri tebi naj več zasluženja, da te na visoki stopinji veličastva, po katerem toliko hrepeni, visoko časti in vekomaj hvali. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm: Iz globočine . . .

V četrtek.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te, zavoljo predragega Telesa in predrage Kervi, ktero je tvoj Božji Sin Jezus v predvečer svojega

terpljenja svojim aposteljnóm v jed in pijačo sam dal, in katero je svoji cerkvi v vedno daritev in v živo hrano svojim vernim zapustil, reši duše iz vic, izmed vseh zlasti tisto, ki ima naj večí pobožnost do te skrivnosti neskončne ljubezni, da z njo tebe in tvojega Sina in svetega Duha v tvojem veličastvu vekomaj hvali. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm: Iz globočine . . .

V petek.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te, zavoljo predrage Kervi, katero je tvoj

Božji Sin Jezus, na lesu svetega Križa iz svojih rok in presvetih nog pretil; reši duše iz vic, izmed vseh zlasti tisto, za katero sem jaz moliti dolžan, da ne bom jaz kriv, da bi je zdaj zdaj ne sprejel v svoje veličastvo, kjer naj te vekomaj časti in hvali. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm: Iz globočine . . .

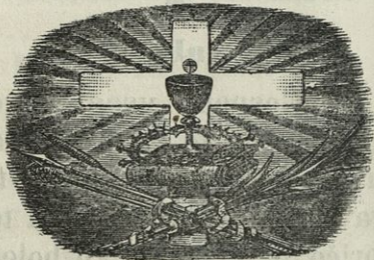
V saboto.

O Gospod, vsegamogočni Bog! prosim te zavoljo prelite Kervi, ktera je iz strani tvojega Božjega Sina Jezusa tekla v pričo in v preveliko bolečino

njegove presvete Matere; reši duše iz vic, in zmed vseh zlasti tisto, ki je imela naj priserčnejši, naj veči ljubezen do te prečastite Matere Božje, da skorej pride v tvoje veličastvo, in tebe v njej in njo v tebi časti in vekomaj hvali. Amen.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Psalm: Iz globočine . . .

Sv. križev pot,
 kakor ga navadno v Rimu molijo.

1. Štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O Jezus! po tej krivični sodbi, katero sem s svojimi grehi že tolikrat podpisal, me reši sodbe večne smerti, katero sem že tolikrat zaslužil.

Oče naš... češena si Marija...

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Šerce Jezusovo v vi-

soko častitem Zakramentu sv.
Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus!
usmili se nas, in pomagaj
ubogim dušam v vicah.

2. Štacijon.

Jezus križ nase vzame.

Molimo te, o Gospod Jezus
Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim
križem svet odrešil.

O Jezus! ki si voljno težki
križ na se vzel, kterege sem
ti jaz s svojimi grehi pripravil;
daj, da spoznam njih velikost,
ter jih objokujem ves čas svo-
jega življenja.

Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj
svetejši Serce Jezusovo v vi-
soko častitem Zakramentu sv.
Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kri-
stus! usmili se nas, in pomagaj
ubogim dušam v vicah.

3. Štacijon.

Jezus prvičrat pade pod križem.

Molimo te, o Gospod Jezus
Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim
križem svet odrešil.

Teža mojih prevelikih gre-
hov, o Jezus! te je pod križem

na tla poterla. Merzi se mi nad grehi ter jih sovražim; odpusti mi, te prosim in s pomočjo tvoje milosti nočem nič več grešiti.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

4. Štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Molim te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O prežalostni Jezus! o prežalostna Mati! ako sem vama do zdaj toliko žalost delal s svojimi grehi, se to vprihodnje nič več ne sme zgoditi. Z vajno pomočjo vaji hočem ljubiti, in vama do smerti zvest biti.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Šerce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

5. Štacijon.

*Simon iz Cirenne pomaga Jezusu križ
nesti.*

Molimo te, o Gospod Jezus
Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim
križem svet odrešil.

O Jezus! kako srečen je
Simon, da ti zamore pomagati
križ nesti! Kako srečen bi bil
pa tudi jaz, ako bi odslej ti po-
magal križ nositi s poterpežlji-
vostjo v vsem, kar koli mene
zadene.

Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj
svetejši Serce Jezusovo v vi-

soko častitem Zakramentu sv.
Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

6. Štacijon.

Jezus prejme od Veronike potni pert.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O Jezus! ki si se tolikanj ponižal, svoj presveti obraz vtisniti Veroniki v potno ruto, vtisni globoko tudi v mojo dušo spomin svojega bitkega terpljenja in grenke smerti.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

7. Štacijon.

Jezus v drugič pade pod križem.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Moji večkrat storjeni grehi so krivi, da Ti, o preljubez-

njivi Jezus! že spet padeš pod križem. Daj mi pomoč, da se ne povernem spet v greh.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

S. Štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Ti, o Jezus! tolažiš žene Jeruzalemske, ki žalujejo nad tvojim terpljenjem. Tolaži tudi mojo dušo s svojim usmiljenjem, v kterega zaupam in si ga hočem v prid obračati.

Oče naš... češena si Marija...

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

9. Štacijon.

Jezus v tretjič pade pod križem.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Od prevelikega terpljenja, ki si ga že prestal, o Jezus! v tretjič padeš pod težkim križem. Stori, da se nič več v greh ne povernem. Moj Jezus, rajši umerjem, kakor da pa spet grešim.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

10. Štacijon.

*Jezusa. slečejo in mu kisa in želča
piti dajo.*

**Molimo te, o Gospod Jezus
Kristus! in te hvalimo.**

**Ker si s svojim svetim
križem svet odrešil.**

**O Jezus! ki so te slekli
in ti kisa in želča piti dali, reši
me vendar vsega nagnjenja do
časnih reči in stori, da vse za-
ničujem, kar je posvetnega, ali
kar me v greh napeljuje.**

**Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . .**

**Hvaljeno in češeno bodi naj
svetejši Serce Jezusovo v vi-
soko častitem Zakramentu sv.
Rešnjega Telesa!**

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

11. Štacijon.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

Po tistih grozovitih bolečinah, ktere si občutil, ko so tvoje svete roke in noge z žebli prebodli, stori, o Jezus! da svoje meso neprenehoma križam s keršanskim zatajevanjem.

Oče naš . . . češena si Marija . . .

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

12. Štacijon.

Jezus umerje na križu.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O Jezus! ki si na križu umerl potem, ko si tri ure v naj bitkejših smertnih težavah na njem visel, daj mi, da pred

umerjem, kakor da bi še kdaj grešil. In ako moram še živeti, naj živim, da tebe ljubim in tebi služim.

Oče naš ... češena si Marija ...

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

13. Štacijon.

Jezusa njegovi deviški Materi v naročje polože.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

O prežalostna Mati! kako je bilo pač z britkostmi napolnjeno tvoje Serce, ko si svojega ljubega Jezusa mertvega v naročji imela. O sprosi mi milost, da greh sovražim, ki je bil kriv njegove smerti in tvojih britkost, da spokorno živim in v tvojem naročji sveto umerjem.

Oče naš ... češena si Marija ...

Hvaljeno in češeno bodi naj svetejši Serce Jezusovo v visoko častitem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa!

Križani Gospod Jezus Kristus! usmili se nas, in pomagaj ubogim dušam v vicah.

14. Štacijon.

Jezusa v grob polože.

Molimo te, o Gospod Jezus Kristus! in te hvalimo.

Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

**O Jezus! vsemu hočem od-
mreti in le v tebi živeti. Dokler
mi je še tu živeti, hočem le v
tebi in s teboj živeti, da enkrat
v nebesih v tebi večno živim,
ter tamkaj sad tvojega britkega
terpljenja in tvoje smerti večno
vživam.**

**Oče naš . . . češena si Ma-
rija . . .**

**Hvaljeno in češeno bodi naj
svetejši Serce Jezusovo v vi-
soko častitem Zakramentu sv.
Rešnjega Telesa!**

**Križani Gospod Jezus Kri-
stus! usmili se nas, in pomagaj
ubogim dušam v vicah.**

KAZALO.

	Stran.
Jutranja pobožnost. Koristna in potrebna je jutranja molitev . . .	5
Kratka jutranja molitev.	9
Daljši in popolniši jutranja molitev	12
Duhovna zaveza z Bogom	22
Poseben namen za vsaki dan v tednu	28
Večerna pobožnost. Koristna in potrebna je večerna molitev . . .	45
Kratka večerna molitev	46
Daljši in popolniši večerna molitev	49
Vsakdanja opravila. Temelj ali osnova pobožnega življenja	63
1. Kako vsakdanje dela v milosti Božji opravljajmo?	66
2. Kako vsakdanje dela z dobrega namena opravljamo?	68

3. Kako vsakdanje dela dobro in vpriča Boga opravljajmo? . . .	80
4. Kako vsakdanje dela Bogu darujemo?	82
5. Kako se obnašaj pri posebno imenitnem delu?	85
6. Kako naj se bogoljubna duša večkrat na dan v Bogu zbere? .	86
7. Kako naj se zvesti kristjan iz ljubezni do Boga premaguje? .	89
8. Razne pa prav koristne zatajevanja, v katerih se lahko vsaki dan vadiš	90
9. Kako se Marii, svoji nebeški Materi, izročuj?	96
10. Kaj je storiti v skušnjavah? Kaj je greh?	100
Nauk pobožnim dušam	101
Kaj ti je storiti v resnični pregrešni skušnjavi	103
Kaj ti je početi po storjenem grehu? .	106
Kes ali obžalovanje po storjenem grehu	108

Od križev in preganjanja	111
Molitev in posvečenje svojih križev	
Bogu	112
Popolnoma vdanost v voljo Božjo	114
Sveta maša	119
Drugo opravilo pri visoki daritvi sv.	
maše	149
Druga sv. maša za duše v vicah	173
Sveta pokora. Smertni greh je naj	
strašnejše hudo	206
Kje in kako zadobimo odpušenje	
grehov?	207
1. Izpraševanje vesti	208
Kratko ogledalo vesti	211
Obširnejše ogledalo vesti	213
Molitev po izpraševanji vesti	235
2. Kesanje	241
3. Terdni sklep	267
4. Spoved. Molitev pred spovedjo	272
Dober namen	277
Pri spovedi	278
Molitev po spovedi	282

5. Zadostenje ali pokora	292
Kakšnega spovednika si izberi?	294
Sveto Obhajilo	297
Zdihljeji	303
Namen svetega Obhajila	305
Molitev pred sv. Obhajilom. Božje čednosti	308
Koristne vaje pred sv. Obhajilom	312
Tri molitve k trem Božjim osebam, da bi Jezusa vredno prejeli	321
Molitev k Materi Božji pred sv. Obhajilom	325
Molitev k svojemu angelu varhu in k svojemu patronu	326
Pobožni zdihljeji	327
Kaj je storiti pri sv. Obhajilu?	332
Po svetem Obhajilu	335
Molitve po svetem Obhajilu	339
Serčni zdihljeji k Jezusu, ko je še v našem sercu	354
Kratka zahvala po sv. Obhajilu	359

Molitev po sv. Obhajilu — staršev in gospodarjev	361
Sklep obhajilnih molitev k Jezusu in k Marii	364
Odpustki	370
1. Molitev pred bitko martro	370
2. Molitev za odpustke	371
3. Molitev za odpustke	376
4. Kratka molitev za odpustke	381
5. Še krajši molitev za odpustke	382
9. Molitev za odpustke, ktere hočeš darovati kaki duši v vicah	384
Posvečevanje nedelj in zapovedanih praznikov	386
Koristne vprašanja ob nedeljib in praznikih	389
Litanije v čast naj svetejšemu Imenu Jezusovemu	392
Litanije v čast presvetemu Jezuso- vemu Sercu	398
Izročenje samega sebe presvetemu Jezusovemu Sercu	408

Popolnoma vdanost presvetemu Bož- jemu Sercu	410
Zdihljeji k Jezusu, ali duhovno Ob- hajilo	415
Kratki zdihljeji k Jezusu	416
Litanije v čast presladkemu Marij- nemu Sercu	418
Vsakdanje darovanje presv. in neoma- dežanemu Sercu Marijnemu	428
„Spomni se“ sv. Bernarda	430
„Spomni se“ k naši ljubi Gospej pre- svetega Serca	431
Pod tvojo pomoč	433
Rožni venec v čast čistega spočetja Device Marije	433
Kratki zdihljeji k preblaženi Devici Marii	434
Lavretanske litanije	436
Molitev k Materi Božji v skušnjavah	445
Sedem molitev sv. Alfonza v čast Materi Božji za vse dni med tednom	447
Litanije v čast sv. Jožefu	469

Molitev k sv. Jožefu	478
Litanije vseh svetnikov	480
Litanije v čast presv. Rešnjemu Telesu	496
Obiskovanje presvetega Rešnjega Te- lesa ,	509
Molitev k Jezusu v naj svetejšem Zakramentu	511
Mila prošnja k Jezusu v naj sve- tejšem Zakramentu	522
Molitev za Božjo pomoč o smertni uri	528
Molitve za pokojne, za vsaki dan v tednu	535
Sveti križev pot , kakor ga navadno v Rimu molijo	543

